

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป พุทธศักราช 2527 ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ซึ่งมีวิทยาเขตที่เปิดสอนสาขาวิชานี้ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคทั้งหมด 5 วิทยาเขต ได้แก่ วิทยาเขตพระนครใต้ วิทยาเขตโชติเวช วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ วิทยาเขตเทคนิคตาก วิทยาเขตเทคนิคภาคใต้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจะนำเสนอในรูปแบบของการวิเคราะห์เอกสารและการบรรยายประกอบตาราง โดยแบ่งเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบประเมินทั้ง 5 กลุ่ม ได้แก่ อาจารย์ นักศึกษา ผู้สำเร็จการศึกษา นายจ้าง และอาจารย์ที่ปรึกษา

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การประเมินบริบท (Context Evaluation) ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ

2.1 ผลการวิเคราะห์การประเมินความสอดคล้องระหว่างความมุ่งหมายของหลักสูตรกับปัจจัยภายนอก เป็นการวิเคราะห์หาความสอดคล้องระหว่างความมุ่งหมายของหลักสูตรกับวัตถุประสงค์และนโยบายของแผนพัฒนาการศึกษาของวิทยาเขตทั้ง 5 แห่ง วัตถุประสงค์และนโยบายของแผนพัฒนาการศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วัตถุประสงค์และนโยบายของแผนพัฒนาการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม ระยะที่ 6 วัตถุประสงค์และนโยบายด้านการศึกษา ของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6

2.2 ผลการวิเคราะห์การประเมินความสอดคล้องภายในของหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วยผลการประเมินความมุ่งหมาย โครงสร้าง และเนื้อหาสาระของหลักสูตร

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation) ได้แก่ การประเมินอาจารย์ นักศึกษา และส่วนประกอบอื่น ๆ ที่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอน

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์การประเมินกระบวนการผลิต (Process Evaluation) ได้แก่ การประเมินการจัดการเรียนการสอน และการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์การประเมินผลผลิตของหลักสูตร (Product Evaluation) ได้แก่ การประเมินคุณลักษณะทั่วไปและคุณลักษณะด้านวิชาชีพของผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป พ.ศ. 2527 จากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยใช้อักษรย่อสัญลักษณ์ทางสถิติและสัญลักษณ์ แทนกลุ่มประชากร ดังต่อไปนี้

$\bar{X}$	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มประชากร
S.D.	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	หมายถึง	จำนวนผู้ให้ข้อมูล
ค่า t	หมายถึง	ค่าอัตราส่วนวิกฤติ
1	หมายถึง	วิทยาเขตพระนครใต้
2	หมายถึง	วิทยาเขตโชติเวช
3	หมายถึง	วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ
4	หมายถึง	วิทยาเขตเทคนิคตาก
5	หมายถึง	วิทยาเขตเทคนิคภาคใต้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบประเมิน

1. ข้อมูลสถานภาพของอาจารย์ผู้ตอบแบบประเมิน (ตารางที่ 3)
2. ข้อมูลสถานภาพของนักศึกษาทั้ง 5 วิทยาเขต (ตารางที่ 4)
3. ข้อมูลสถานภาพของผู้สำเร็จการศึกษา (ตารางที่ 5)
4. ข้อมูลสถานภาพของนายจ้างของผู้สำเร็จการศึกษา (ตารางที่ 6)
5. ข้อมูลสถานภาพของอาจารย์ที่ปรึกษาของผู้สำเร็จการศึกษาที่ศึกษาต่อในระดับ

ที่สูงขึ้น (ตารางที่ 7)

ตารางที่ 3 สถานภาพของอาจารย์ผู้ตอบแบบประเมิน จำนวนตามวิทยาเขต

สถานภาพ	1		2		3		4		5		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. อายุ (N = 145)												
ต่ำกว่า 26 ปี	3	7.14	2	5.88	1	3.85	1	5.56	3	12.00	10	6.90
26 - 30 ปี	8	19.05	4	11.76	3	11.54	3	16.67	4	16.00	22	15.17
31 - 35 ปี	13	30.95	8	23.53	5	19.23	4	22.22	6	24.00	36	24.83
36 - 40 ปี	7	16.67	6	17.65	1	3.85	1	5.56	3	12.00	18	12.41
41 - 45 ปี	3	7.14	3	8.82	5	19.23	6	33.33	3	12.00	20	13.79
มากกว่า 45 ปี	8	19.05	11	32.36	11	42.31	3	16.67	6	24.00	39	26.90
2. ประสบการณ์ด้านการสอน (N = 145)												
น้อยกว่า 1 ปี	1	2.38	2	5.88	-	-	-	-	1	4.00	4	2.76
1 - 5 ปี	11	26.19	4	11.76	2	7.69	1	5.56	6	24.00	24	16.55
6 - 10 ปี	11	26.19	8	23.53	7	26.92	6	33.33	7	28.00	39	26.90
11 - 15 ปี	7	16.67	8	23.53	4	15.39	1	5.56	3	12.00	23	15.86
16 - 20 ปี	3	7.14	1	2.95	4	15.39	5	27.78	2	8.00	15	10.34
มากกว่า 20 ปี	9	21.43	11	32.35	9	34.62	5	27.78	6	24.00	40	27.59

ตารางที่ 3 (ต่อ)

สถานภาพ	1		2		3		4		5		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
3. วุฒิกการศึกษาสูงสุด (N = 145)												
ปริญญาตรี	28	66.67	24	70.59	18	69.23	14	77.78	21	84.00	105	72.41
ปริญญาโท	14	33.33	10	29.41	8	30.77	4	22.22	4	16.00	40	27.59
4. สาขาวิชาเอก (N = 145)												
บัญชี	1	2.38	1	2.94	-	-	-	-	-	-	2	1.38
แนะแนว	1	2.38	1	2.94	1	3.85	1	5.56	1	4.00	5	3.45
ทอเยอม	1	2.38	-	-	-	-	-	-	-	-	1	0.69
ศิลปประดิษฐ์	2	4.76	1	2.94	1	3.85	-	-	2	8.00	6	4.14
อาหารและโภชนาการ	3	7.15	5	14.71	2	7.69	3	16.67	3	12.00	16	11.04
ศิลปอุตสาหกรรม	1	2.38	-	-	-	-	-	-	-	-	1	0.69
เคมี	2	4.76	1	2.94	1	3.85	1	5.56	2	8.00	7	4.85
เทคโนโลยีทางการอาหาร	2	4.76	1	2.94	-	-	-	-	1	4.00	4	2.76
โภชนวิทยา	2	4.76	-	-	-	-	-	-	1	4.00	3	2.07

ตารางที่ 3 (ต่อ)

สถานภาพ	1		2		3		4		5		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เกษตร	1	2.38	1	2.94	-	-	-	-	-	-	2	1.38
จิตรกรรม	-	-	1	2.94	-	-	-	-	-	-	1	0.69
สังคมศาสตร์	2	4.76	1	2.94	2	7.69	3	16.67	1	4.00	9	6.21
เทคโนโลยีทางการศึกษา	-	-	1	2.94	-	-	-	-	1	4.00	2	1.38
พัฒนาศาสตร์คอมพิวเตอร์และเด็ก	1	2.38	1	2.94	-	-	-	-	1	4.00	3	2.07
อาชีวศึกษา	-	-	1	2.94	1	3.85	-	-	-	-	2	1.38
ผ้าและเครื่องแต่งกาย	5	11.91	5	14.71	2	7.69	2	11.11	2	8.00	16	11.03
คหกรรมศาสตร์ทั่วไป	8	19.06	7	20.60	8	30.77	4	22.22	4	16.00	31	21.38
การพยาบาลและทารก	-	-	1	2.94	-	-	-	-	-	-	1	0.69
ภาษาอังกฤษ	2	4.76	3	8.82	2	7.69	1	5.56	1	4.00	9	6.21
พลศึกษา	1	2.38	-	-	1	3.85	1	5.56	1	4.00	4	2.76
มัณฑศิลป์	-	-	1	2.94	1	3.85	-	-	-	-	2	1.38
วิทยาศาสตร์การอาหาร	1	2.38	-	-	1	3.85	-	-	1	4.00	3	2.07

ตารางที่ 3 (ต่อ)

สถานภาพ	1		2		3		4		5		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บริหารการศึกษา	-	-	-	-	1	3.85	-	-	-	-	1	0.69
ภาษาไทย	2	4.76	-	-	1	3.85	1	5.56	1	4.00	5	3.45
ศิลปะ	-	-	-	-	1	3.85	-	-	-	-	1	0.69
เศรษฐศาสตร์การพัฒนา	1	2.38	-	-	-	-	-	-	-	-	1	0.69
หลักสูตรและการสอน	-	-	-	-	-	-	-	-	1	4.00	1	0.69
จิตวิทยา	1	2.38	1	2.94	-	-	-	-	-	-	2	1.38
การสอนวิทยาศาสตร์	2	4.76	-	-	-	-	1	5.56	1	4.00	4	2.76
5. จำนวนวิชาที่อาจารย์รับผิดชอบอยู่ใน												
ปีการศึกษา 2531 จำนวน												
(N = 145)												
1 รายวิชา	7	16.68	4	11.76	-	-	4	22.22	-	-	15	10.34
2 รายวิชา	11	26.19	9	26.48	8	30.77	1	5.56	1	4.00	30	20.69
3 รายวิชา	15	35.71	12	35.29	2	7.69	2	11.11	3	12.00	34	23.46

ตารางที่ 3 (ต่อ)

สถานภาพ	1		2		3		4		5		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
4 รายวิชา	5	11.90	6	17.65	6	23.08	3	16.67	4	16.00	24	16.55
5 รายวิชา	4	9.52	3	8.82	7	26.92	1	5.56	6	24.00	21	14.48
มากกว่า 5 รายวิชา	-	-	-	-	3	11.54	7	38.89	11	44.00	21	14.48
6. ชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์(N = 145)												
ต่ำกว่า 7 คาบ	2	4.76	1	2.94	1	3.85	1	5.56	1	4.00	6	4.14
7 - 10 คาบ	6	14.29	4	11.76	2	7.69	-	-	2	8.00	14	9.66
11 - 14 คาบ	15	35.71	11	32.36	7	26.93	1	5.56	4	16.00	38	26.21
15 - 18 คาบ	12	28.57	17	50.00	4	15.38	11	61.11	11	44.00	55	37.93
สูงกว่า 18 คาบ	7	16.67	1	2.94	12	46.15	5	27.78	7	28.00	32	22.07
7. งานอื่น ๆ นอกเหนือจากงาน												
สอน (N = 145)												
งานบริหาร	9	21.43	7	20.59	6	23.08	3	16.67	3	12.00	28	19.31
งานบริการ	15	35.71	8	23.53	4	15.38	3	16.67	3	12.00	33	22.76

ตารางที่ 3 (ต่อ)

สถานภาพ	1		2		3		4		5		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
งานธุรการ	8	19.05	7	20.59	6	23.08	3	16.67	3	12.00	27	18.62
งานกิจการนักศึกษา	6	14.29	11	32.35	6	23.08	4	22.22	5	20.00	32	22.07
งานวิชาการ	2	4.76	4	11.76	2	7.69	2	11.11	4	16.00	14	9.66
อาจารย์ที่ปรึกษา	9	21.43	8	23.53	4	15.38	4	22.22	6	24.00	31	21.38
ร้านค้าสวัสดิการ	3	7.14	-	-	-	-	-	-	-	-	3	2.67
แนะแนวการศึกษา	1	2.38	1	2.94	1	3.85	1	5.56	1	4.00	5	3.45

จากตารางที่ 3 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของอาจารย์ผู้ตอบแบบประเมิน เมื่อพิจารณาเป็นรายวิทยาเขตและภาพรวม ปรากฏว่า

อายุของอาจารย์ในวิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 31-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.95 รองลงมาอยู่ระหว่าง 26-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 19.05 มากกว่า 45 ปี ร้อยละ 19.05 และ 36-40 ปี ร้อยละ 16.67 ส่วนอายุของอาจารย์วิทยาเขตโชติเวชส่วนใหญ่มากกว่า 45 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.36 รองลงมาอยู่ระหว่าง 31-35 ปี ร้อยละ 23.53 และระหว่าง 36-40 ปี ร้อยละ 17.65 สำหรับวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพอาจารย์ส่วนใหญ่อายุมากกว่า 45 ปี รองลงมาอายุระหว่าง 41-45 ปี คิดเป็นร้อยละ 19.23 อายุ 31-35 ปี ร้อยละ 19.23 และ 26-30 ปี ร้อยละ 11.54 อายุของอาจารย์วิทยาเขตเทคนิคตากส่วนมากอยู่ระหว่าง 41-45 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.33. รองลงมาคือ 31-35 ปี ร้อยละ 22.22 อายุ 26-30 ปี ร้อยละ 16.67 และมากกว่า 45 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.67 ส่วนอาจารย์วิทยาเขตเทคนิคภาคใต้ส่วนใหญ่อายุมากกว่า 45 ปี คิดเป็นร้อยละ 24.00 อายุ 31-35 ปี ร้อยละ 24.00 รองลงมาอายุระหว่าง 26-30 ปี ร้อยละ 16.00

เมื่อพิจารณาภาพรวมทุกวิทยาเขตผลปรากฏว่า อาจารย์ส่วนใหญ่มีอายุมากกว่า 45 ปี รองลงมาคือ 31-35 ปี 26-30 ปี 41-45 ปี และ 36-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.90 24.83 15.17 13.79 และ 12.41 ตามลำดับ

ด้านประสบการณ์การสอน เมื่อพิจารณาเป็นรายวิทยาเขต ผลปรากฏว่า

อาจารย์วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยาส่วนใหญ่มีประสบการณ์ด้านการสอน ระหว่าง 1-5 ปี และ 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.19 และ 26.19 รองลงมา มีประสบการณ์มากกว่า 20 ปี ร้อยละ 21.43 และระหว่าง 11-15 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.67 สำหรับอาจารย์ในวิทยาเขตโชติเวชส่วนใหญ่มีประสบการณ์ด้านการสอนมากกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.35 รองลงมา มีประสบการณ์อยู่ระหว่าง 6-10 ปี ร้อยละ 23.53 ประสบการณ์ 11-15 ปี ร้อยละ 23.53 และมีประสบการณ์ 1-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 11.76 อาจารย์วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพส่วนใหญ่มีประสบการณ์มากกว่า 20 ปี ร้อยละ 34.62 รองลงมาอยู่ระหว่าง 6-10 ปี ร้อยละ 26.92 11-15 ปี ร้อยละ 15.39 และ 16-20 ปี ร้อยละ 15.39 เช่นกัน ส่วนประสบการณ์การสอนของอาจารย์ใน

วิทยาเขตเทคนิคตากส่วนมากอยู่ระหว่าง 6-10 ปี ร้อยละ 33.33 รองลงมาระหว่าง 16-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.78 และมีประสบการณ์มากกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.78

วิทยาเขตเทคนิคภาคใต้อาจารย์ส่วนใหญ่มีประสบการณ์อยู่ระหว่าง 6-10 ปี ร้อยละ 28.00 รองลงมา มีประสบการณ์มากกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 24.00 และ 1-5 ปี ร้อยละ 24.00 เช่นกัน

เมื่อพิจารณาภาพรวมทุกวิทยาเขตพบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ด้านการสอนมากกว่า 20 ปี ร้อยละ 27.59 รองลงมาอยู่ระหว่าง 6-10 ปี ร้อยละ 26.90 ระหว่าง 1-5 ปี ร้อยละ 16.55 และ 11-15 ปี ร้อยละ 15.86

ด้านวุฒิการศึกษาสูงสุด เมื่อพิจารณาเป็นรายวิทยาเขต พบว่า อาจารย์แต่ละวิทยาเขตส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรีทั้งสิ้น โดยในวิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา ร้อยละ 66.67 วิทยาเขตโชติเวช ร้อยละ 70.59 วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ ร้อยละ 69.23 วิทยาเขตเทคนิคตาก ร้อยละ 77.78 วิทยาเขตเทคนิคภาคใต้ ร้อยละ 84.00 นอกนั้นมีวุฒิปริญญาโท และเมื่อพิจารณาภาพรวมของทุกวิทยาเขตแล้วปรากฏว่า อาจารย์มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 72.41 นอกนั้นมีวุฒิปริญญาโท

ด้านสาขาวิชา อาจารย์วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยาส่วนใหญ่จบสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป ร้อยละ 19.06 รองลงมาคือ สาขาผ้าและเครื่องแต่งกาย ร้อยละ 11.91 และสาขาอาหารและโภชนาการ ร้อยละ 7.15 สำหรับอาจารย์วิทยาเขตโชติเวชส่วนใหญ่จบสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป ร้อยละ 20.60 รองลงมาคือ สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย ร้อยละ 14.71 และสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ร้อยละ 14.71 สำหรับอาจารย์วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพส่วนใหญ่จบสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 30.77 รองลงมาได้แก่ สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ สาขาสังคมศาสตร์ สาขาผ้าและเครื่องแต่งกาย สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 7.69 ส่วนวิทยาเขตเทคนิคตากอาจารย์ส่วนใหญ่จบสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 22.22 รองลงมาคือ สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ร้อยละ 16.67 และสาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย คิดเป็นร้อยละ 11.11 ส่วนวิทยาเขตเทคนิคภาคใต้อาจารย์ส่วนใหญ่จบสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป ร้อยละ 16.00 รองลงมาคือสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ร้อยละ 12.00 และสาขาวิชาเคมี สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย คิดเป็นร้อยละ 8.00

เมื่อพิจารณาภาพรวมแล้ว ผลปรากฏว่า อาจารย์ส่วนใหญ่จบการศึกษาสาขาวิชา
คหกรรมศาสตร์ทั่วไป ร้อยละ 21.38 รองลงมาคือ สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ร้อยละ
11.04 สาขาผ้าและเครื่องแต่งกาย ร้อยละ 11.03

จำนวนรายวิชาที่อาจารย์รับผิดชอบในปีการศึกษา 2531 วิทยาเขตพระนครใต้
อาจารย์ส่วนใหญ่รับผิดชอบสอน 3 รายวิชาต่อปี คิดเป็นร้อยละ 35.71 รองลงมาคือรับผิดชอบ
2 รายวิชา คิดเป็นร้อยละ 26.19 และ 4 รายวิชาต่อปี คิดเป็นร้อยละ 11.90 สำหรับ
อาจารย์วิทยาเขตโชติเวช ส่วนใหญ่รับผิดชอบสอน 3 รายวิชาต่อปี ร้อยละ 35.29 รองลงมา
รับผิดชอบสอน 2 รายวิชาต่อปี ร้อยละ 26.48 และ 4 รายวิชาต่อปี ร้อยละ 17.65 ส่วน
อาจารย์วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ ส่วนใหญ่สอน 2 รายวิชาต่อปี ร้อยละ 30.77 รองลงมาคือ
5 รายวิชาต่อปี ร้อยละ 26.92 และ 4 รายวิชาต่อปี ร้อยละ 23.08 สำหรับวิทยาเขต
เทคนิคตาก อาจารย์ส่วนใหญ่รับผิดชอบสอน มากกว่า 5 รายวิชาต่อปี คิดเป็นร้อยละ 38.89
รองลงมาคือ 1 รายวิชาต่อปี ร้อยละ 22.22 และ 4 รายวิชาต่อปี คิดเป็นร้อยละ 16.67
สำหรับวิทยาเขตเทคนิคภาคใต้ อาจารย์ส่วนใหญ่รับผิดชอบสอน มากกว่า 5 รายวิชาใน 1 ปี
ร้อยละ 44.00 รองลงมาคือ 5 รายวิชาต่อปี คิดเป็นร้อยละ 24.00 และ 4 รายวิชาต่อปี
คิดเป็นร้อยละ 16.00

ชั่วโมงสอนเฉลี่ยต่อสัปดาห์ปรากฏว่า วิทยาเขตพระนครใต้ อาจารย์ส่วนใหญ่สอน เฉลี่ย
สัปดาห์ละ 11-14 คาบ คิดเป็นร้อยละ 35.71 รองลงมาสอน 15-18 คาบ ร้อยละ 28.57
และสูงกว่า 18 คาบ ร้อยละ 16.67 ส่วนวิทยาเขตโชติเวช อาจารย์มีชั่วโมงสอน เฉลี่ยสัปดาห์
ละ 15-18 คาบ คิดเป็นร้อยละ 50.00 และ 11-14 คาบ ร้อยละ 32.36 สำหรับอาจารย์
วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ สอนเฉลี่ยสัปดาห์ละ สูงกว่า 18 คาบ คิดเป็นร้อยละ 46.15 รองลงมา
เฉลี่ยสัปดาห์ละ 11-14 คาบ ร้อยละ 26.93 และ 15-18 คาบ ร้อยละ 15.38 ส่วน
วิทยาเขตเทคนิคตาก อาจารย์ส่วนใหญ่สอนเฉลี่ยสัปดาห์ละ 15-18 คาบ คิดเป็นร้อยละ
61.11 รองลงมา สอนเฉลี่ยสูงกว่า 18 คาบ ร้อยละ 27.78 และวิทยาเขตเทคนิคภาคใต้
สอนเฉลี่ยสัปดาห์ละ 15-18 คาบ ร้อยละ 44.00 สอนสูงกว่า 18 คาบ ร้อยละ 28.00 และ
11-14 คาบ ร้อยละ 16.00 และเมื่อพิจารณาภาพรวมแล้วพบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่มีชั่วโมงสอน
เฉลี่ยสัปดาห์ละ 15-18 คาบ คิดเป็นร้อยละ 37.93 รองลงมาอยู่ระหว่าง 11-14 คาบ ร้อยละ
26.21 และสูงกว่า 18 คาบ ร้อยละ 22.07

งานอื่น ๆ ของอาจารย์นอกเหนือจากงานสอน เมื่อพิจารณาเป็นรายวิทยาเขต แล้วพบว่า อาจารย์วิทยาเขตพระนครได้ทำหน้าที่ด้านบริการ เป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 35.71 รองลงมาทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษา และงานบริหาร คิดเป็นร้อยละ 21.43 สุดท้ายคืองานธุรการ ร้อยละ 19.05 ส่วนวิทยาเขตโชติเวช อาจารย์ส่วนใหญ่ทำงานกิจการนักศึกษา ร้อยละ 32.35 รองลงมาคือหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษา และงานบริการ ร้อยละ 23.53 สุดท้ายคืองานบริหารและงานธุรการ คิดเป็นร้อยละ 20.59 วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ อาจารย์ส่วนใหญ่ทำงานบริหาร งานธุรการ งานกิจการนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 23.08 และงานบริการ งานอาจารย์ที่ปรึกษา ร้อยละ 15.38 ส่วนวิทยาเขตเทคนิคตาก อาจารย์ส่วนใหญ่ทำงานด้านอาจารย์ที่ปรึกษาและงานกิจการนักศึกษา ร้อยละ 22.22 รองลงมาคืองานบริหาร งานบริการ และงานธุรการ ร้อยละ 16.67 ส่วนวิทยาเขตเทคนิคภาคใต้ อาจารย์ส่วนใหญ่ทำงานพิเศษด้านอาจารย์ที่ปรึกษา ร้อยละ 24.00 รองลงมาคืองานด้านกิจการนักศึกษา ร้อยละ 20.00 และงานวิชาการ ร้อยละ 16.00

เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้วพบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่ทำงานอื่น ๆ นอกเหนืองานสอนทางด้านบริการ คิดเป็นร้อยละ 22.76 รองลงมาคืองานด้านกิจการนักศึกษา ร้อยละ 22.07 และเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ร้อยละ 21.38

ตารางที่ 4 สถานภาพของนักศึกษา จำแนกตามวิทยาเขต

สถานภาพ	1		2		3		4		5		รวม จำนวน ร้อยละ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
1. อายุ (N = 181)												
17 - 19 ปี	20	22.98	9	32.14	6	18.18	1	10	3	13.04	39	21.55
20 - 22 ปี	65	74.17	17	60.72	27	81.82	9	90	19	82.61	137	75.69
23 - 25 ปี	2	2.29	2	7.14	-	-	-	-	1	4.35	5	2.76
2. ความรู้พื้นฐานก่อนเข้าศึกษาใน วิทยาเขต (N = 181)												
ปวช. ปีที่ 3	54	62.07	28	100.00	30	90.91	10	100	23	100.00	145	80.11
วช.1	16	18.39	-	-	-	-	-	-	-	-	16	8.84
วช.2	17	19.54	-	-	3	9.09	-	-	-	-	20	11.05
3. เหตุจูงใจที่ทำให้นักศึกษา เข้า ศึกษาในสาขาวิชาคหกรรม ศาสตร์ทั่วไป (N= 181)												

ตารางที่ 4 (ต่อ)

สถานภาพ	1 จำนวน ร้อยละ	2 จำนวน ร้อยละ	3 จำนวน ร้อยละ	4 จำนวน ร้อยละ	5 จำนวน ร้อยละ	รวม จำนวน ร้อยละ
มีความสนใจสาขานี้มาก	40 45.98	16 57.14	22 66.67	2 20.00	5 21.74	85 46.96
ผู้ปกครองต้องการให้เรียน	18 20.69	6 21.43	- -	2 20.00	9 39.13	35 19.34
หางานง่าย	3 3.45	2 7.14	6 18.18	1 10.00	- -	12 6.63
ศรัทธาในสถาบันนี้	3 3.45	1 3.57	2 6.06	- -	3 13.04	9 4.97
สอบเรียนต่อที่อื่นไม่ได้	4 4.60	- -	- -	- -	- -	4 2.21
ไม่รู้ว่าจะไปสอบที่ไหน	14 16.09	2 7.14	- -	3 30.00	1 4.35	20 11.05
ตามเพื่อน	3 3.45	- -	3 9.09	- -	4 17.39	10 5.52
เรียนคหกรรมศาสตร์ตั้งแต่แถม.4	1 1.15	- -	- -	- -	- -	1 0.55
มีผู้แนะนำมา	1 1.15	1 3.57	1 3.03	- -	- -	3 1.66
คิดว่าเรียนง่าย	- -	- -	- -	2 20.00	- -	2 1.10
เลือกสาขาวิชาผิด	- -	- -	- -	- -	1 4.35	1 0.55

ตารางที่ 4 (ต่อ)

สถานภาพ	1	2	3	4	5	รวม
	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ
4. เหตุจูงใจที่ทำให้ศึกษาต่อในระดับ ปวส. (N = 181)						
ต้องการเรียนต่อในระดับสูงขึ้น	75 86.21	26 92.86	29 87.88	7 70.00	17 73.91	154 85.08
ผู้ปกครองต้องการให้เรียน	3 3.45	1 3.57	-	-	1 4.35	5 2.76
ได้รับทุนการศึกษา	-	-	-	-	-	-
ตามเพื่อน	-	-	1 3.03	2 20.00	-	3 1.66
หางานทำไม่ได้จึงศึกษาต่อ	2 2.29	-	2 6.06	1 10.00	-	5 2.76
ได้รับโควตาให้เข้าศึกษาต่อโดยไม่ต้องผ่านการสอบคัดเลือก	5 5.75	1 3.57	-	-	5 21.74	11 6.08
ต้องการประสบการณ์และความรู้เพิ่มเติมเพื่อประกอบอาชีพ	2 2.29	-	1 3.03	-	-	3 1.66

ตารางที่ 4 (ต่อ)

สถานภาพ	1 จำนวน ร้อยละ	2 จำนวน ร้อยละ	3 จำนวน ร้อยละ	4 จำนวน ร้อยละ	5 จำนวน ร้อยละ	รวม จำนวน ร้อยละ
5. ระดับความสนใจในสาขาวิชาชีพ นี้ (N = 181)						
มาก	47 54.02	15 53.57	10 30.30	4 40.00	10 43.48	86 47.52
ค่อนข้างมาก	30 34.48	12 42.86	23 69.70	5 50.00	12 52.17	82 45.30
ค่อนข้างน้อย	2 2.29	1 3.57	-	1 10.00	1 4.35	5 2.76
น้อย	8 9.20	-	-	-	-	8 4.42

จากตารางที่ 4 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของนักศึกษา จำแนกตามวิทยาเขต ด้านอายุของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาวิทยาเขตพระนครใต้ ส่วนใหญ่อายุอยู่ระหว่าง 20-22 ปี ร้อยละ 74.17 รองลงมาอายุระหว่าง 17-19 ปี ร้อยละ 22.98 ส่วนนักศึกษาวิทยาเขต ไซติเวซ ส่วนใหญ่อายุระหว่าง 20-22 ปี ร้อยละ 60.72 รองลงมาคืออายุระหว่าง 17-19 ปี ร้อยละ 32.14 สำหรับนักศึกษาวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ ส่วนใหญ่อายุอยู่ระหว่าง 20-22 ปี ร้อยละ 81.82 และระหว่าง 17-19 ปี ร้อยละ 18.18 ส่วนวิทยาเขตเทคนิคตาก นักศึกษาส่วนใหญ่อายุระหว่าง 20-22 ปี ร้อยละ 90.00 และวิทยาเขตเทคนิคภาคใต้ นักศึกษาส่วนใหญ่อายุระหว่าง 20-22 ปี ร้อยละ 82.61 และเมื่อพิจารณาภาพรวมทุกวิทยาเขต แล้วพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 20-22 ปี ร้อยละ 75.69 รองลงมา อายุระหว่าง 17-19 ปี ร้อยละ 21.55 นอกนั้นอายุอยู่ระหว่าง 23-25 ปี

ด้านความรู้พื้นฐานก่อนเข้าศึกษาในวิทยาเขต พบว่านักศึกษาวิทยาเขตพระนครใต้ มีความรู้พื้นฐานระดับ ปวช. ปีที่ 3 เป็นส่วนมาก คิดเป็นร้อยละ 62.07 รองลงมาคือ ระดับ วช.2 ร้อยละ 19.54 และ วช.1 ร้อยละ 18.39 สำหรับวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ นักศึกษา ส่วนใหญ่มีพื้นฐานความรู้ ปวช.ปีที่ 3 ร้อยละ 90.91 ส่วนนักศึกษาทั้งหมดในวิทยาเขต ไซติเวซ เทคนิคตาก และเทคนิคภาคใต้ มีพื้นฐานความรู้ระดับ ปวช.ปีที่ 3 และเมื่อพิจารณาภาพรวมแล้วพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีพื้นฐานความรู้ระดับ ปวช.ปีที่ 3 ร้อยละ 80.11 รองลงมาคือ ระดับ วช.2 ร้อยละ 11.05

เหตุจูงใจที่ให้นักศึกษา เข้าศึกษาในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป สำหรับวิทยาเขต พระนครใต้ เหตุจูงใจที่สำคัญคือ นักศึกษามีความสนใจสาขานี้มาก ร้อยละ 45.98 รองลงมา คือ ผู้ปกครองต้องการให้เรียน ร้อยละ 20.69 และไม่รู้จะไปสอบที่ไหน ร้อยละ 16.09 ส่วน วิทยาเขตไซติเวซนักศึกษามีเหตุจูงใจที่สำคัญ คือ มีความสนใจสาขานี้มาก ร้อยละ 57.14 และ ผู้ปกครองต้องการให้เรียน ร้อยละ 21.43 สำหรับวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ นักศึกษามีเหตุ จูงใจที่สำคัญ มีความสนใจสาขานี้มาก ถึงร้อยละ 66.67 รองลงมาคือ ทางานง่าย ร้อยละ 18.18 และเข้าศึกษาเพราะตามเพื่อน ร้อยละ 9.09 ส่วนวิทยาเขตเทคนิคตาก นักศึกษา เข้าศึกษาสาขานี้เพราะส่วนใหญ่ไม่รู้จะไปสอบที่ไหน ร้อยละ 30.00 รองลงมา คือ คิดว่าทางานง่าย มีความสนใจสาขานี้มาก และผู้ปกครองต้องการให้เรียน ร้อยละ 20.00

สำหรับนักศึกษาวิทยาเขตเทคนิคภาคใต้ ส่วนใหญ่เข้าศึกษาเพราะผู้ปกครองต้องการให้เรียน ร้อยละ 39.13 อีกส่วนหนึ่งมีความสนใจสาขาวิชานี้มาก ร้อยละ 21.74 และเพราะตามเพื่อน ร้อยละ 17.39

และถ้าพิจารณาทุกวิทยาเขตแล้ว จะพบว่า เหตุจูงใจที่สำคัญที่ทำให้นักศึกษาเข้าศึกษาในสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป คือ นักศึกษามีความสนใจสาขานี้มาก คิดเป็นร้อยละ 46.96 รองลงมา เรียนเพราะผู้ปกครองต้องการให้เรียน ร้อยละ 19.34 และไม่รู้จะไปสอบที่ไหน อีกร้อยละ 11.05

เหตุจูงใจที่ทำให้ศึกษาต่อในระดับ ปวส. เมื่อพิจารณาแต่ละวิทยาเขตพบว่า นักศึกษาทุกวิทยาเขตมีเหตุจูงใจที่สำคัญเหมือนกัน คือ ต้องการเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น โดยวิทยาเขตพระนครศรีไทร ร้อยละ 86.21 วิทยาเขตโชติเวช ร้อยละ 92.86 วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ ร้อยละ 87.88 วิทยาเขตเทคนิคตาก ร้อยละ 70.00 และวิทยาเขตเทคนิคภาคใต้ ร้อยละ 73.91 ดังนั้นเมื่อพิจารณาในภาพรวมแล้วก็จะพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เรียนต่อ ปวส. เพราะต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ร้อยละ 85.08 และได้รับโควตาให้เข้าศึกษาต่อโดยไม่ต้องผ่านการสอบคัดเลือก ร้อยละ 6.08

ระดับความสนใจของนักศึกษาต่อสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป นักศึกษาวิทยาเขตพระนครศรีไทร ส่วนใหญ่มีความสนใจมาก ร้อยละ 54.02 และมีความสนใจอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ร้อยละ 34.48 ส่วนวิทยาเขตโชติเวชนักศึกษามีความสนใจวิชาชีพสาขานี้มากเช่นกัน คิดเป็นร้อยละ 53.57 รองลงมามีความสนใจค่อนข้างมาก ร้อยละ 42.86 นักศึกษาวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ มีความสนใจสาขานี้ค่อนข้างมาก คิดเป็นร้อยละ 69.70 และนักศึกษาร้อยละ 30.30 มีความสนใจในระดับมาก สำหรับวิทยาเขตเทคนิคตากนักศึกษามีความสนใจสาขาวิชานี้ระดับค่อนข้างมาก ร้อยละ 50 และอีกร้อยละ 40 มีความสนใจอยู่ในระดับมาก ส่วนนักศึกษาวินิจฉัยวิทยาเขตเทคนิคภาคใต้ส่วนใหญ่มีความสนใจสาขาวิชานี้ในระดับค่อนข้างมาก คิดเป็นร้อยละ 52.17 และมีความสนใจระดับมาก ร้อยละ 43.48

ถ้าพิจารณาภาพรวมทุกวิทยาเขต จะพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความสนใจสาขาวิชาชีพนี้ อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 47.52 รองลงมามีความสนใจระดับค่อนข้างมาก ร้อยละ 45.30

ตารางที่ 5 สถานภาพของผู้สำเร็จการศึกษา จำแนกตามวิทยาเขต

สถานภาพ	1		2		3		4		5		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. อายุ (N = 217)												
20 - 21 ปี	23	32.86	26	48.15	24	48.98	5	27.78	12	46.15	90	41.47
22 - 23 ปี	37	52.86	24	44.44	22	44.90	10	55.55	9	34.62	102	47.00
มากกว่า 23 ปี	10	14.28	4	7.41	3	6.12	3	16.67	5	19.23	25	11.53
2. ความรู้พื้นฐานก่อนเข้าศึกษาใน วิทยาเขต												
ปวช. ปีที่ 3	52	74.29	54	100.00	49	100.00	18	100.00	26	100.00	189	87.10
วช.1	10	14.29	-	-	-	-	-	-	-	-	18	8.29
วช.2	8	11.43	-	-	-	-	-	-	-	-	10	4.61
3. ความสนใจวิชาชีพสาขานี้												
มาก	22	31.43	27	50.00	25	51.02	11	61.11	11	42.31	96	44.24
ค่อนข้างมาก	33	47.14	17	31.48	16	32.66	5	27.78	15	57.69	86	39.63
ค่อนข้างน้อย	9	12.86	4	7.41	3	6.12	1	5.56	-	-	17	7.83
น้อย	6	8.57	6	11.11	5	10.25	1	5.56	-	-	18	8.29

ตารางที่ 5 (ต่อ)

สถานภาพ	1	2	3	4	5	รวม
	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ
4. การประกอบอาชีพ (N = 96)						
รับราชการ	4 13.79	-	1 5.26	2 20.00	5 29.42	12 12.50
พนักงานขาย	4 13.79	2 9.52	4 21.05	-	-	10 10.42
สอนในสถานศึกษาเอกชน	3 10.34	3 14.29	1 5.26	2 20.00	2 11.76	11 11.46
เจ้าหน้าที่โรงแรม/ห้องอาหาร	2 6.90	2 9.52	4 21.05	-	2 11.76	10 10.42
รับจ้างทั่วไป	2 6.90	1 4.77	2 10.53	2 20.00	2 11.76	9 9.38
ธุรกิจส่วนตัว	7 24.14	6 28.57	3 15.80	4 40.00	4 23.54	24 25.00
บริษัทเอกชน	7 24.14	7 33.33	4 21.05	-	2 11.76	20 20.83
5. ยังไม่ได้ทำงาน (N = 30)	10 33.33	8 26.67	8 26.67	2 6.67	2 6.67	30 100.00
6. ประสบการณ์ในการทำงาน (N = 96)						
น้อยกว่า 6 เดือน	16 55.17	13 61.91	17 89.47	6 60.00	5 29.41	57 59.38
6 เดือน - 1 ปี	3 10.35	5 23.80	-	-	4 23.53	12 12.50

ตารางที่ 5 (ต่อ)

สถานภาพ	1	2	3	4	5	รวม
	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ
1 ปี - 2 ปี	5 17.24	3 14.29	2 10.53	- -	- -	10 10.42
มากกว่า 2 ปี	5 17.24	- -	- -	4 40.00	8 47.06	17 17.71
7. ศึกษาต่อสาขาวิชาเอก (N = 91)						
คหกรรมศาสตร์ทั่วไป	18 62.07	16 57.14	11 61.11	4 66.67	6 60.00	55 60.44
ศิลปประดิษฐ์	6 20.69	7 25.00	4 22.22	2 33.33	1 10.00	20 21.98
พัฒนาการครอบครัวและเด็ก	3 10.34	4 14.29	3 16.67	- -	2 20.00	12 13.19
ศึกษาศาสตร์	1 3.45	- -	- -	- -	- -	1 1.10
จิตวิทยาสังคม	1 3.45	- -	- -	- -	- -	1 1.10
ภาษาอังกฤษ	- -	1 3.57	- -	- -	- -	1 1.10
โภชนาการชุมชน	- -	- -	- -	- -	1 100.00	1 1.10

ตารางที่ 5 (ต่อ)

สถานภาพ	1 จำนวน ร้อยละ	2 จำนวน ร้อยละ	3 จำนวน ร้อยละ	4 จำนวน ร้อยละ	5 จำนวน ร้อยละ	รวม จำนวน ร้อยละ
7. ระดับชั้นปีที่ศึกษา (N = 91)						
ชั้นปีที่ 1	19 65.52	17 60.72	10 55.56	4 66.67	4 40.00	54 59.34
ชั้นปีที่ 2	10 34.48	10 35.71	8 44.44	2 33.33	6 60.00	36 39.56
ปริญญาโทปีที่ 1	-	1 3.57	-	-	-	1 1.10

จากตารางที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้สำเร็จการศึกษาผู้ดอมแบบประเมิน เมื่อจำแนกเป็นรายวิทยาเขต ปรากฏรายละเอียดดังนี้

ด้านอายุผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาเขตพระนครใต้ และวิทยาเขตเทคนิคตาก ส่วนใหญ่อายุอยู่ระหว่าง 22-23 ปี คิดเป็นร้อยละ 52.86 และ 55.55 ตามลำดับ รองลงมาอายุระหว่าง 20-21 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.86 และ 27.78 ตามลำดับ และอายุมากกว่า 23 ปี ร้อยละ 14.28 และ 16.67 ตามลำดับ สำหรับวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพและโชติเวช ผู้สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่อายุระหว่าง 20-21 ปี คิดเป็นร้อยละ 48.98 และ 48.15 รองลงมาอายุระหว่าง 22-23 ปี ร้อยละ 44.90 และ 44.44 ส่วนอายุของผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาเขตเทคนิคภาคใต้อยู่ระหว่าง 20-21 ปี คิดเป็นร้อยละ 46.15 รองลงมาคือ 22-23 ปี ร้อยละ 34.62 และอายุมากกว่า 23 ปี ร้อยละ 19.23 และเมื่อพิจารณาภาพรวมแล้วพบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่อายุระหว่าง 22-23 ปี คิดเป็นร้อยละ 47.00 รองลงมาอายุ 20-21 ปี ร้อยละ 41.47

ด้านความรู้พื้นฐานของผู้สำเร็จการศึกษา ก่อนเข้าศึกษาในวิทยาเขต เมื่อพิจารณาเป็นรายวิทยาเขต ผลปรากฏว่า ผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาเขตพระนครใต้ส่วนใหญ่ มีพื้นฐานความรู้ระดับ ปวช.ปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 74.29 ส่วนผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาเขตพระนครใต้ โชติเวช เทคนิคกรุงเทพ เทคนิคตาก และวิทยาเขตเทคนิคภาคใต้ มีพื้นฐานความรู้ระดับ ปวช.ปีที่ 3 ทุกคน และเมื่อพิจารณาภาพรวมทุกวิทยาเขต พบว่าผู้สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่มีพื้นฐานความรู้ระดับ ปวช.ปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 87.10

ความสนใจของผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาเขตพระนครใต้ เกี่ยวกับสาขาวิชาชีพนี้ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับค่อนข้างมาก คิดเป็นร้อยละ 47.14 รองลงมา มีความสนใจอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 31.43 และค่อนข้างน้อย ร้อยละ 12.86 จากวิทยาเขตโชติเวชผู้สำเร็จการศึกษามีความสนใจระดับมากเป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ร้อยละ 31.48 และระดับน้อย ร้อยละ 11.11 สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาเขต เทคนิคกรุงเทพ ส่วนใหญ่มีความสนใจอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 51.02 และค่อนข้างมาก คิดเป็นร้อยละ 32.66 สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่จากวิทยาเขต เทคนิคตากมีความสนใจสาขาวิชาชีพนี้มาก คิดเป็นร้อยละ 61.11 รองลงมา มีความสนใจค่อนข้างมาก ร้อยละ 27.78 และผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาเขต เทคนิคภาคใต้ส่วนใหญ่มีความสนใจค่อนข้างมาก ร้อยละ 57.69

และมีความสนใจมากร้อยละ 42.31 ถ้าพิจารณาภาพรวมแล้วจะพบว่าผู้สำเร็จการศึกษา ส่วนใหญ่ มีความสนใจอยู่ในระดับมาก และค่อนข้างมาก คิดเป็นร้อยละ 44.24 และ 39.63 ตามลำดับ

ด้านการประกอบอาชีพ พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาเขตพระนครใต้ส่วนใหญ่ ทำงานบริษัทเอกชน และธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 24.14 รองลงมา รัฐบาลและพนักงานขาย ร้อยละ 13.79 สอนในสถานศึกษาเอกชนร้อยละ 10.34 ส่วนวิทยาเขตโชติเวชส่วนใหญ่ ทำงานบริษัทเอกชน ร้อยละ 33.33 และดำเนินธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 28.57 สำหรับวิทยาเขต เทคนิคกรุงเทพผู้สำเร็จการศึกษาลำดับส่วนใหญ่ทำงานบริษัทเอกชนพนักงานขาย เจ้าหน้าที่โรงแรม/ ห้างอาหาร ร้อยละ 21.05 รองลงมาประกอบธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 15.80 จากวิทยาเขต เทคนิคตากประกอบธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 40.00 และรับราชการ สอนในสถานศึกษาเอกชน รวมทั้งรับจ้างทั่วไป ร้อยละ 20.00 สำหรับวิทยาเขต เทคนิคภาคใต้ ผู้สำเร็จการศึกษาลำดับใหญ่ รัฐบาล ร้อยละ 29.42 รองลงมาดำเนินธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 23.54 และสอนในสถานศึกษา เอกชน เจ้าหน้าที่โรงแรม รับจ้างทั่วไป บริษัทเอกชน ร้อยละ 11.76 และเมื่อพิจารณาโดยรวมแล้วปรากฏว่า ผู้สำเร็จการศึกษาลำดับใหญ่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 25.00 รองลงมา ทำงานบริษัทเอกชน ร้อยละ 20.83 รัฐบาล ร้อยละ 12.50 และสอนในสถานศึกษา เอกชน ร้อยละ 11.46

นอกจากนี้ยังมีผู้สำเร็จการศึกษาที่ยังไม่ได้ประกอบอาชีพจำนวน 121 คน โดยจาก วิทยาเขตพระนครใต้ ร้อยละ 33.33 โชติเวช ร้อยละ 26.67 เทคนิคกรุงเทพ ร้อยละ 26.67 เทคนิคตาก ร้อยละ 6.67 และเทคนิคภาคใต้ ร้อยละ 6.67 เช่นกัน

กลุ่มผู้สำเร็จการศึกษาที่ประกอบอาชีพแล้ว มีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกันตาม ระยะเวลาทำงานดังนี้ ผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาเขตพระนครใต้ ส่วนใหญ่น้อยกว่า 6 เดือน คิดเป็นร้อยละ 55.17 รองลงมาระหว่าง 1-2 ปี และมากกว่า 2 ปี ร้อยละ 17.24 จาก วิทยาเขตโชติเวชส่วนใหญ่มีประสบการณ์น้อยกว่า 6 เดือน รองลงมา มีประสบการณ์ระหว่าง 6 เดือน - 1 ปี และ 1 ปี - 2 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.80 และ 14.29 ตามลำดับ สำหรับ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 6 เดือน คิดเป็นร้อยละ 89.47 ส่วนผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาเขตตากส่วนใหญ่มีประสบการณ์น้อยกว่า 6 เดือน หรือร้อยละ 60.00

และมากกว่า 2 ปี ร้อยละ 40 และจากวิทยาเขตเทคนิคภาคใต้ ผู้สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่ มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 2 ปี หรือร้อยละ 47.06 รองลงมา มีประสบการณ์น้อยกว่า 6 เดือน ร้อยละ 29.41 และ 6 เดือน - 1 ปี ร้อยละ 23.53 เมื่อพิจารณาภาพรวมแล้ว พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่ มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 6 เดือน คิดเป็นร้อยละ 59.38 มากกว่า 2 ปี ร้อยละ 17.71 และ 6 เดือน - 1 ปี ร้อยละ 12.50

สาขาวิชาเอกของกลุ่มผู้สำเร็จการศึกษาที่ศึกษาคือ เมื่อแยกพิจารณาเป็นราย วิทยาเขตผลปรากฏว่า วิทยาเขตพระนครใต้ได้ศึกษาต่อสาขาคหกรรมศาสตร์ทั่วไปมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.07 รองลงมา คือสาขาวิชาเอกศิลปประดิษฐ์ ร้อยละ 20.69 จากวิทยาเขต โชคเวช ส่วนใหญ่ศึกษาต่อสาขาวิชาเอกคหกรรมศาสตร์ทั่วไปเช่นกัน คิดเป็นร้อยละ 57.14 รองลงมาคือ สาขาวิชาเอกศิลปประดิษฐ์ ร้อยละ 25.00 สำหรับวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพมหานครศึกษา ต่อสาขาวิชาเอกคหกรรมศาสตร์ทั่วไปเป็นส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 61.11 รองลงมาคือ สาขา วิชาเอกศิลปประดิษฐ์ ส่วนวิทยาเขตเทคนิคคากศึกษาต่อวิชาเอกคหกรรมศาสตร์ทั่วไป ร้อยละ 66.67 และสาขาพัฒนาการครอบครัวและเด็ก ร้อยละ 33.33 และวิทยาเขตเทคนิคภาคใต้ ส่วนใหญ่ศึกษาต่อสาขาวิชาเอกคหกรรมศาสตร์ทั่วไป ร้อยละ 60.00 สาขาพัฒนาการครอบครัว และเด็ก ร้อยละ 20.00 ดังนั้นเมื่อพิจารณาทุกวิทยาเขตรวมกันแล้ว ผู้สำเร็จการศึกษาศึกษา ต่อสาขาวิชาเอกคหกรรมศาสตร์ทั่วไปเป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 60.44 รองลงมาคือ สาขา วิชาเอกศิลปประดิษฐ์ ร้อยละ 21.98 และสาขาวิชาเอกพัฒนาการครอบครัวและเด็ก ร้อยละ 13.19

ผู้สำเร็จการศึกษาแทบทุกวิทยาเขตส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 1 ปรากฏ รายละเอียคดังนี้ วิทยาเขตพระนครใต้ ร้อยละ 65.52 วิทยาเขตโชคเวช ร้อยละ 60.72 วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ ร้อยละ 55.56 วิทยาเขตเทคนิคคาก ร้อยละ 66.67 นอกนั้นศึกษา อยู่ในชั้นปีที่ 2 สำหรับวิทยาเขตเทคนิคภาคใต้ผู้สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในระดับชั้น ปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 60.00 และชั้นปีที่ 1 ร้อยละ 40.00 ดังนั้นเมื่อพิจารณาภาพรวมแล้ว พบว่าผู้สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 1 ร้อยละ 59.34 ชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 39.56

ตารางที่ 6 สถานภาพของนายจ้างของผู้สำเร็จการศึกษา

สถานภาพ	จำนวน (32 คน)	ร้อยละ
1. อายุ		
น้อยกว่า 26 ปี	4	12.50
26 - 30 ปี	5	15.63
31 - 35 ปี	11	34.38
36 - 40 ปี	6	18.75
41 - 45 ปี	5	9.38
46 ปี ขึ้นไป	3	9.38
2. เพศ		
หญิง	18	56.25
ชาย	14	43.75
3. พื้นความรู้สายอาชีพ สาขาวิชา		
คหกรรมศาสตร์	9	28.13
วิทยาศาสตร์	1	3.13
พาณิชยศาสตร์	17	53.13
ศึกษาศาสตร์	5	15.63
4. วุฒิการศึกษาสูงสุด		
ต่ำกว่าประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	2	6.25
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	6	18.75
ปริญญาตรี	16	50.00
ปริญญาโท	8	25.00

ตารางที่ 6 (ต่อ)

สถานภาพ	จำนวน (32 คน)	ร้อยละ
5. ระยะเวลาทำงาน		
1 - 3 ปี	3	9.38
4 - 6 ปี	10	31.25
7 - 10 ปี	8	25.00
11 - 13 ปี	7	21.88
มากกว่า 13 ปี	4	12.50
6. ระยะเวลาที่ทำงานร่วมกับผู้สำเร็จการศึกษา		
น้อยกว่า 6 เดือน	13	40.63
7 เดือน - 1 ปี	7	21.88
1 ปี - 1 ปี 6 เดือน	2	6.25
1 ปี 7 เดือน - 2 ปี	3	9.38
มากกว่า 2 ปี	7	21.88

จากตารางที่ 6 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของนายจ้างของผู้สำเร็จการศึกษา แสดงให้เห็นถึงอายุของนายจ้างส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 31-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.38 รองลงมาอายุระหว่าง 36-40 ปี ร้อยละ 18.75 และระหว่าง 26-30 ปี ร้อยละ 15.63 และส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 56.25 มีพื้นความรู้สายอาชีพสาขาวิชาพาณิชยศาสตร์ เป็นส่วนมาก คิดเป็นร้อยละ 53.13 รองลงมาได้แก่ สาขาวิศวกรรมศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ ร้อยละ 28.13 และ 15.63 ตามลำดับ โดยมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นส่วนมาก คิดเป็น ร้อยละ 50.00 รองลงมาคือวุฒิปริญญาโท ร้อยละ 25.00 และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ร้อยละ 18.75 ทั้งนี้ นายจ้างส่วนใหญ่มีระยะเวลาทำงานระหว่าง 4-6 ปี รองลงมาคือ 7-10 ปี และ 11-13 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.25 25.00 และ 21.88 ตามลำดับ ซึ่งนายจ้าง ส่วนใหญ่ทำงานร่วมกับผู้สำเร็จการศึกษาน้อยกว่า 6 เดือน ร้อยละ 40.63 ระหว่าง 7 เดือน 1 ปี และมากกว่า 2 ปี ร้อยละ 21.88

ตารางที่ 7 สถานภาพของอาจารย์ที่ปรึกษาของผู้สำเร็จการศึกษา

สถานภาพ	จำนวน (60 คน)	ร้อยละ
1. อายุ		
26 - 30 ปี	17	28.33
31 - 35 ปี	6	10.00
36 - 40 ปี	17	28.33
41 - 45 ปี	12	20.00
มากกว่า 45 ปี	8	13.33
2. วุฒิการศึกษาสูงสุด		
ปริญญาตรี	24	40.00
ปริญญาโท	36	60.00
3. สาขาวิชา		
คหกรรมศาสตร์ทั่วไป	18	30.00
อาหารและโภชนาการ	6	10.00
ศึกษาศาสตร์	9	15.00
เกษตรศาสตร์	7	11.67
คหกรรมศาสตร์ศึกษา	17	28.33
อาชีวศึกษา	1	1.67
Family Resources Mangement	1	3.33
4. สถานศึกษาที่ปฏิบัติหน้าที่สังกัดหน่วยงาน		
สถาบัน เทคโนโลยีราชมงคล	25	41.67
วิทยาลัยครู	18	30.00
มหาวิทยาลัยเอกชน	3	5.00
มหาวิทยาลัยของรัฐ	14	23.33

ตารางที่ 7 (ต่อ)

สถานภาพ	จำนวน (60 คน)	ร้อยละ
6. ระยะเวลาทำงานด้านการสอน		
1 - 5 ปี	17	28.33
6 - 10 ปี	13	21.67
11 - 15 ปี	22	36.67
16 - 20 ปี	5	8.33
มากกว่า 20 ปี	3	5.00
6. ระยะเวลาที่ทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาของผู้สำเร็จ การศึกษา		
น้อยกว่า 1 ปี	28	46.67
1 ปี - 1 ปี 6 เดือน	1	1.67
1 ปี 7 เดือน - 2 ปี	29	48.33
2 ปี ขึ้นไป	2	3.33

จากตารางที่ 7 แสดงข้อมูลสถานภาพของอาจารย์ที่ปรึกษาของผู้สำเร็จการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26-30 ปี และ 36-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.33 รองลงมา อายุ 41-45 ปี ร้อยละ 20.00 และมากกว่า 45 ปี ร้อยละ 13.33 ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษา สูงสุดระดับปริญญาโท ร้อยละ 60.00 โดยจบสาขาเกษตรศาสตร์ทั่วไป เป็นส่วนใหญ่ คิดเป็น ร้อยละ 30.00 รองลงมาคือสาขาเกษตรศาสตร์ศึกษา คิดเป็นร้อยละ 28.33 ทั้งนี้เป็นอาจารย์ ในสถานศึกษาที่สังกัดหน่วยงานต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ร้อยละ 41.67 วิทยาลัยครู 30.00 และมหาวิทยาลัยของรัฐร้อยละ 23.33 โดยส่วนใหญ่ทำงานด้านการสอนมา เป็นเวลา 11-15 ปี ร้อยละ 36.67 รองลงมาอยู่ระหว่าง 1-5 ปี ร้อยละ 28.33 และ 6-10 ปี ร้อยละ 21.67 สำหรับระยะเวลาที่ทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาของผู้สำเร็จการศึกษา อยู่ระหว่าง 1 ปี 7 เดือน - 2 ปี คิดเป็นร้อยละ 48.33 และน้อยกว่า 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 46.67

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การประเมินบริบท (Context Evaluation) แบ่งเป็น 2 ส่วน
ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์การประเมินความสอดคล้องระหว่างความมุ่งหมายของ
หลักสูตรกับปัจจัยภายนอก (ตารางที่ 8 - ตารางที่ 11)

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินความสอดคล้องภายในของหลักสูตร
ซึ่งประกอบด้วยความมุ่งหมายของหลักสูตร (ตารางที่ 12) โครงสร้างของหลักสูตร (ตารางที่
13-14) เนื้อหาสาระของหลักสูตร (ตารางที่ 15 - ตารางที่ 19)

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์การประเมินความสอดคล้องระหว่างความมุ่งหมายของหลักสูตรกับปัจจัย
ภายนอก

ส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์หาความสอดคล้องระหว่างความมุ่งหมายของหลักสูตรประกาศ
นียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป พ.ศ. 2527 ของสถาบันเทคโนโลยีราช-
มงคล กับวัตถุประสงค์และนโยบายของแผนพัฒนาการศึกษาของวิทยาเขตที่เปิดสอนหลักสูตรนี้
วัตถุประสงค์และนโยบายของแผนพัฒนาการศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วัตถุประสงค์
และนโยบายของแผนพัฒนาการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม วัตถุประสงค์และนโยบายด้าน
การอาชีวศึกษาของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 ซึ่งปรากฏรายละเอียดต่าง ๆ ในเอกสาร
ดังต่อไปนี้

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป พ.ศ. 2527 ของสถาบัน
เทคโนโลยีราชมงคล

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง คหกรรมศาสตร์ ได้พัฒนาขึ้นโดยอาศัยข้อมูลหลัก
คือ

1. ความต้องการของตลาดแรงงาน คหกรรมศาสตร์สามารถปฏิบัติงานได้ทุกสาขา
วิชาชีพ หลักสูตรจำเป็นต้องพัฒนาบุคคลให้มีความสามารถตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน
2. ข้อคิดเห็นจากผู้สำเร็จการศึกษา และออกไปประกอบอาชีพ

3. ข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิจากการสัมมนาของสายวิชานี้

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป มุ่งให้ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถนำความรู้ความเข้าใจ และประสบการณ์การศึกษาที่ได้รับไปพัฒนาตนเอง ครอบครัว สังคมและสามารถประกอบอาชีพและธุรกิจการค้าได้เป็นอย่างดี

ความมุ่งหมายของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป

1. ปฏิบัติงานเชิงวิชาการในธุรกิจคหกรรมศาสตร์เกี่ยวกับการควบคุมค่าเงินงาน และตรวจสอบงาน สาธิตให้คำแนะนำแก่ผู้บริโภค วิเคราะห์และคิดคำนวณเงินผลงาน

2. ปฏิบัติงานในหน้าที่แม่บ้าน นักวิชาการผู้สอนและเผยแพร่ความรู้ทางคหกรรมศาสตร์ ผู้ดำเนินธุรกิจบริการเลี้ยงดูเด็ก ช่างประดิษฐ์งานศิลปคหกรรม ผู้ประกอบการอาหารงานธุรกิจเสื้อผ้า ทั้งในรูปแบบวิสาหกิจส่วนตัวและทำงานในธุรกิจเอกชน

3. เพื่อฝึกอบรมให้มีความคิดริเริ่ม มีกิจนิสัยในการค้นคว้าหาความรู้เพื่อปรับปรุงตนเองให้ก้าวหน้า สามารถแก้ปัญหาด้วยหลักการและเหตุผล ปฏิบัติงานตามหลักวิชาการที่มีการวางแผนและค่าเงินงานอย่างรอบคอบ รู้จักใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถวิเคราะห์ข่าวสารและคำโฆษณาเพื่อปฏิบัติตนในหน้าที่เชื่อถือได้ รักษาและสืบทอดศิลปวัฒนธรรมและประเพณีไทย รู้จักใช้เทคโนโลยีเหมาะสมในการปฏิบัติงานทั้งในครอบครัวและเพื่อธุรกิจการค้า

4. เพื่อปลูกฝังคุณธรรม ความมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต ความขยันหมั่นเพียร ความอดทน ความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัวและชุมชน มีความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลทั่วไปทั้งในครอบครัวและสังคม

วัตถุประสงค์และนโยบายของวิทยาเขตคามแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 6 พ.ศ. 2530-2534

วัตถุประสงค์และนโยบายของวิทยาเขตดังกล่าวต่อไปนี้ ได้จากการรวบรวมและวิเคราะห์ วัตถุประสงค์และนโยบายของแผนพัฒนาการศึกษา ระยะที่ 6 พ.ศ.2530-2534 ของวิทยาเขตต่าง ๆ ที่เปิดสอนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป ได้แก่ วิทยาเขตพระนครใต้ วิทยาเขตโชติเวช วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ วิทยาเขตเทคนิคคาถา วิทยาเขตเทคนิคภาคใต้

วัตถุประสงค์ของวิทยาเขต

เพื่อผลิตครูอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรี ผลิตและพัฒนากำลังคนในสาขาของวิชาชีพ คหกรรมศาสตร์ ในระดับต่ำกว่าปริญญาที่มีคุณภาพ สามารถปฏิบัติงานได้จริง มีปริมาณที่พอเหมาะ และสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ ทำการวิจัยส่งเสริมการศึกษาทางด้านวิชาชีพ การประกอบอาชีพและการให้บริการแก่สังคม

นโยบายและมาตรการในการดำเนินงาน

นโยบายข้อที่ 1 พัฒนาการจัดการศึกษาสายอาชีพคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง และระดับปริญญาตรี ให้มีคุณภาพสูงยิ่งขึ้น โดยเน้นการพัฒนาหลักสูตรทุกระดับ ให้ทันต่อความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจและความต้องการกำลังคนของประเทศ

มาตรการ

1. ให้มีการประเมินผลหลักสูตรทุกระดับอย่างค่อเนื่อง เพื่อนำผลมาใช้พัฒนาหลักสูตรของแต่ละสาขาวิชาในสายคหกรรมศาสตร์
2. ทำการติดตามผลสำเร็จการศึกษากับการปฏิบัติงานทำเป็นประจำทุกปี โดยกำหนดระยะเวลาของการติดตามอย่างค่อเนื่อง
3. เน้นการพัฒนาหลักสูตร โดยคำนึงถึงความสามารถปฏิบัติได้จริงและการออกไปประกอบอาชีพ
4. สนับสนุนการนำวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพ การผลิตสื่อการเรียนและเอกสารประกอบหลักสูตร
5. เน้นการผลิตกำลังคนที่มีความรู้ความสามารถที่เหมาะสม รวมทั้งการนำเทคโนโลยีมาใช้ในงานวิชาชีพ

นโยบายข้อที่ 2 พัฒนาการจัดการศึกษาสายคหกรรมศาสตร์ให้ทันกับความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ ให้สอดคล้องกับการขยายตัวของอุตสาหกรรม ประสานวิชาชีพที่จะสนองนโยบายร่วมกันและสร้างคุณภาพของการศึกษาวิชาชีพให้สูงขึ้น

มาตรการ

1. สนับสนุนและส่งเสริมให้ได้มีการพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยกับความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ
2. เน้นการจัดการศึกษาเทคโนโลยีระดับสูงให้สอดคล้องกับการขยายตัวทางอุตสาหกรรมและการพัฒนาประเทศในทุก ๆ ด้าน
3. เน้นการผลิตกำลังคนที่มีความรู้ทั้งทางภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติที่เหมาะสมให้สามารถออกไปปฏิบัติงานในฐานะนักคหกรรมศาสตร์อย่างแท้จริง หรือ เป็นผู้ประกอบการในกิจการอุตสาหกรรม
4. ร่วมกันทามาตรการที่จะสร้างคุณภาพทางการศึกษาวิชาชีพให้สูงยิ่งขึ้น

นโยบายข้อที่ 3 ปรับปริมาณการรับนักศึกษาทุกระดับให้เหมาะสม โดยเพิ่มการรับนักศึกษาระดับ ปวส. และปริญญาตรี ครึ่งจำนวนการรับนักศึกษาระดับ ปวช. สำหรับสาขาที่มีปริมาณความต้องการลดลง จะครึ่งจำนวนการรับและพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมและเพิ่มการรับนักศึกษาในสาขาที่สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศทดแทน

มาตรการ

1. ทำแผนการรับนักศึกษาเข้าใหม่ในแต่ละระดับ แต่ละสาขาวิชาให้สอดคล้องกับเป้าหมายรวมของวิทยาลัยฯ
2. เสนองงบประมาณและ เบ้าหมายการผลิตในแต่ละปี
3. ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการกำลังคนและการพัฒนาประเทศ
4. พัฒนาหลักสูตรเพื่อเปิดรับผู้สำเร็จมัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้ามาศึกษาต่อในระดับ ปวส. ในบางสาขาวิชาแทนการรับผู้สำเร็จ ปวช.

นโยบายข้อที่ 4 ขยายการเปิดสอนระดับปริญญาตรี สาขาคหกรรมศาสตร์ ภายในวิทยาเขต

มาตรการ

จัดทำโครงการขอเปิดสอนระดับปริญญาตรี โดยคำนึงถึงความพร้อมทางด้านต่าง ๆ ของวิทยาเขต

นโยบายข้อที่ 5 ส่งเสริมความเป็นเลิศทางวิชาการ โดยสนับสนุนให้มีการวิจัยทางวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ จัดทำเอกสารทางวิชาการ ผลิตสื่อการเรียนการสอน แข่งขันทักษะทางวิชาชีพ การประดิษฐ์คิดค้นสิ่งใหม่ ๆ และเผยแพร่ผลงานทางวิชาการและผลงานวิจัย เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษา และการประกอบอาชีพของประชาชนโดยทั่วไป

มาตรการ

1. สนับสนุนให้อาจารย์ทำการวิจัยในวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น
2. จัดสรรงบประมาณเพื่อการวิจัยให้ได้รับอย่างเพียงพอ และเหมาะสมตามความจำเป็น
3. สนับสนุนให้มีการผลิตสื่อ และเอกสารทางวิชาการในสาขาวิชาต่าง ๆ ให้เพียงพอ และให้ความสำคัญต่อผลงานด้านวิชาการ
4. ให้มีการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ และผลการวิจัยให้กว้างขวางตลอดจนการนำผลการวิจัยไปสู่การปฏิบัติจริงทั้งทางด้าน การเรียนการสอน และการประกอบอาชีพของประชาชน
5. สนับสนุนการจัดกิจกรรม เพื่อนำไปสู่การพัฒนาและแข่งขันฝีมือการประดิษฐ์คิดค้นสิ่งใหม่ ๆ และความเป็นเลิศทางวิชาการทุกรูปแบบ

นโยบายข้อที่ 6 พัฒนาคณากรทุกประเภทให้มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานสูงยิ่งขึ้น

มาตรการ

1. ส่งเสริมให้ครู อาจารย์ และบุคลากรทุกประเภทได้รับการพัฒนาตามศักยภาพของแต่ละบุคคล และเป็นไปตามระเบียบของทางราชการ โดยเท่าเทียมกัน
2. สนับสนุนให้ครู อาจารย์ และบุคลากรทุกประเภทได้รับการฝึกอบรม ศึกษาต่อ

ดูงาน ตลอดจนการเข้าร่วมประชุมสัมมนาทางวิชาการทั้งภายในประเทศและต่างประเทศตาม
โอกาสอันสมควร

3. พัฒนาสัดส่วนคุณภาพของอาจารย์ที่สอนระดับปริญญาตรี และต่ำกว่าปริญญาตรี

นโยบายข้อที่ 7 ปรับปรุงและพัฒนาาระบบการบริการและการวางแผนของวิทยาเขต
ให้มีประสิทธิภาพ จัดให้มีสารสนเทศของวิทยาเขต

มาตรการ

1. ดำเนินการ เก็บข้อมูลด้านการบริหารและการวางแผนของวิทยาเขต
2. ตั้งคณะกรรมการทำหน้าที่เก็บข้อมูล
3. จัดหาสถานที่ วัสดุ ครุภัณฑ์ในการรวบรวมข้อมูล

นโยบายข้อที่ 8 ส่งเสริมการให้บริการทางวิชาชีพคหกรรมศาสตร์แก่สังคมมากขึ้น
โดยเน้นการอบรมระยะสั้น ตามความต้องการของท้องถิ่น

มาตรการ

1. จัดวางโครงการฝึกอบรมวิชาชีพระยะสั้นแก่ประชาชนในท้องถิ่น
2. ประสานงานกับหน่วยงานท้องถิ่น เพื่อให้ความร่วมมือและปฏิบัติงานร่วมกัน
3. จัดอบรมให้บริการแก่สังคมนั้น ในช่วงที่ปลอดจากการเรียนการสอน
4. ให้มีการติดตามประเมินผลการฝึกอบรม เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขในครั้งต่อไป

นโยบายข้อที่ 9 ร่วมมือประสานงานกับสถานประกอบการภาคเอกชน หน่วยราชการ
องค์การธุรกิจอุตสาหกรรม เพื่อใช้ประโยชน์ทางการศึกษา การฝึกอบรมและร่วมมือในด้านต่าง ๆ
เพื่อสนองความต้องการซึ่งกันและกัน

มาตรการ

1. วางแผนประสานงานกับสถานประกอบการต่าง ๆ เพื่อขอความร่วมมือในการ
ฝึกงาน หรือใช้ประโยชน์ด้านอื่น ๆ

2. ให้บริการด้านต่าง ๆ ทุกรูปแบบ โดยคำนึงถึงประโยชน์ที่จะได้รับต่อการดำเนินงานของสถานศึกษาในโอกาสต่อไป
3. เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ กิจกรรมและผลผลิตต่าง ๆ ของวิทยาเขต ให้หน่วยงานภายนอกได้รับทราบ และยอมรับคุณภาพนักศึกษาของวิทยาเขต
4. ติดตามประเมินผล การส่งนักศึกษาไปฝึกงานตามสถานประกอบการต่าง ๆ รวบรวมข้อมูลที่ได้ให้เป็นระบบ และนำผลที่ได้มาใช้ปรับปรุงการส่งนักศึกษาออกฝึกงาน
5. สำรวจความต้องการงานอาชีพคหกรรมศาสตร์ในปัจจุบัน
6. ติดตามความก้าวหน้าและความสำเร็จของนักคหกรรมศาสตร์ และผู้ประกอบการอาชีพคหกรรมศาสตร์

วัตถุประสงค์และนโยบายของสถาบัน เทคโนโลยีราชมงคล ตามแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 6 พ.ศ. 2530-2534

วัตถุประสงค์ของสถาบัน เทคโนโลยีราชมงคล

เพื่อผลิตครูอาชีพศึกษาระดับปริญญาตรี ผลิตและพัฒนากำลังคนในสาขาวิชาชีพต่าง ๆ ทั้งระดับต่ำกว่าปริญญาและระดับปริญญาที่มีคุณภาพ สามารถปฏิบัติงานได้จริง มีปริมาณที่พอเหมาะ และสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ ทำการวิจัยส่งเสริมทางด้านวิชาชีพ การประกอบอาชีพของประชาชนและการให้บริการแก่สังคม

นโยบาย

นโยบายข้อที่ 1 พัฒนาการจัดการศึกษาสายอาชีพ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และระดับปริญญาตรีให้มีคุณภาพสูงยิ่งขึ้น มีมาตรฐานใกล้เคียงกันระหว่างสถาบันในสังกัด เน้นการพัฒนาหลักสูตรทุกระดับให้ทันกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี มีความสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจและความต้องการคนของประเทศ

นโยบายข้อที่ 2 พัฒนาการจัดการศึกษาสายอาชีพให้ทันกับความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการเป็นการจัดการศึกษาเทคโนโลยีระดับสูง (High Technology) ให้สอดคล้องกับการขยายตัวของอุตสาหกรรม ประสานวิชาชีพที่จะสนองประโยชน์ร่วมกันและสร้างคุณภาพของการศึกษาวิชาชีพให้สูงขึ้น

นโยบายข้อที่ 3 ปรับปริมาณการรับนักศึกษาทุกระดับให้เหมาะสม โดยการลดการรับนักศึกษาระดับ ปวช. ลงทุกปี เพิ่มการรับนักศึกษาระดับ ปวส. และระดับปริญญาตรีให้มากขึ้นอย่างต่อเนื่องตลอดแผน สำหรับสาขาที่มีปริมาณความต้องการลดลง จะตรึงจำนวนการรับและพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสม และจะเพิ่มการรับนักศึกษาในสาขาที่สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศทดแทน

นโยบายข้อที่ 4 ขยายการเปิดสอนระดับปริญญาตรีในวิทยาเขต โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและความพร้อมเป็นสำคัญ เน้นให้เปิดในวิทยาเขตที่ตั้งอยู่ในภาคต่าง ๆ สำหรับวิทยาเขตในส่วนกลางจะสนับสนุนให้เปิดในสาขาที่ไม่ซ้ำซ้อนกับที่คณะต่าง ๆ ได้เปิดสอนอยู่แล้ว การเปิดสาขาใหม่ในคณะต่าง ๆ การจัดตั้งภาควิชาและการจัดตั้งภาควิชาและการจัดตั้งคณะใหม่ในช่วงแผนฯ 6 จะสนับสนุนและเร่งรัดให้โครงการที่จะได้รับการบรรจุไว้ในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติได้ดำเนินการตามแผน

นโยบายข้อที่ 5 ส่งเสริมความเป็นเลิศทางวิชาการ โดยสนับสนุนให้มีการวิจัยทางสายวิชาชีพ การจัดทำเอกสารทางวิชาการ การผลิตสื่อการเรียนการสอน การแข่งขันทักษะทางวิชาชีพ การประดิษฐ์คิดค้นสิ่งใหม่ ๆ และการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการและผลการวิจัย เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษาและการประกอบอาชีพของประชาชนโดยทั่วไป

นโยบายข้อที่ 6 พัฒนาคณากรทุกระดับให้มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานสูงขึ้น เน้นการพัฒนาอาจารย์ให้มีสัดส่วนของคณาจารย์ระหว่างปริญญาตรี โท เอก ที่เหมาะสมใกล้เคียงกับเกณฑ์ของทบวงมหาวิทยาลัย และมีอัตราส่วนระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาของแต่ละสาขาอย่างเหมาะสมและใกล้เคียงกันในทุกหน่วยงาน

นโยบายข้อที่ 7 ปรับปรุงและพัฒนาระบบการบริหารและการวางแผนของวิทยาลัยฯ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จัดให้มีศูนย์สารสนเทศของวิทยาลัยฯ มีข้อมูลที่เพียงพอ เป็นปัจจุบัน เชื่อถือได้ และตรงตามลักษณะของการทำงาน กำหนดให้หน่วยงานในสังกัดจัดเก็บรวบรวม จัดกระทำและเก็บรักษาข้อมูลที่มีความสอดคล้อง และอยู่ในระบบเดียวกัน

นโยบายข้อที่ 8 สนับสนุนการส่งเสริมการให้บริการทางวิชาชีพแก่สังคมให้มากยิ่งขึ้น เน้นการให้การอบรมระยะสั้นในสาขาวิชาชีพแขนงต่าง ๆ ตามความต้องการของท้องถิ่น การเข้าไปร่วมพัฒนาการประกอบอาชีพในรูปแบบต่าง ๆ และการให้ความร่วมมือกับหน่วยงานของทางราชการในการให้การอบรมแก่ราษฎร เพื่อสนับสนุนนโยบายของรัฐบาลด้านการพัฒนาชนบท

นโยบายข้อที่ 9 เร่งรัดการดำเนินงานก่อสร้างศูนย์กลางการศึกษาระดับปริญญาตรี ที่รังสิตให้เป็นไปตามแผนหลัก (Master Plan) และงบประมาณที่ได้รับ ให้สามารถย้ายนักศึกษา บางส่วนเข้าไปศึกษาได้ภายในปีการศึกษา 2531 และย้ายนักศึกษาจากคณะในส่วนกลางไปได้ ทั้งหมด เมื่อสิ้นแผนฯ 6

นโยบายข้อที่ 10 สนับสนุนให้สถานศึกษาหาทางร่วมมือกับสถานประกอบการภาคเอกชน องค์การธุรกิจอุตสาหกรรมทุกประเภทและหน่วยราชการ เพื่อใช้ประโยชน์ทางการศึกษา ก่อรฝึก อบรมและร่วมมือในด้านต่าง ๆ เพื่อสนองความต้องการซึ่งกันและกัน

วัตถุประสงค์และนโยบายแผนพัฒนาการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม ระยะที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534)

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาเยาวชนและประชาชนให้มีคุณภาพ สามารถพัฒนาชีวิต การอาชีพและสังคม ให้มีมาตรฐานการดำรงชีวิตที่สูงขึ้นและอยู่ร่วมกันด้วยความสุขสมบูรณ์ สามารถปรับตัวให้เข้ากับ สิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยจัดการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม ให้เกิดความเสมอภาคทางการศึกษาทั้งในโอกาสและคุณภาพ ให้เยาวชนและประชาชนได้รับ บริการทางการศึกษาในระบบและนอกระบบโรงเรียนโดยตลอดชีวิต มุ่งเน้นให้เยาวชนและ

ประชาชนมีศีลธรรม คุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม ประพฤติปฏิบัติตามครรลองของศาสนา และ
วัฒนธรรมไทย มีสติปัญญา ความรู้ ทักษะ เจตคติ เพื่อการประกอบสัมมาชีพ มีความรู้ความสามารถ
ในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีความเข้าใจในปัญหาสังคมและแนวทางที่จะแก้ปัญหาพัฒนา
สังคมร่วมกัน รู้จักคิด รู้จักทำ รู้จักแก้ปัญหา รู้จักปรับตัวให้ทันและสอดคล้องกับสภาพ เศรษฐกิจและ
สังคมที่เปลี่ยนแปลงไป มีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์ทั้งกายและใจ รวมทั้งมีความ เป็นพลเมืองดีของ
ชาติที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม มีความสามัคคีกลมเกลียวกัน ระหว่างคนในชาติ เคารพยึดมั่นใน
สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์
เป็นประมุข

นโยบาย

1. นโยบายความ เสมอภาคทางการศึกษา

ขยายการศึกษาและบริการทางการศึกษา รวมทั้งพัฒนาระดับมาตรฐาน คุณภาพ
การศึกษาในส่วนภูมิภาคชนบทเพื่อความ เสมอภาคทางการศึกษาทุกระดับ ทุกประเภท โดยเฉพาะ
ในระดับก่อนประถมศึกษา ประถมศึกษา และมัธยมศึกษาตอนต้น โดยการประสานทรัพยากรทาง
การศึกษาในท้องถิ่นร่วมกัน เพื่อให้บรรลุตาม เป้าหมาย

2. นโยบายคุณภาพการศึกษา

เร่งรัดพัฒนากระบวนการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมการศึกษาทุกระดับ
ทุกประเภทให้มีคุณภาพ บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรในด้านความรู้ ทักษะและเจตคติ
มุ่ง เน้นให้กระบวนการสอนแต่ละวิชาและการจัดกิจกรรมการศึกษาก่อให้เกิดผลการ เรียนในด้าน
สติปัญญา ทักษะภาคปฏิบัติ คุณธรรม ค่านิยม ตามลักษณะวิชาและกิจกรรมการศึกษานั้นให้นักเรียน
สามารถนำประสบการณ์ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการคิด การทำ การแก้ปัญหา และการปรับตัว
ตามสภาพของ เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีที่กำลังเปลี่ยนแปลงไป เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต
พัฒนางานอาชีพ และพัฒนาสังคม โดยกำหนดให้มีมาตรฐาน คุณภาพการศึกษา และการประเมิน
ผลเพื่อยกระดับมาตรฐานคุณภาพการศึกษาให้สูงขึ้น

3. นโยบายการศึกษาเพื่อส่งเสริมจริยศึกษา

ส่งเสริมการเรียนการสอน ศาสนา ศิลธรรม และจริยธรรม ให้นักเรียนและเยาวชน เข้าใจหลักธรรมและแนวปฏิบัติที่ถูกต้อง มุ่งเน้นพัฒนาจิตใจของนักเรียนและเยาวชนให้มีคุณธรรมพื้นฐาน 4 ประการ ตามพระบรมราโชวาทพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบัน ทั้งฝึกอบรมนักเรียนและเยาวชนให้ประพฤติตามหลักธรรมของศาสนา มีคุณธรรม ค่านิยม และจริยศึกษาในด้านที่เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต ครอบครัว สังคม และที่เอื้ออำนวยต่อการประกอบสัมมาชีพในสภาพ เศรษฐกิจและสังคมไทยปัจจุบัน โดยเฉพาะในเรื่องความกตัญญู กตเวทิตะ ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย ความสะอาด ความซื่อสัตย์ ความขยันหมั่นเพียร การพึ่งตนเอง และการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ การประหยัด การใช้ชีวิตที่เรียบง่าย และการรู้จักประมาณคน โดยจัดให้มีการศึกษาค้นคว้าวิธีการ เรียนการสอน และการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม ในเรื่องต่าง ๆ ดังกล่าวให้มีประสิทธิภาพ และบังเกิดผลทางปฏิบัติอย่างแท้จริง

4. นโยบายการศึกษาเพื่อส่งเสริมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

เร่งรัดพัฒนาการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรม เพื่อส่งเสริมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในทุกระดับ ทุกประเภทการศึกษา เป็นกรณีพิเศษ เพื่อให้นักเรียน นักศึกษามีความรู้ ทักษะ เจตคติในวิธีการและกระบวนการของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทั้งด้านกระบวนการคิด การแก้ปัญหา การปฏิบัติ เพื่อการริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาชีวิต การพัฒนาอาชีพและการพัฒนาสังคม

5. นโยบายการศึกษาตลอดชีวิต

ส่งเสริมให้เยาวชนและประชาชนได้รับการศึกษาโดยตลอดชีวิต ด้วยการสร้างและกระตุ้นให้ทุกคนตระหนักและเห็นคุณค่าของการศึกษา รู้จักหมั่นใฝ่หา ฝึกตนเองในด้านการศึกษาอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา ทั้งในระบบและนอกระบบโรงเรียน โดยเฉพาะมุ่งส่งเสริมและสนับสนุนให้การศึกษานอกโรงเรียน สามารถเสริมการบริการทางการศึกษาแก่เยาวชนและประชาชนตามความต้องการและความจำเป็นโดยตลอดชีวิตอย่างเพียงพอ เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต ครอบครัว ชุมชน และสัมมาชีพ และปรับปรุงระบบการศึกษาทุกระดับ ทุกประเภท ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ทั้งในและนอกระบบโรงเรียนให้มีความสัมพันธ์ต่อเนื่อง เสริมงานซึ่งกันและกัน

6. นโยบายการศึกษาเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ

เร่งรัดพัฒนาการศึกษาทุกระดับ ทุกประเภท ให้มีส่วนช่วยต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของชาติและการมีงานทำ โดยเน้นการฝึกปฏิบัติในด้านการงาน การอาชีพ ตามกระบวนการให้ครบวงจร และส่งเสริมให้นักเรียนมีรายได้ระหว่างเรียน เพื่อให้บังเกิดค่านิยม คุณธรรม ทักษะ ความสามารถ และประสิทธิภาพที่จะประกอบสัมมาชีพ โดยเฉพาะการประกอบอาชีพอิสระ รวมทั้งจัดให้มีการศึกษาต่อเนื่องสำหรับผู้สำเร็จการศึกษาแต่ละระดับ เพื่อเพิ่มเติมทักษะ ความสามารถ เฉพาะทาง นำไปสู่การประกอบอาชีพตามสภาพตลาดแรงงานในแต่ละท้องถิ่น

7. นโยบายการศึกษาเพื่อพัฒนาสังคม

พัฒนาเยาวชนและประชาชนให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ มีความเป็นพลเมืองดีของชาติ เคารพยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตย ที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขของชาติ มีความสำนึกที่จะต้องร่วมมือกัน เพื่อป้องกันประเทศและสร้างความมั่นคงให้แก่ชาติบ้านเมือง พร้อมทั้งส่งเสริมกระบวนการทางการศึกษาที่มีส่วนช่วยในการแก้ปัญหาและพัฒนาสังคมไทยปัจจุบัน ส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานศึกษาและหน่วยงานทางการศึกษา เป็นศูนย์กลางในการบริการชุมชนทางวิชาการ และมีส่วนช่วยในการบริการชุมชนทางวิชาการ และมีส่วนช่วยในการพัฒนาชุมชนโดยเฉพาะในชนบท

8. นโยบายการศึกษาเพื่อพัฒนาพละนาถมิย

พัฒนาและจัดการศึกษาด้านพละนาถมิยทุกระดับ ทุกประเภทการศึกษาทั้งในและนอกระบบโรงเรียน ให้เยาวชนและประชาชนตระหนักในความสำคัญของพละนาถมิยและโภชนาการ พร้อมทั้งดำเนินการประพฤติปฏิบัติ และร่วมให้การสนับสนุนให้เป็นไปตามหลักวิชาการในด้านพละนาถมิยและโภชนาการ เพื่อให้เยาวชนและประชาชนมีมาตรฐานทางสุขภาพ พละนาถมิยทั้งกายและจิตสูงชัน

9. นโยบายการศาสนาและศิลปวัฒนธรรม

ส่งเสริมให้เยาวชนและประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจ เคารพยึดมั่นและมีความสำนึกต่อการประพฤติตามหลักธรรมของศาสนาอย่างแท้จริง มุ่งเน้นการศึกษาของสงฆ์

บุคลากรทางศาสนาและจริยศึกษา ให้สามารถสอนศาสนาและจริยธรรมแก่เยาวชนและประชาชน ได้อย่างมีประสิทธิภาพในทุกระดับและทุกประเภทการศึกษา สนับสนุนการทำนุบำรุงสถาบันศาสนา ให้เป็นที่พึงพอใจและเป็นผู้นำในการพัฒนาจิตใจประชาชน พร้อมทั้งส่งเสริม เยาวชนและประชาชนในด้านความรู้ ความเข้าใจในวัฒนธรรมท้องถิ่นและวัฒนธรรมของชาติ โดยเฉพาะ ความสำนึกในความเป็นไทย นิยมไทย ประพฤติปฏิบัติตามแนวทางวัฒนธรรมไทย ส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์ ทำนุบำรุง รักษา ส่งเสริมและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมของชาติ

10. นโยบายการระดมสรรพกำลังเพื่อพัฒนาการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม

ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดและเต็มกำลังความสามารถ ระหว่างสถานศึกษาหรือหน่วยงานทางการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรมกับครอบครัว หน่วยงาน องค์กร สถานประกอบการ และบุคคลทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในการจัดการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรมให้กับเยาวชนและประชาชน โดยเฉพาะในเรื่องการศึกษาอาชีวมุ่งเน้น เป็นกรณีพิเศษที่จะส่งเสริมสนับสนุนให้ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนได้ร่วมมือกัน ริเริ่มจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำในรูปแบบต่าง ๆ พร้อมกันนี้ก็ส่งเสริมสนับสนุนและเปิดโอกาสให้สถานศึกษาเอกชนจัดการศึกษาได้อย่างกว้างขวาง ให้มีส่วน เสริมสัมพันธ์สอดคล้องกับการศึกษาที่รัฐ เป็นผู้จัดการดำเนินการ และให้สอดคล้องกับความต้องการทางการศึกษาของเยาวชนและประชาชน รวมทั้งสอดคล้องกับสภาพความต้องการตลาดแรงงานและการมีงานทำในสังคมไทยปัจจุบัน

11. นโยบายการบริหารและสนับสนุน

ปรับปรุงโครงสร้างการบริหาร การศึกษา ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม และกระบวนการทางการบริหาร การสนับสนุน และการพัฒนาการศึกษา ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม ด้วยวิธีการกระจายและมอบอำนาจจากส่วนกลางไปสู่หน่วยงานและสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาคให้มีองค์กรกลางทำหน้าที่ประสานงาน เพื่อใช้ทรัพยากรร่วมกันในระดับเขตการศึกษาจังหวัด และอำเภอในด้านการวางแผน การดำเนินการและประสานงานให้เป็นไปตามแผน การตรวจ ติดตาม และประเมินผล เพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพทางการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม ตาม เป้าหมายของกระทรวงศึกษาธิการ

วัตถุประสงค์และนโยบายด้านการอาชีวศึกษาของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534)

วัตถุประสงค์ด้านการอาชีวศึกษา

เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนสาขาวิชาชีพต่าง ๆ ในระดับกลางและระดับสูงให้เหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และการพัฒนา เศรษฐกิจของประเทศทั้งในด้าน ปริมาณและคุณภาพ

นโยบายด้านการอาชีวศึกษา

1. ลดการผลิตกำลังคนในระดับ ประถม และสาขาวิชาที่เกินความต้องการ และ เพิ่มการผลิตกำลังคนในระดับ ประถม และสาขาวิชา ที่ขาดแคลนให้สอดคล้องกับความต้องการ ในการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมของประเทศ
2. พัฒนาหลักสูตรให้ได้คุณภาพทัด เทียมกันในแต่ละระดับ ประเภทการศึกษา และ สาขาวิชา ให้มีความยืดหยุ่นและสอดคล้องกับการ เปลี่ยนแปลงความก้าวหน้าทาง เทคโนโลยีและ ตลาดแรงงาน
3. พัฒนาบุคลิกภาพของผู้เรียนให้ เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย ตลอดจน มีความสามารถในการสร้างงาน เพื่อประกอบอาชีพอิสระได้
4. พัฒนาคุณภาพของครูอาชีวศึกษาประจำการให้ทันต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ และ เทคโนโลยี ตลอดจน เร่งผลิตครูในสาขาที่ขาดแคลน
5. เสริมสร้างระบบงานและองค์กรกลาง เพื่อทำหน้าที่ประสานการดำเนินงาน วิชาการและเทคโนโลยี ตลอดจน เร่งผลิตครูในสาขาที่ขาดแคลน
6. พัฒนาระบบข้อมูลตลาดแรงงานด้านอาชีวศึกษาทั้ง ในระดับสถานศึกษา ระดับ จังหวัด ระดับภาค ระดับชาติ และมีระบบการประสานงานกันในแต่ละระดับอย่างต่อเนื่อง รวมทั้ง มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลตลาดแรงงานอย่างกว้างขวางและทั่วถึง
7. พัฒนาระบบการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานทำของผู้สำเร็จการอาชีวศึกษาระดับ ประถม และสาขาวิชาต่าง ๆ ทั้งในระดับสถานศึกษา ระดับจังหวัด ระดับภาคและระดับชาติ

8. ขยายบทบาทความร่วมมือของภาครัฐและ เอกชนในการจัดการอาชีวศึกษาให้กว้างขวางยิ่งขึ้น รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้เอกชน เข้ามาร่วมจัดการอาชีวศึกษาในระดับ ประเภทและสาขาวิชาที่เอกชนสามารถจัดได้ดี มีคุณภาพ และจัดได้ปริมาณพอ เพียงกับความ ต้องการของตลาดแรงงาน

9. ปรับปรุงค่าเล่าเรียน ค่าบำรุง ค่าธรรมเนียม เพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมรับภาระ ในการจัดการอาชีวศึกษาในสัดส่วนที่สูงขึ้น และจัดสรรทุนการศึกษาแก่ผู้เรียนที่ขาดแคลนทุนทรัพย์

10. ส่งเสริมให้มีการศึกษา ค้นคว้า วิจัยรูปแบบลักษณะการจัดการอาชีวศึกษา เพื่อ การพัฒนาการอาชีวศึกษา

11. ส่งเสริมบทบาทของสถานศึกษาในการให้บริการทางวิชาชีพแก่ชุมชนและการทดสอบฝีมือแรงงาน โดยจัด เองหรือประสานงานด้านวิชาการและการใช้ทรัพยากรร่วมกันกับหน่วยงานอื่น ที่เกี่ยวข้อง

12. ปรับหลักสูตรอาชีวศึกษาให้สามารถเชื่อมโยงกันได้ ระหว่างการศึกษาในระบบ และนอกระบบโรงเรียน

ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างความมุ่งหมายของหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรม ศาสตร์ทั่วไป พ.ศ. 2527 กับปัจจัยภายนอก จะทำให้ทราบว่าหลักสูตรนี้ตอบสนองต่อความต้องการ และการเปลี่ยนแปลงของสังคมหรือไม่อย่างไร โดยวิเคราะห์ เปรียบ เทียบความมุ่งหมายของ หลักสูตรกับวัตถุประสงค์และนโยบายของวิทยาเขต วัตถุประสงค์และนโยบายของสถาบัน เทคโนโลยีราชวมงคล วัตถุประสงค์และนโยบายของแผนพัฒนาการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรมระยะ ที่ 6 วัตถุประสงค์และนโยบายด้านการอาชีวศึกษาของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 และเพื่อให้ง่ายต่อการ เข้าใจ ผู้วิจัยขอนำเสนอการวิเคราะห์ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ และนโยบายระดับต่าง ๆ ตามลำดับ

1. การวิเคราะห์หาความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์และนโยบายด้านการอาชีว ศึกษา กับวัตถุประสงค์และนโยบายของแผนพัฒนาการศึกษา ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม ระยะที่ 6

2. การวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์และนโยบายของแผนพัฒนา การศึกษา ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม ระยะที่ 6 กับวัตถุประสงค์และนโยบายของสถาบัน เทคโนโลยี ราชวมงคล

3. การวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์และนโยบายของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล กับวัตถุประสงค์และนโยบายของวิทยาเขตที่เปิดสอนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

จากนั้นจึงวิเคราะห์ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์และนโยบายในภาพรวมทุกระดับ เปรียบเทียบกับความมุ่งหมายของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป พ.ศ. 2527 ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ซึ่งปรากฏดังรายละเอียดข้างล่างนี้

ตารางที่ 8 การวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์และนโยบายด้านการอาชีวศึกษาของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534) กับวัตถุประสงค์และนโยบายของแผนพัฒนาการศึกษา ศาสนาและศิลปวัฒนธรรมระยะที่ 6

แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ	แผนพัฒนาการศึกษา ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม
<u>วัตถุประสงค์ด้านการอาชีวศึกษา</u>	<u>วัตถุประสงค์</u>
เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนสาขาวิชาชีพต่าง ๆ ในระดับกลางและระดับสูงให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ	เพื่อพัฒนาเยาวชนและประชาชนให้มีคุณภาพสามารถพัฒนาชีวิต การอาชีพและสังคมให้มีมาตรฐานการดำรงชีวิตที่สูงขึ้นและอยู่ร่วมกันด้วยความสุขสมบูรณ์ สามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยจัดการศึกษา ศาสนาและศิลปวัฒนธรรมให้เกิดความเสมอภาคทางการศึกษาทั้งในโอกาสและคุณภาพ ให้เยาวชนและประชาชนได้รับบริการทางการศึกษาในระบบและนอกระบบโรงเรียนโดยตลอดชีวิต มุ่งเน้นให้เยาวชนและประชาชนมีศีลธรรม คุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม ประพฤติปฏิบัติตามครรลองของศาสนา

ตารางที่ 8 (ต่อ)

แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ

แผนพัฒนาการศึกษา ศาสนาและ
วัฒนธรรม

และวัฒนธรรมไทย มีสติปัญญา ความรู้ ทักษะ
เจตคติ เพื่อการประกอบสัมมาชีพ มีความรู้
ความสามารถในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
โยลี มีความเข้าใจในปัญหาสังคมและแนวทาง
ที่จะแก้ปัญหาพัฒนาสังคมร่วมกัน รู้จักคิด รู้จักทำ
รู้จักแก้ปัญหา รู้จักปรับตัวให้ทันและสอดคล้อง
กับสภาพ เศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป
มีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์ทั้งกายและใจ รวม
ทั้งมีความ เป็นพล เมืองดีของชาติที่เห็นแก่
ประโยชน์ส่วนรวม มีความสามัคคีกลมเกลียวกัน
ระหว่างคนในชาติ เคารพยึดมั่นในสถาบัน
ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครอง
ตามระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็น
ประมุข

นโยบายด้านการอาชีวศึกษา

1. ลดการผลิตกำลังคนในระดับ
ประเภทและสาขาวิชาที่เกินความต้องการ
และการเพิ่มการผลิตกำลังคนในระดับ
ประเภทและสาขาวิชา ที่ขาดแคลน
ให้สอดคล้องกับความจำเป็นในการ
พัฒนา เศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

นโยบาย

1. -

(สอดคล้องกับนโยบายสถาบันฯ ข้อที่ 3)

ตารางที่ 8 (ต่อ)

แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ	แผนพัฒนาการศึกษา ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม
<p>2. พัฒนาหลักสูตรให้ได้คุณภาพทัดเทียมกันในแต่ละระดับ ประเภทการศึกษา และสาขาวิชา ให้มีความยืดหยุ่นและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและตลาดแรงงาน</p>	<p>2. สอดคล้องกับนโยบายข้อที่ 2 นโยบายคุณภาพการศึกษา</p> <p>(สอดคล้องกับนโยบายสถาบันฯ ข้อที่ 1)</p>
<p>3. พัฒนาบุคลิกภาพของผู้เรียนให้เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย ตลอดจนมีความสามารถในการสร้างงานเพื่อประกอบอาชีพอิสระได้</p>	<p>3. สอดคล้องกับนโยบายข้อที่ 3 เรื่องการศึกษาเพื่อส่งเสริมจริยธรรม และนโยบายข้อที่ 6 คือ นโยบายการศึกษาเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ โดยส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการประกอบอาชีพอิสระ</p>
<p>4. พัฒนาคุณภาพของครูอาชีพศึกษาประจำการให้ทันต่อความก้าวหน้าทางวิชาการและเทคโนโลยี ตลอดจนเร่งผลิตครูในสาขาที่ขาดแคลน</p>	<p>4. -</p>
<p>5. เสริมสร้างระบบงานและองค์กรกลางเพื่อทำหน้าที่ประสานการดำเนินงานวิชาการและเทคโนโลยี ตลอดจนเร่งผลิตครูในสาขาที่ขาดแคลน</p>	<p>5. สอดคล้องกับนโยบายข้อที่ 11 คือ นโยบายการบริหารและสนับสนุน โดยปรับปรุงโครงสร้างการบริหาร โดยวิธีการกระจายและมอบอำนาจจากส่วนกลางไปสู่หน่วยงานที่อยู่ในส่วนภูมิภาคให้มีองค์กรกลางเพื่อทำหน้าที่ประสานงาน เพื่อพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพทางการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม</p> <p>(สอดคล้องกับนโยบายสถาบันฯ ข้อที่ 7)</p>

ตารางที่ 8 (ต่อ)

แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 6	แผนพัฒนาการศึกษา ศาสนาและศิลป วัฒนธรรม ระยะที่ 6
<p>6. พัฒนาระบบข้อมูลตลาดแรงงาน ด้านอาชีวศึกษาทั้งในระดับสถานศึกษา ระดับ จังหวัด ระดับภาค ระดับชาติ และมีระบบ การประสานงานกันในแต่ละระดับอย่าง ต่อเนื่อง รวมทั้งมีการประชาสัมพันธ์ข้อมูล ตลาดแรงงานอย่างกว้างขวางและทั่วถึง</p>	6. -
<p>7. พัฒนาระบบการติดตามประเมิน ผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการอาชีวศึกษา ระดับประเภทและสาขาวิชาต่าง ๆ ทั้งใน ระดับสถานศึกษา ระดับจังหวัด ระดับ ภาคและระดับชาติ</p>	7. -
<p>8. ขยายบทบาทความร่วมมือของ ภาครัฐและเอกชนในการจัดการอาชีวศึกษา ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น รวมทั้งส่งเสริม สนับสนุนให้เอกชน เข้ามาร่วมจัดการ อาชีวศึกษาในระดับ ประเภทและสาขา วิชาที่เอกชนสามารถจัดได้ดี มีคุณภาพ และจัดได้ปริมาณพอเพียงกับความต้องการ ของตลาดแรงงาน</p>	<p>8. สอดคล้องกับนโยบายข้อที่ 10 นโยบาย การระดมสรรพกำลังเพื่อพัฒนาการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม เรื่อง การส่งเสริมให้ภาครัฐ และเอกชนร่วมมือกันจัดการศึกษาเพื่อการมีงาน ทำ และ เปิดโอกาสให้สถานศึกษาเอกชนจัดการ ศึกษาได้อย่างกว้างขวาง โดยให้สอดคล้องกับ การศึกษาที่รัฐ เป็นผู้จัด และสอดคล้องกับ ความต้องการของเยาวชน ประชาชนและความต้อง การของตลาดแรงงาน (สอดคล้องกับนโยบายสถาบันฯ ข้อที่ 10)</p>

ตารางที่ 8 (ต่อ)

แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6	แผนพัฒนาการศึกษา ศาสนาและศิลป วัฒนธรรม ระยะที่ 6
<p>9. ปรับปรุงค่าเล่าเรียน ค่าบำรุง ค่าธรรมเนียม เพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมรับ ภาระในการจัดการอาชีวศึกษาในสัดส่วน ที่สูงขึ้น และจัดสรรทุนการศึกษาแก่ผู้เรียน ที่ขาดแคลนทุนทรัพย์</p>	<p>9. -</p>
<p>10. ส่งเสริมให้มีการศึกษา ค้นคว้า วิจัยรูปแบบลักษณะการจัดการอาชีวศึกษา เพื่อการพัฒนาการอาชีวศึกษา</p>	<p>10. - (สอดคล้องกับนโยบายสถาบัน ข้อที่ 5)</p>
<p>11. ส่งเสริมบทบาทของสถานศึกษา ในการให้บริการทางวิชาชีพแก่ชุมชนและ การทดสอบฝีมือแรงงาน โดยจัดเองหรือ ประสานงานด้านวิชาการและการใช้ ทรัพยากรร่วมกันกับหน่วยงานอื่นที่ เกี่ยวข้อง</p>	<p>11. สอดคล้องกับนโยบายข้อที่ 7 นโยบาย การศึกษา เพื่อพัฒนาสังคม เกี่ยวกับการส่งเสริม และสนับสนุนให้สถานศึกษาและหน่วยงานทาง การศึกษา เป็นศูนย์กลางในการบริการชุมชน ทางวิชาการ (สอดคล้องกับนโยบายสถาบันฯ ข้อที่ 8)</p>
<p>12. ปรับหลักสูตรอาชีวศึกษาให้ สามารถเชื่อมโยงกันได้ ระหว่างการศึกษา ในระบบและนอกระบบโรงเรียน</p>	<p>12. สอดคล้องกับนโยบายข้อที่ 5 เรื่อง นโยบายการศึกษาลดชีวิตในส่วน ที่เกี่ยวกับการปรับปรุงระบบการศึกษาทุกระดับ ทุกประเภททั้งภาครัฐและเอกชน ทั้งในและ นอกระบบโรงเรียน ให้มีความสัมพันธ์ต่อเนื่อง เสริมงานซึ่งกันและกัน</p>

จากตารางที่ 8 แสดงผลการวิเคราะห์เอกสารพบว่า วัตถุประสงค์ด้านการ
 อาชีวศึกษาของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของ
 แผนพัฒนาการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม โดยมุ่งเน้นการผลิตและพัฒนาเยาวชนและ
 ประชาชนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการและการเปลี่ยนแปลงของสังคมปัจจุบัน

สำหรับนโยบายของทั้ง 2 ระดับก็มีความสอดคล้องกันในเรื่องต่าง ๆ ดังที่ได้
 เปรียบเทียบไว้ข้างต้น และเมื่อพิจารณานโยบายทั้งหมดแล้ว ไม่พบว่ามียุทธศาสตร์ในเรื่องใด
 ที่มีความขัดแย้ง หรือไม่สอดคล้องกัน นอกจากนั้นยังพบว่า นโยบายด้านการอาชีวศึกษาของ
 แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ข้อที่ 1 และนโยบายของสถาบัน เทคโนโลยีราชมงคล ข้อที่ 3
 มีความสอดคล้องกันใน เรื่อง การขยายการศึกษาในระดับและสาขาที่ขาดแคลน .และนโยบาย
 ด้านการอาชีวศึกษา ข้อที่ 2 กับนโยบายของสถาบัน เทคโนโลยีราชมงคล ข้อที่ 1 สอดคล้อง
 กัน ใน เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรให้ทันกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการเปลี่ยนแปลงของ
 สังคมและเศรษฐกิจ ส่วนนโยบายข้อที่ 5 ของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ เรื่องการเสริมสร้าง
 ระบบงานและองค์กรกลาง สอดคล้องกับนโยบายของสถาบันข้อที่ 7 เรื่อง การปรับปรุงและ
 พัฒนาระบบการบริหาร และการวางแผนของวิทยาลัย และให้มีศูนย์สารสนเทศที่ทันสมัย นโยบาย
 ด้านการอาชีวศึกษา ข้อที่ 8 กับนโยบายของสถาบัน เทคโนโลยีราชมงคล ข้อที่ 10 มีความ
 สอดคล้องกันโดยกล่าวถึงการสนับสนุนให้สถานศึกษาร่วมมือกับสถานประกอบการภาคเอกชน
 เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา สำหรับนโยบายด้านการอาชีวศึกษา ข้อที่ 10 สอดคล้องกับ
 นโยบายของสถาบัน เทคโนโลยีราชมงคล ข้อที่ 5 และนโยบายด้านการอาชีวศึกษา ข้อที่ 11
 สอดคล้องกับนโยบายของสถาบัน เทคโนโลยีราชมงคล ข้อที่ 8

เมื่อกล่าวโดยสรุปจะเห็นได้ว่า นโยบายทั้ง 2 ระดับมีความสอดคล้องกันเป็นส่วนใหญ่
 นอกจากนั้นนโยบายด้านการอาชีวศึกษาบางข้อ ยังสอดคล้องกับนโยบายของสถาบัน เทคโนโลยี
 ราชมงคลด้วย

ตารางที่ 9 การวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์และนโยบายของแผนพัฒนาการศึกษา ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม ระยะที่ 6 กับวัตถุประสงค์และนโยบายของแผนพัฒนาการศึกษาของสถาบัน เทคโนโลยีราชมงคล

แผนพัฒนาการศึกษา ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม ระยะที่ 6	แผนพัฒนาการศึกษาของสถาบัน เทคโนโลยีราชมงคล
---	--

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาเยาวชนและประชาชนให้มีคุณภาพ สามารถพัฒนาชีวิต การอาชีพ และสังคม ให้มีมาตรฐานการดำรงชีวิตที่สูงขึ้นและอยู่ร่วมกันด้วยความสุขสมบูรณ์ สามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยจัดการศึกษา ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม ให้เกิดความ เสมอภาคทางการศึกษาทั้งในโอกาสและคุณภาพ ให้เยาวชนและประชาชนได้รับบริการทางการศึกษา ในระบบและนอกระบบโรงเรียนโดยตลอดชีวิต มุ่งเน้นให้เยาวชนและประชาชนมี คีลธรรม คุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม ประพฤติปฏิบัติตามครรลองของศาสนา และวัฒนธรรมไทย มีสติปัญญา ความรู้ ทักษะ เจตคติ เพื่อการประกอบสัมมาชีพ มีความรู้ความสามารถในด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี มีความ เข้าใจในปัญหา

วัตถุประสงค์ของสถาบัน เทคโนโลยีราชมงคล

เพื่อผลิตครูอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรี ผลิตและพัฒนากำลังคนในสาขาวิชาชีพต่าง ๆ ทั้งระดับต่ำกว่าปริญญาและระดับปริญญาที่มีคุณภาพ สามารถปฏิบัติงานได้จริง มีปริมาณที่พอเหมาะและสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ ทำการวิจัยส่งเสริมทางด้านวิชาชีพ การประกอบอาชีพของประชาชนและการให้บริการแก่สังคม

ตารางที่ ๑ (ต่อ)

แผนพัฒนาการศึกษา ศาสนาและศิลป วัฒนธรรม ระยะที่ ๖	แผนพัฒนาการศึกษาของสถาบัน เทคโนโลยี ราชมงคล
---	--

สังคมและแนวทางที่จะแก้ปัญหาพัฒนาสังคม
ร่วมกัน รู้จักคิด รู้จักทำ รู้จักแก้ปัญหา
รู้จักปรับตัวให้ทันและสอดคล้องกับสภาพ
เศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป
มีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์ทั้งกายและใจ
รวมทั้งมีความ เป็นพล เมืองดีของชาติที่เห็น
แก่ประโยชน์ส่วนรวม มีความสามัคคีกลม
เกลียวกัน ระหว่างคนในชาติ เคารพ
ยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
และการปกครองตามระบอบ
ประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ เป็นประมุข

นโยบาย

นโยบาย

๑. นโยบายความ เสมอภาคทาง
การศึกษา
ขยายการศึกษาและบริการทาง
การศึกษา รวมทั้งพัฒนายกระดับมาตรฐาน
คุณภาพการศึกษาในส่วนภูมิภาคชนบทเพื่อ
ความ เสมอภาคทางการศึกษาทุกระดับทุก
ประเภท โดยเฉพาะในระดับก่อนประถม
ศึกษา ประถมศึกษา และมัธยมศึกษาตอนต้น
โดยการประสานทรัพยากรทางการศึกษาใน
ท้องถิ่น

1. -

ตารางที่ 9 (ต่อ)

แผนพัฒนาการศึกษา ศาสนาและ
ศิลปวัฒนธรรม ระยะที่ 6

แผนพัฒนาการศึกษาของสถาบัน เทคโนโลยี
ราชมงคล

ร่วมกัน เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมาย

2. นโยบายคุณภาพการศึกษา

เร่งรัดพัฒนากระบวนการเรียน
การสอน และการจัดกิจกรรมการศึกษาทุก
ระดับ ทุกประเภทให้มีคุณภาพบรรลุผลตาม
จุดมุ่งหมายของหลักสูตรในด้านความรู้
ทักษะและเจตคติ มุ่งเน้นให้กระบวนการ
สอนแต่ละวิชาและการจัดกิจกรรมการ
ศึกษาก่อให้เกิดผลการ เรียนในด้านสติ
ปัญญา ทักษะภาคปฏิบัติ คุณธรรม ค่านิยม
ตามลักษณะวิชาและกิจกรรมการศึกษานั้น
ให้นักเรียนสามารถนำประสบการณ์ไป
ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการคิด การทำ
การแก้ปัญหา และการปรับตัวตามสภาพ
ของเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีที่
กำลังเปลี่ยนแปลงไป เพื่อพัฒนาคุณภาพ
ชีวิต พัฒนางานอาชีพ และพัฒนาสังคม
โดยกำหนดให้มีมาตรฐาน คุณภาพการ
ศึกษา และการประเมินผล เพื่อยกระดับ
มาตรฐานคุณภาพการศึกษาให้สูงขึ้น

3. นโยบายการศึกษาเพื่อส่งเสริม
จริยศึกษา

2. สอดคล้องกับนโยบายข้อที่ 2 เรื่อง

การจัดการศึกษาสายอาชีพให้ทันกับความเจริญ
ก้าวหน้าทางวิทยาการ ประสานวิชาชีพที่สอง
ประโยชน์ร่วมกันและสร้างคุณภาพของการศึกษา
วิชาชีพให้สูงขึ้น

3. -

ตารางที่ ๑ (ต่อ)

แผนพัฒนาการศึกษา ศาสนาและ
ศิลปวัฒนธรรม ระยะที่ ๕

แผนพัฒนาการศึกษาของสถาบัน เทคโนโลยี
ราชมงคล

ส่งเสริมการเรียนการสอน

ศาสนา ศิลธรรม และจริยธรรมให้
นักเรียนและเยาวชนเข้าใจหลักธรรม
และแนวปฏิบัติที่ถูกต้อง มุ่งเน้นพัฒนาจิตใจ
ของนักเรียนและเยาวชน ให้มีคุณธรรม
พื้นฐาน 4 ประการ ตามพระบรมราโช
วาทพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาล
ปัจจุบัน ทั้งฝึกอบรมนักเรียนและเยาวชน
ให้ประพฤติตามหลักธรรมของศาสนา มี
คุณธรรม ค่านิยม และจริยศึกษาในด้านที่
เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต ครอบครัว
สังคม และที่เอื้ออำนวยต่อการประกอบ
สัมมาชีพในสภาพเศรษฐกิจและสังคมไทย
ปัจจุบัน โดยเฉพาะในเรื่องความกตัญญูกต
เวที ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย
ความสะอาด ความซื่อสัตย์ ความขยันหมั่น
เพียร การพึ่งตนเอง และการทำงานร่วม
กัน เป็นหมู่คณะ การประหยัด การใช้ชีวิต
ที่เรียบง่าย และการรู้จักประมาณตน
โดยจัดให้มีการศึกษาค้นคว้าวิธีการเรียน
การสอน และการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริม

ตารางที่ ๑ (ต่อ)

แผนพัฒนาการศึกษา ศาสนาและ ศิลปวัฒนธรรม ระยะที่ 6	แผนพัฒนาการศึกษาของสถาบัน เทคโนโลยี ราชมงคล
<p>คุณธรรมและจริยธรรมในเรื่องต่าง ๆ ดังกล่าวให้มีประสิทธิภาพและบังเกิดผล ทางปฏิบัติอย่างแท้จริง</p> <p>4. นโยบายการศึกษาเพื่อส่งเสริม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี</p> <p>เร่งรัดพัฒนาการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในทุกระดับ ทุกประเภท การศึกษา เป็นกรณีพิเศษ เพื่อให้นักเรียน นักศึกษามีความรู้ ทักษะ เจตคติ ในวิธีการและกระบวนการ ของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทั้งด้าน กระบวนการคิด การแก้ปัญหา การปฏิบัติเพื่อการริเริ่มสร้างสรรค์สิ่ง ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาชีวิต การ พัฒนาอาชีพและการพัฒนาสังคม</p>	<p>4. สอดคล้องกับนโยบายข้อที่ 2 พัฒนา การจัดการศึกษาสายอาชีพให้ทันกับความก้าวหน้า ทางวิทยาการ เน้นการจัดการศึกษาเทคโนโลยี ระดับสูง (High Technogy)</p>
<p>5. นโยบายการศึกษาตลอดชีวิต ส่งเสริมให้เยาวชนและ ประชาชนได้รับการศึกษาโดยตลอดชีวิต ด้วยการสร้างและกระตุ้นให้ทุกคนตระหนัก และเห็นคุณค่าของการศึกษา รู้จักหมั่นใฝ่ หา ฝึกตนเองในด้านการศึกษาอย่าง</p>	<p>5. สอดคล้องกับนโยบายข้อที่ 8 เรื่อง การส่งเสริมการให้บริการทางวิชาชีพแก่สังคม</p>

ตารางที่ ๑ (ต่อ)

<p>แผนพัฒนาการศึกษา ศาสนาและ ศิลปวัฒนธรรม ระยะที่ 6</p>	<p>แผนพัฒนาการศึกษาของสถาบัน เทคโนโลยี ราชมงคล</p>
---	--

ต่อเนื่องตลอดเวลา ทั้งในระบบและนอกระบบโรงเรียน โดยเฉพาะมุ่งส่งเสริมและสนับสนุนให้การศึกษาออกโรงเรียน สามารถเสริมการบริการทางการศึกษาแก่เยาวชนและประชาชนตามความต้องการและความจำเป็นโดยตลอดชีวิตอย่างเพียงพอ เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต ครอบครัว ชุมชน และสัมมาชีพ และปรับปรุงระบบการศึกษาทุกระดับ ทุกประเภท ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ทั้งในและนอกระบบโรงเรียนให้มีความสัมพันธ์ต่อเนื่อง เสริมงานซึ่งกันและกัน

6. นโยบายการศึกษาเพื่อพัฒนา

6.

เศรษฐกิจ

เร่งรัดพัฒนาการศึกษาทุกระดับทุกประเภท ให้มีส่วนช่วยต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของชาติและการมีงานทำ โดยเน้นการฝึกปฏิบัติในด้านการงาน การอาชีพ ตามกระบวนการให้ครบวงจรและส่งเสริมให้นักเรียนมีรายได้ระหว่างเรียน เพื่อให้บังเกิดค่านิยม คุณธรรม ทักษะความสามารถ และประสิทธิภาพที่จะ

ตารางที่ 9 (ต่อ)

แผนพัฒนาการศึกษา ศาสนาและ ศิลปวัฒนธรรม ระยะที่ 6	แผนพัฒนาการศึกษาของสถาบัน เทคโนโลยี ราชมงคล
---	--

ประกอบสัมมาชีพ โดยเฉพาะการประกอบ
อาชีพอิสระ รวมทั้งจัดให้มีการศึกษาต่อ
เนื่องสำหรับผู้สำเร็จการศึกษาแต่ละ
ระดับ เพื่อเพิ่มเติมทักษะ ความสามารถ
เฉพาะงาน นำไปสู่การประกอบอาชีพ
ตามสภาพตลาดแรงงาน ในแต่ละท้องถิ่น

7. นโยบายการศึกษาเพื่อพัฒนา
สังคม
พัฒนาเยาวชนและประชาชนให้
มีคุณภาพและประสิทธิภาพ มีความ เป็น
พลเมืองดีของชาติ เคารพ ยึดมั่นใน
สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
เป็นประมุขของชาติ มีความสำนึกที่จะ
ต้องร่วมมือกัน เพื่อป้องกันประเทศและ
สร้างความมั่นคงให้แก่ชาติบ้านเมือง
พร้อมทั้งส่งเสริมกระบวนการทางการ
ศึกษาที่มีส่วนช่วยในการแก้ปัญหาและ
พัฒนาสังคมไทยปัจจุบัน ส่งเสริมและ
สนับสนุนให้สถานศึกษาและหน่วยงาน
ทางการศึกษา เป็นศูนย์กลางในการ
บริการชุมชนทางวิชาการและมีส่วน
ช่วยในการพัฒนาชุมชนโดยเฉพาะใน
ชนบท

7. สอดคล้องกับนโยบายข้อที่ 8 สนับสนุน
ส่งเสริมการให้บริการทางวิชาชีพแก่สังคมให้มาก
ขึ้น เน้นการให้การอบรมระยะสั้นตามความต้อง
การของท้องถิ่น

ตารางที่ ๑ (ต่อ)

แผนพัฒนาการศึกษา ศาสนาและ ศิลปวัฒนธรรม ระยะที่ ๖	แผนพัฒนาการศึกษาของสถาบัน เทคโนโลยี ราชมงคล
๘. นโยบายการศึกษา เพื่อพัฒนา พลานามัย	๘. -
พัฒนาและจัดการศึกษาด้านพลา นามัยทุกระดับ ทุกประเภทการศึกษา ทั้งใน และนอกระบบโรงเรียนให้เยาวชนและ ประชาชนตระหนักในสำคัญของ พลานามัย และโภชนาการ พร้อมทั้ง ดำเนินการประพฤติปฏิบัติและร่วมให้การ สนับสนุนให้ เป็นไปตามหลักวิชาการในด้าน พลานามัยและโภชนาการ เพื่อให้เยาวชน และประชาชนมีมาตรฐานทางสุขภาพ พลานามัยทั้งกายและจิตสูงขึ้น	
๙. นโยบายการศาสนาและศิลป วัฒนธรรม	๙. -
ส่งเสริมให้เยาวชนและประชาชน มีความรู้ ความเข้าใจ เคารพยึดมั่นและมี ความสำนึกต่อการประพฤติตามหลักธรรม ของศาสนาอย่างแท้จริง มุ่งเน้นการศึกษา ของสงฆ์ บุคลากรทางศาสนาและจริยศึกษา ให้สามารถสอนศาสนาและจริยธรรมแก่ เยาวชนและประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ภาพในทุกระดับและทุกประ เภทการศึกษา	

ตารางที่ ๑ (ต่อ)

<p>แผนพัฒนาการศึกษา ศาสนาและ ศิลปวัฒนธรรม ระยะที่ ๕</p>	<p>แผนพัฒนาการศึกษาของสถาบัน เทคโนโลยี ราชมงคล</p>
---	--

สนับสนุนการทำนุบำรุงสถาบันศาสนาให้ เป็น
ที่พึ่งทางใจและ เป็นผู้นำในการพัฒนาจิตใจ
ประชาชน พร้อมทั้งส่งเสริมเยาวชนและ
ประชาชนในด้านความรู้ ความ เข้าใจใน
วัฒนธรรมท้องถิ่นและวัฒนธรรมของชาติ
โดย เฉพาะความสำนึกในความเป็นไทย
นิยมไทย ประพฤติปฏิบัติตามแนวทาง
วัฒนธรรมไทย ส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์
ทำนุบำรุง รักษา ส่งเสริมและพัฒนา
ศิลปวัฒนธรรมของชาติ

10. นโยบายการระดมสรรพกำลัง
เพื่อพัฒนาการศึกษา ศาสนา และศิลป
วัฒนธรรม

ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการ
ร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดและ เต็มกำลัง
ความสามารถ ระหว่างสถานศึกษาหรือ
หน่วยงานทางการศึกษา ศาสนาและ
ศิลปวัฒนธรรมกับครอบครัว หน่วยงาน
องค์การ สถานประกอบการ และบุคคล
ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในการจัดการ

10. สอดคล้องกับนโยบายข้อที่ 10 เรื่อง
สนับสนุนให้สถานศึกษาหาทางร่วมมือกับสถาน
ประกอบการภาคเอกชน องค์การธุรกิจอุตสาหกรรมทุกประเภท และหน่วยราชการ เพื่อใช้
ประโยชน์ทางการศึกษา การฝึกอบรมและร่วมมือ
ในด้านต่าง ๆ

ตารางที่ ๑ (ต่อ)

แผนพัฒนาการศึกษา ศาสนาและ
ศิลปวัฒนธรรม ระยะที่ 6

แผนพัฒนาการศึกษาของสถาบัน เทคโนโลยี
ราชมงคล

ศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรมให้กับ
เยาวชนและประชาชน โดยเฉพาะใน
เรื่องการศึกษาอาชีพมุ่ง เน้น เป็นกรณี
พิเศษที่จะส่งเสริมสนับสนุนให้ทั้งภาครัฐ
และภาคเอกชนได้ร่วมมือกัน ริเริ่มจัด
การศึกษาเพื่อการมีงานทำในรูปแบบ
ต่าง ๆ พร้อมกันนี้ก็ส่งเสริมสนับสนุน
และเปิดโอกาสให้สถานศึกษาเอกชน
จัดการศึกษาได้อย่างกว้างขวาง ให้มี
ส่วน เสริมสัมพันธ์สอดคล้องกับการศึกษา
ที่รัฐ เป็นผู้จัดการดำเนินการและให้
สอดคล้องกับการศึกษาที่รัฐ เป็นผู้จัดการ
ดำเนินการและให้สอดคล้องกับความต้องการ
ทางการศึกษาของ เยาวชนและ
ประชาชน รวมทั้งสอดคล้องกับสภาพ
ความต้องการตลาดแรงงาน และการ
มีงานทำในสังคมไทยปัจจุบัน

11. นโยบายการบริหารและ
สนับสนุน
ปรับปรุงโครงสร้างการบริหาร
การศึกษา ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม และ

11. สอดคล้องกับนโยบายข้อที่ 7 ใน
เรื่อง การปรับปรุงระบบการบริหารของสถาบัน
ให้มีประสิทธิภาพ

ตารางที่ ๑ (ต่อ)

แผนพัฒนาการศึกษา ศาสนาและ
ศิลปวัฒนธรรม ระยะที่ ๖

แผนพัฒนาการศึกษาของสถาบัน เทคโนโลยี
ราชมงคล

กระบวนการทางการบริหาร การสนับสนุน
และการพัฒนาการศึกษา ศาสนาและศิลป
วัฒนธรรมด้วยวิธีการกระจายและมอบ
อำนาจจากส่วนกลางไปสู่หน่วยงานและ
สถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาคให้มืองค์
กรกลางทำหน้าที่ประสานงาน เพื่อใช้
ทรัพยากรร่วมกันในระดับ เขตการศึกษา
จังหวัด และอำเภอในการวางแผน
การดำเนินการและประสานงานให้เป็น
ไปตามแผน การตรวจ ติดตาม และ
ประเมินผล เพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพ
และประสิทธิภาพทางการศึกษา ศาสนา
และศิลปวัฒนธรรมตาม เป้าหมายของ
กระทรวงศึกษาธิการ

จากตารางที่ ๑ ผลการวิเคราะห์พบว่า วัตถุประสงค์ของแผนพัฒนาการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม ได้กล่าวไว้อย่างกว้าง ๆ ครอบคลุมทั้งการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม แต่เมื่อพิจารณาเฉพาะในส่วนของวัตถุประสงค์ของการศึกษาแล้วพบว่า มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของแผนพัฒนาการศึกษาของสถาบันคือ วัตถุประสงค์ทั้ง 2 ระดับเน้นในเรื่องเกี่ยวกับ การพัฒนาเยาวชนและประชาชนให้มีคุณภาพและสอดคล้องกับสภาพ เศรษฐกิจ และสังคม รวมทั้งส่งเสริมการให้บริการทางการศึกษาแก่สังคมด้วย

สำหรับนโยบายของทั้ง 2 ระดับ เมื่อพิจารณาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับนโยบายการจัดการศึกษาทางสายวิชาชีพแล้วพบว่า มีความสอดคล้องกันในเรื่อง นโยบายคุณภาพการศึกษา นโยบายการศึกษาเพื่อส่งเสริมวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นโยบายการศึกษาตลอดชีวิต นโยบายการศึกษาเพื่อพัฒนาสังคม นโยบายการระดมสรรพกำลังเพื่อพัฒนาการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม และนโยบายการบริหารและสนับสนุน ทั้งนี้จากการวิเคราะห์นโยบายทั้ง 2 ระดับ ไม่พบว่า มีนโยบายข้อใดที่ไม่สอดคล้องกัน

ตารางที่ 10 การวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์และนโยบายของแผนพัฒนาการศึกษาของสถาบัน เทคโนโลยีราชมงคลกับวัตถุประสงค์และนโยบายของแผนพัฒนาการศึกษาของวิทยาเขตทั้ง 5 แห่ง ที่เปิดสอนวิชาสาขาวิศวกรรมศาสตร์ทั่วไปของสถาบัน เทคโนโลยีราชมงคล

แผนพัฒนาการศึกษาของสถาบัน เทคโนโลยีราชมงคล	แผนพัฒนาการศึกษาของวิทยาเขต
<p><u>วัตถุประสงค์ของสถาบันฯ</u></p> <p>เพื่อผลิตครูอาชีพศึกษาระดับปริญญาตรี ผลิตและพัฒนากำลังคนในสาขาวิชาชีพต่าง ๆ ที่ระดับต่ำกว่าปริญญาและระดับปริญญาที่มีคุณภาพ สามารถปฏิบัติงานได้จริง มีปริมาณที่พอเหมาะและสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ ทำการวิจัยส่งเสริมทางด้านวิชาชีพ การประกอบอาชีพของประชาชนและการให้บริการแก่สังคม</p>	<p><u>วัตถุประสงค์ของวิทยาเขต</u></p> <p>เพื่อผลิตครูอาชีพศึกษาระดับปริญญาตรี ผลิตและพัฒนากำลังคนในสาขาของวิชาชีพ วิศวกรรมศาสตร์ในระดับต่ำกว่าปริญญาที่มีคุณภาพสามารถปฏิบัติงานได้จริง มีปริมาณที่พอเหมาะและสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ ทำการวิจัยส่งเสริมการศึกษาทางด้านวิชาชีพ การประกอบอาชีพและการให้บริการแก่สังคม</p>
<p><u>นโยบายของสถาบันฯ</u></p> <p>นโยบายข้อที่ 1 พัฒนาการจัดการศึกษาสายอาชีพระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และระดับปริญญาตรีให้มีคุณภาพสูงยิ่งขึ้น มีมาตรฐานใกล้เคียงกันระหว่างสถาบันในสังกัด เน้นการพัฒนาหลักสูตรทุกระดับให้ทันกับความก้าวหน้าทาง เทคโนโลยี</p>	<p><u>นโยบายของวิทยาเขต</u></p> <p>1. สอดคล้องกับนโยบายข้อที่ 1 เรื่องพัฒนาการจัดการศึกษาสายอาชีพวิศวกรรมศาสตร์ทุกระดับให้มีคุณภาพสูงยิ่งขึ้น โดย เน้นการพัฒนาหลักสูตรทุกระดับให้ทันกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจและความต้องการกำลังคนของประเทศ</p>

ตารางที่ 10 (ต่อ)

แผนพัฒนาการศึกษาของสถาบัน เทคโนโลยีราชมงคล	แผนพัฒนาการศึกษาของวิทยาเขต
<p>มีความสอดคล้องกับการ เปลี่ยนแปลงทาง สังคม เศรษฐกิจและความต้องการกำลัง คนของประเทศ</p>	
<p>นโยบายข้อที่ 2 พัฒนาการจัดการ ศึกษาด้านอาชีพให้ทันกับความ เจริญก้าวหน้า ทางด้านวิทยาการ เป็นการจัดการศึกษา เทคโนโลยีระดับสูง (High Technology) ให้สอดคล้องกับการขยายตัวของอุตสาหกรรม ประสานวิชาชีพที่จะสนองประโยชน์ร่วมกัน และสร้างคุณภาพของการศึกษาวิชาชีพให้ สูงขึ้น</p>	<p>2. สอดคล้องกับนโยบายข้อที่ 2 ที่ว่า พัฒนาการจัดการศึกษาด้านวิศวกรรมศาสตร์ให้ ทันกับความ เจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาการ สอดคล้องกับการขยายตัวของอุตสาหกรรม ประสานวิชาชีพที่จะสนองประโยชน์ร่วมกันและ สร้างคุณภาพของการศึกษาวิชาชีพให้สูงขึ้น</p>
<p>นโยบายข้อที่ 3 ปรับปริมาณการ รับนักศึกษาทุกระดับให้เหมาะสม โดยการ ลดการรับนักศึกษาระดับ ปวช. ลงทุกปี เพิ่มการรับนักศึกษาระดับ ปวส. และ ระดับปริญญาตรีให้มากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตลอดแผน สำหรับสาขาที่มีปริมาณความ ต้องการลดลง จะตรงจำนวนการรับและ พัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสม และจะ เพิ่มการรับนักศึกษาในสาขาที่ สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศทดแทน</p>	<p>3. สอดคล้องกับนโยบายข้อที่ 3 ที่ว่า ปรับปริมาณการรับนักศึกษาทุกระดับให้เหมาะสม โดยเพิ่มการรับนักศึกษาระดับ ปวส. และ ปริญญาตรี ตรงจำนวนการรับนักศึกษาระดับ ปวช. สำหรับสาขาที่มีปริมาณความต้องการ ลดลง จะตรงจำนวนการรับและพัฒนาหลักสูตร ให้เหมาะสม และเพิ่มการรับนักศึกษาในสาขา ที่สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศทดแทน</p>

ตารางที่ 10 (ต่อ)

แผนพัฒนาการศึกษาของสถาบัน
เทคโนโลยีราชมงคล

แผนพัฒนาการศึกษาของวิทยาเขต

นโยบายข้อที่ 4 ขยายการเปิด
สอนระดับปริญญาตรีในวิทยาเขต โดยคำนึงถึง
ถึงความเหมาะสม และความพร้อมเป็นสำคัญ เน้นให้เปิด
ในวิทยาเขตที่ตั้งอยู่ในภาคต่าง ๆ สำหรับวิทยาเขต
ในส่วนกลางจะสนับสนุนให้เปิดในสาขาที่ไม่ซ้ำซ้อนกับที่
คณะต่าง ๆ ที่ได้เปิดสอนอยู่แล้ว การเปิดสาขาใหม่
ในคณะต่าง ๆ การจัดตั้งภาควิชาและการจัดตั้งคณะใหม่
ในช่วงแผนฯ 6 จะสนับสนุนและเร่งรัดให้โครงการที่จะ
ได้รับการบรรจุไว้ในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติได้ดำเนินการ
ตามแผน

นโยบายข้อที่ 5 ส่งเสริมความเป็นเลิศทางวิชาการ โดยสนับสนุนให้มีการวิจัยทางสายวิชาชีพ การจัดทำเอกสารทางวิชาการ การผลิตสื่อการเรียนการสอน การแข่งขันทักษะทางวิชาชีพ การประดิษฐ์คิดค้นสิ่งใหม่ ๆ และการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ และผลการวิจัยเพื่อให้เกิดประโยชน์

4. สอดคล้องกับนโยบายข้อที่ 4 ที่ว่า
ขยายการเปิดสอนระดับปริญญาตรี สาขาเกษตรศาสตร์ ภาย
ในวิทยาเขต

5. สอดคล้องกับนโยบายข้อที่ 5 ที่ว่า
ส่งเสริมความเป็นเลิศทางวิชาการ โดยสนับสนุนให้มีการวิจัยทาง
วิชาชีพ ทักษะทางวิชาชีพ การประดิษฐ์คิดค้นสิ่งใหม่ ๆ และเผยแพร่
ผลงานวิจัย เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษาและการประกอบอาชีพ
ของประชาชนโดยทั่วไป

ตารางที่ 10 (ต่อ)

แผนพัฒนาการศึกษาของสถาบัน

แผนพัฒนาการศึกษาของวิทยาเขต

เทคโนโลยีราชมงคล

ต่อการศึกษาและการประกอบอาชีพของ
ประชาชนโดยทั่วไป

นโยบายข้อที่ 6 พัฒนาบุคลากร
ทุกประเภทให้มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติ
งานสูงยิ่งขึ้น เน้นการพัฒนาอาจารย์ให้มี
สัดส่วนของคุณวุฒิระหว่างปริญญาตรี โท
เอก ที่เหมาะสมใกล้เคียงกับ เกณฑ์ของ
ทบวงมหาวิทยาลัย และมีอัตราส่วนระหว่าง
อาจารย์กับนักศึกษาของแต่ละสาขาอย่าง
เหมาะสมและใกล้เคียงกันในทุกหน่วย
งาน

นโยบายข้อที่ 7 ปรับปรุงและพัฒนา
ระบบการบริหารและการวางแผนของ
วิทยาลัยฯ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จัดให้
มีศูนย์สารสนเทศของวิทยาลัยฯ มีข้อมูล
ที่เพียงพอ เป็นปัจจุบัน เชื่อถือได้และตรง
ตามลักษณะของการทำงาน กำหนดให้
หน่วยงานในสังกัดจัดเก็บรวบรวม จัด
กระทำและเก็บรักษาข้อมูลที่มีความ
สอดคล้องและอยู่ในระบบเดียวกัน

6. สอดคล้องกับนโยบายข้อที่ 6 ที่ว่า
พัฒนาบุคลากรทุกประเภทให้มีประสิทธิภาพใน
การปฏิบัติงานสูงยิ่งขึ้น

7. สอดคล้องกับนโยบายข้อที่ 7 ที่ว่า
ปรับปรุงและพัฒนาระบบการบริหารและการ
วางแผนของวิทยาเขตให้มีประสิทธิภาพ จัดให้
มีสารสนเทศของวิทยาเขต

ตารางที่ 10 (ต่อ)

แผนพัฒนาการศึกษาของสถาบัน
เทคโนโลยีราชมงคล

แผนพัฒนาการศึกษาของวิทยาเขต

นโยบายข้อที่ 8 สนับสนุนการ
ส่งเสริมการให้บริการทางวิชาชีพแก่
สังคมให้มากยิ่งขึ้น เน้นการให้การอบรม
ระยะสั้นในสาขาวิชาชีพแขนงต่าง ๆ
ตามความต้องการของท้องถิ่น การเข้า
ไปร่วมพัฒนาการประกอบอาชีพในรูปแบบ
ต่าง ๆ และการให้ความร่วมมือกับ
หน่วยงานของทางราชการในการให้การ
อบรมแก่ราษฎร เพื่อสนับสนุนนโยบายของ
รัฐบาลด้านการพัฒนาชนบท

นโยบายข้อที่ 9 เร่งรัดการ
ดำเนินงานก่อสร้างศูนย์กลางการศึกษา
ระดับปริญญาตรีที่รังสิตให้ เป็นไปตามแผน
หลัก (Master Plan) และงบประมาณ
ที่ได้รับให้สามารถย้ายนักศึกษาบางส่วน
เข้าไปศึกษาได้ภายในปีการศึกษา 2531
และย้ายนักศึกษาจากคณะในส่วนกลางไป
ได้ทั้งหมด เมื่อสิ้นแผนฯ 6

นโยบายข้อที่ 10 สนับสนุนให้
สถานศึกษาหาทางร่วมมือกับสถาน
ประกอบการภาคเอกชน องค์การธุรกิจ

8. สอดคล้องกับนโยบายข้อที่ 8 ที่ว่า
ให้ส่งเสริมการให้บริการทางวิชาชีพคหกรรม
ศาสตร์แก่สังคมมากขึ้น โดยเน้นการอบรม
ระยะสั้น ตามความต้องการของท้องถิ่น

9. -

10. สอดคล้องกับนโยบายข้อที่ 9 ที่ว่า
ร่วมมือประสานงานกับสถานประกอบการภาค
เอกชน หน่วยราชการ องค์การธุรกิจอุตสาหกรรม

ตารางที่ 10 (ต่อ)

แผนพัฒนาการศึกษาของสถาบัน เทคโนโลยีราชมงคล	แผนพัฒนาการศึกษาของวิทยาเขต
อุตสาหกรรมทุกประเภทและหน่วยราชการ เพื่อใช้ประโยชน์ทางการศึกษา การฝึกอบรม เพื่อใช้ประโยชน์ทางการศึกษา การฝึกอบรม และร่วมมือในด้านต่าง ๆ เพื่อสนองความ และร่วมมือในด้านต่าง ๆ เพื่อสนองความ ต้องการซึ่งกันและกัน	เพื่อใช้ประโยชน์ทางการศึกษา การฝึกอบรม และร่วมมือในด้านต่าง ๆ เพื่อสนองความ ต้องการซึ่งกันและกัน

จากตารางที่ 10 แสดงการวิเคราะห์ที่เอกสารเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และนโยบายของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และวัตถุประสงค์และนโยบายของวิทยาเขต พบว่า ด้านวัตถุประสงค์ของทั้ง 2 ระดับ มีความสอดคล้องกันทุกประการ โดยเน้นในเรื่องของ การผลิตครูอาชีพศึกษา และพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ รวมทั้ง การวิจัย ส่งเสริมการศึกษาด้านวิชาชีพและการให้บริการสังคมด้วย

ส่วนนโยบายทั้ง 2 ระดับมีความสอดคล้องกันทุกข้อ ยกเว้นนโยบายของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ข้อที่ 9 เรื่อง การเร่งรัดการดำเนินงานก่อสร้างศูนย์กลางการศึกษา ระดับปริญญาตรีที่รังสิต ไม่มีระบุไว้ในนโยบายของวิทยาเขต เพราะเป็นนโยบายที่ต้องถือปฏิบัติเฉพาะสถาบันเท่านั้น

ตารางที่ 11 การวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างความมุ่งหมายของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาทฤษฎีการศาสตร์ทั่วไป พ.ศ. 2527 กับนโยบายของวิทยาเขต นโยบายของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล นโยบายของแผนพัฒนาการศึกษาและศิลปวัฒนธรรม ระยะเวลาที่ 6 และนโยบายด้านการอาชีวศึกษาของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6

		ความสอดคล้อง	
ความมุ่งหมายของหลักสูตรสาขาวิชา	นโยบายของวิทยาเขต	นโยบายของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล	นโยบายของแผนพัฒนาการศึกษาของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6
คหกรรมศาสตร์ทั่วไป พ.ศ. 2527	วิทยาเขต	นโยบายของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล	นโยบายของแผนพัฒนาการศึกษาของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6
1. ปฏิบัติงานเชิงวิชาการในธุรกิจ			
คหกรรมศาสตร์เกี่ยวกับ การควบคุมดำเนินงาน	นโยบายข้อที่ 1	นโยบายข้อที่ 2	นโยบายข้อที่ 6
และตรวจสอบงาน สาคิดให้คำแนะนำแก่ผู้	นโยบายข้อที่ 2		
บริโภค วิเคราะห์และคิดตามประเมินผลงาน			
2. ปฏิบัติงานในหน้าที่แม่บ้าน นักวิชา			
การผู้สอนและเผยแพร่ความรู้ทางคหกรรม	นโยบายข้อที่ 1	นโยบายข้อที่ 2	นโยบายข้อที่ 6
ศาสตร์ ผู้ดำเนินงานธุรกิจบริการ เลี้ยงดูเด็ก	นโยบายข้อที่ 2		
ช่างประดิษฐ์งานศิลปคหกรรม ผู้ประกอบการ			

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ความสอดคล้อง			
นโยบายของ วิทยาเขต	นโยบายของสถาบัน เทคโนโลยีราชมงคล	นโยบายของแผนพัฒนา การศึกษาและ ศิลปวัฒนธรรม ระยะ ที่ 6	นโยบายด้านการอาชีว ศึกษาของแผนพัฒนา ศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6

ความมุ่งหมายของหลักสูตรสาขาวิชา
คหกรรมศาสตร์ทั่วไป พ.ศ. 2527

อาหาร งานธุรกิจเสื้อผ้า ทั้งในรูปแบบวิชาชีพ
ส่วนตัวและทำงานในธุรกิจเอกชน

3. เพื่อฝึกอบรมให้มีความคิดริเริ่ม

มีกิจนิสัยในการค้นคว้าหาความรู้เพื่อปรับปรุง

ตนเองให้ก้าวหน้า สามารถแก้ปัญหาด้วย

หลักการและเหตุผล ปฏิบัติงานตามหลักวิชา

การที่มีการวางแผนและดำเนินงานอย่าง

รอบคอบ รู้จักใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างมี

ประสิทธิภาพ สามารถวิเคราะห์ข่าวสาร

และโฆษณาเพื่อปฏิบัติตนในส่วนที่เชื่อถือได้

รักษาและสืบทอดศิลปวัฒนธรรมและประเพณี

ไทย รู้จักใช้เทคโนโลยีเหมาะสมในการ

นโยบายข้อที่ 1

นโยบายข้อที่ 1

นโยบายข้อที่ 2

นโยบายข้อที่ 4

นโยบายข้อที่ 9

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ความสอดคล้อง			
นโยบายของ วิทยาเขต	นโยบายของสถาบัน เทคโนโลยีราชมงคล	นโยบายของแผนพัฒนา การศึกษาของแผนพัฒนาการ ศิลปวัฒนธรรม ระยะ ที่ 6	นโยบายด้านการอาชีว ศึกษาของแผนพัฒนาการ ศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6
ความมุ่งหมายของหลักสูตรสาขาวิชา คหกรรมศาสตร์ทั่วไป พ.ศ. 2527			
ปฏิบัติงานทั้งในครอบครัวและเพื่อธุรกิจ การค้า			
4. เพื่อปลูกฝังคุณธรรม ความมี ระเบียบวินัยความซื่อสัตย์สุจริต ความ ขยันหมั่นเพียร ความอดทน ความรับผิดชอบ ชอบต่อตนเอง ครอบครัวและชุมชน มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อบุคคลทั่วไปทั้งใน ครอบครัวและสังคม			นโยบายข้อที่ 3

จากตารางที่ 11 พบว่าความมุ่งหมายของหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป พ.ศ.2527 มีลักษณะเป็นสิ่งที่คาดหวัง เฉพาะทาง การเขียนเน้นไปในเชิงพฤติกรรมของการจัดการเรียนการสอน ซึ่งต่างกับภาษาที่ใช้ในการกำหนดนโยบายระดับต่าง ๆ ที่ได้กล่าวไว้ อย่างกว้าง ๆ และเน้นหนักไปใช้เชิงการบริหารและการจัดการศึกษา ทำให้ยากแก่การที่จะวิเคราะห์โดยยึดถือความตรงของภาษาเป็นเกณฑ์ ฉะนั้นการวิเคราะห์เอกสารส่วนนี้ ผู้วิจัย จะวิเคราะห์ความสอดคล้องโดยพิจารณาความตรงของภาษาในภาพรวม ซึ่งพบว่าความมุ่งหมายของหลักสูตร สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป ข้อที่ 1 และข้อที่ 2 สอดคล้องกับนโยบายของวิทยาเขตข้อที่ 1 และนโยบายของสถาบันข้อที่ 2 เรื่องการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาสายอาชีพคหกรรมศาสตร์ ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจและความต้องการกำลังคนกับนโยบายของวิทยาเขตข้อที่ 2 และนโยบายของสถาบันข้อที่ 2 เรื่อง การพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาสายคหกรรมศาสตร์ให้ทันกับความก้าวหน้าทางวิทยาการ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับนโยบายของแผนพัฒนาการศึกษา ศาสนาและศิลปวัฒนธรรมระยะที่ 6 ข้อที่ 6 เรื่อง การศึกษาเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ

ความมุ่งหมายของหลักสูตรข้อที่ 3 สอดคล้องกับนโยบายของวิทยาเขตและนโยบายของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ข้อที่ 1 เรื่องการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาสายอาชีพคหกรรมศาสตร์ ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจ และความต้องการกำลังคน และสอดคล้องกับนโยบายของแผนพัฒนาการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรมข้อที่ 2 เรื่องคุณภาพการศึกษา ข้อที่ 4 เรื่อง การศึกษาเพื่อส่งเสริมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และข้อที่ 9 เรื่อง การศาสนาและศิลปวัฒนธรรม

ความมุ่งหมายของหลักสูตรข้อที่ 4 สอดคล้องกับนโยบายของแผนพัฒนาการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรมข้อที่ 3 เรื่อง การศึกษาเพื่อส่งเสริมจริยศึกษา และนโยบายด้านการอาชีวศึกษาของแผนพัฒนาการศึกษา ฉบับที่ 6 ข้อที่ 3 เรื่อง การพัฒนาบุคลิกภาพของผู้เรียนให้มีคุณธรรม ระเบียบวินัย

จากการวิเคราะห์ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์และนโยบายระดับต่าง ๆ ดังกล่าว พอสรุปได้ว่า วัตถุประสงค์ด้านการอาชีวศึกษาของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 วัตถุประสงค์ของแผนพัฒนาการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม ระยะที่ 6 วัตถุประสงค์ของ

แผนพัฒนาการศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และวัตถุประสงค์ของแผนพัฒนาการศึกษาของวิทยาเขต มีความสอดคล้องกันเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งวัตถุประสงค์ต่าง ๆ เหล่านี้ได้ถูกปรับเปลี่ยนไปให้เหมาะสมกับความเปลี่ยนแปลงของสภาพ เศรษฐกิจและสังคม ในปัจจุบัน

เมื่อพิจารณาความสอดคล้องของนโยบายในระดับต่าง ๆ แล้วพบว่า นโยบายของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ด้านการอาชีวศึกษา สอดคล้องกับนโยบายของแผนพัฒนาการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม ระยะที่ 6 และนโยบายของแผนพัฒนาการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม สอดคล้องกับนโยบายของแผนพัฒนาการศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และนโยบายของสถาบันดังกล่าวนี้สอดคล้องกับนโยบายของแผนพัฒนาการศึกษาของวิทยาเขตด้วย ฉะนั้นอาจกล่าวได้ว่า นโยบายทุกระดับมีความสอดคล้องกันเป็นส่วนใหญ่ และเมื่อพิจารณาความสอดคล้องของความมุ่งหมายของหลักสูตรกับนโยบายระดับต่าง ๆ แล้วพบว่า ความมุ่งหมายของหลักสูตรทั้ง 4 ข้อ สอดคล้องกับนโยบายบางข้อในแต่ละระดับ และไม่ปรากฏว่าความมุ่งหมายข้อใดที่กล่าวไว้ขัดแย้งกับนโยบายทั้ง 4 ระดับเลย

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การประเมินความสอดคล้องภายในของหลักสูตร

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ยการประเมินความมุ่งหมายของหลักสูตร ด้านความชัดเจนของภาษาที่ใช้
ความสามารถในการนำไปปฏิบัติให้เกิดผลจริง ความสอดคล้องกับสภาพความ
ต้องการของสังคม และการระบุถึงความเป็นนักคหกรรมศาสตร์ที่ดี ตามการประเมิน
ของอาจารย์ผู้สอนทั้ง 5 วิทยาเขต

ความมุ่งหมายของหลักสูตร	ความชัดเจนของภาษาที่ใช้และงานต่อการเข้าใจ		สามารถนำไปปฏิบัติให้เกิดผลจริงได้		สอดคล้องกับสภาพความต้องการของสังคม		การระบุถึงความเป็นนักคหกรรมศาสตร์ที่ดี	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ปฏิบัติงานเชิงวิชาการในธุรกิจคหกรรมศาสตร์ เกี่ยวกับการควบคุมดำเนินงานและตรวจสอบสถิติให้คำแนะนำแก่ผู้บริหาร วิเคราะห์และติดตามประเมินผลงาน	2.75	0.72	2.68	0.74	2.71	0.73	2.55	0.70
2. ปฏิบัติงานในหน้าที่แม่บ้าน นักวิชาการผู้สอนและเผยแพร่ความรู้ทางคหกรรมศาสตร์ผู้ดำเนินธุรกิจบริการเลี้ยงดูเด็กช่างประดิษฐ์งานศิลปคหกรรมผู้ประกอบการอาหารงานธุรกิจเสื้อผ้า ทั้งในรูปแบบวิสาหกิจส่วนตัวและงานในธุรกิจเอกชน	3.03	0.66	3.01	0.82	3.20	0.74	2.85	0.78

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ความมุ่งหมายของหลักสูตร	ความชัดเจนของภาษาที่ใช้และง่ายต่อการเข้าใจ		สามารถนำไปปฏิบัติให้เกิดผลจริงได้		สอดคล้องกับสภาพความต้องการของสังคม		การระบุถึงความเป็นนักศกษกรรมศาสตร์ที่ดี	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
<p>3. เพื่อฝึกอบรมให้มีความคิดริเริ่ม มีกิจนิสัยในการค้นคว้าหาความรู้เพื่อปรับปรุงตนเองให้ก้าวหน้า สามารถแก้ปัญหาด้วยหลักการและเหตุผล ปฏิบัติงานตามหลักวิชาการที่มีการวางแผนและดำเนินงานอย่างรอบคอบรู้จักใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถวิเคราะห์ข่าวสารและคำโฆษณาเพื่อปฏิบัติตนในส่วนที่เชื่อถือได้ รักษาและสืบทอดศิลปวัฒนธรรมและประเพณีไทย รู้จักใช้เทคโนโลยีเหมาะสมในการปฏิบัติงานทั้งในครอบครัวและเพื่อธุรกิจการค้า</p>	2.86	0.73	2.84	0.77	2.93	0.80	2.93	0.83
<p>4. เพื่อปลูกฝังคุณธรรมความมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต ความขยันหมั่นเพียร ความอดทน ความรับผิดชอบต่อตนเองครอบครัวและชุมชน มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อบุคคลทั่วไปทั้งในครอบครัวและสังคม</p>	3.05	0.75	2.86	0.80	2.92	0.82	2.94	0.80
เฉลี่ยรวม	2.92	0.72	2.85	0.79	2.92	0.79	2.82	0.79

จากตารางที่ 12 ข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินความมุ่งหมายของหลักสูตรตามการประเมินของอาจารย์ผู้สอน เมื่อพิจารณาเป็นด้าน ๆ ผลปรากฏว่า

ในด้านความชัดเจนของภาษาที่ใช้ง่ายต่อการเข้าใจมีความชัดเจนอยู่ในระดับมากทุกข้อ ความมุ่งหมายทั้ง 4 ข้อนั้น สามารถนำไปปฏิบัติให้เกิดผลจริงได้ในระดับค่อนข้างมาก มีความสอดคล้องกับความต้องการของสังคมในระดับค่อนข้างมากทุกข้อ และมีการระบุถึงความเป็นนักคหกรรมศาสตร์ที่ดีในระดับค่อนข้างมากทุกข้อเช่นกัน และเมื่อพิจารณาในภาพรวม ผลปรากฏว่า ทุกด้านได้รับการประเมินอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

ตารางที่ 13 การประเมินโครงสร้างของหลักสูตรด้านจำนวนหน่วยกิตรวม หน่วยกิตหมวดวิชา และหน่วยกิตกลุ่มวิชา โดยอาจารย์ผู้สอนทั้ง 5 วิทยาเขต (N = 145)

โครงสร้างของหลักสูตร	จำนวน หน่วยกิต	มากเกินไป		พอดี		น้อยเกินไป	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. หน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร							
2 ปี ต้องไม่ต่ำกว่า	90	17	13.10	118	81.38	8	5.52
2. หมวดวิชาพื้นฐาน	20	15	10.34	124	85.52	6	4.14
3. หมวดวิชาชีพ	65	2	1.38	137	94.48	6	4.14
3.1 กลุ่มวิชาแกนคหกรรม ศาสตร์	15	4	2.76	125	86.21	16	11.03
3.2 กลุ่มวิชาเฉพาะสาขา คหกรรมศาสตร์ทั่วไป	35	-	-	139	95.86	6	4.14
3.3 กลุ่มวิชาชีพเลือกสาขา คหกรรมศาสตร์ทั่วไป	15	4	2.76	134	92.41	7	4.83
4. หมวดวิชาเลือกเสรี	5	-	-	140	96.55	5	3.45

จากตารางที่ 13 ข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินโครงสร้างหลักสูตรด้านจำนวน หน่วยกิตรวม หน่วยกิตหมวดวิชา และหน่วยกิตกลุ่มวิชา. โดยอาจารย์ทั้ง 5 วิทยาเขต พบว่า หน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร 2 ปี ซึ่งต้องศึกษาไม่ต่ำกว่า 90 หน่วยกิตนั้น อาจารย์ส่วนใหญ่ ประเมินว่า พอดีร้อยละ 81.38 และประเมินว่ามากเกินไป ร้อยละ 13.10 เช่นเดียวกับ หมวดวิชาพื้นฐาน ซึ่งมีจำนวน 20 หน่วยกิต ได้รับการประเมินว่า พอดีแล้ว ร้อยละ 85.52 และมากเกินไปร้อยละ 10.34 และในส่วนของหน่วยกิตหมวดวิชาชีพซึ่งมี 65 หน่วยกิต ได้รับการประเมินว่า พอดี ร้อยละ 94.48 และน้อยเกินไป ร้อยละ 4.14 นอกจากนี้ยังมี หน่วยกิตของกลุ่มวิชาต่าง ๆ ในหมวดวิชาชีพ ได้แก่ กลุ่มวิชาชีพเฉพาะสาขาคหกรรมศาสตร์ ทั่วไป 35 หน่วยกิต กลุ่มวิชาเลือกสาขาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป 15 หน่วยกิต และกลุ่มวิชา แกนคหกรรมศาสตร์ 15 หน่วยกิต ซึ่งล้วนแต่ได้รับการประเมินว่า มีจำนวนหน่วยกิตพอดีแล้ว คิดเป็นร้อยละ 95.86, 92.41 และ 86.21 ตามลำดับ สำหรับหน่วยกิตหมวดวิชาเลือกเสรี ซึ่งมี 5 หน่วยกิตได้รับการประเมินว่ามีจำนวนหน่วยกิตพอดีแล้วอีกเช่นกัน คิดเป็นร้อยละ 96.55

ตารางที่ 14 การประเมินโครงสร้างของหลักสูตรด้านจำนวนหน่วยกิตรายวิชา โดยอาจารย์

ผู้สอนทั้ง 5 วิทยาเขต

โครงสร้างของหลักสูตร	จำนวน หน่วยกิต	มากเกินไป		พอดี		น้อยเกินไป	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. จิตวิทยาทั่วไป	3	2	25.00	6	75.00	-	-
2. ชุมชนและการพัฒนา	3	-	-	3	75.00	1	25.00
3. ภาษาไทย	3	1	25.00	1	25.00	2	50.00
4. ภาษาอังกฤษ 1	3	-	-	8	100.00	-	-
5. ภาษาอังกฤษ 2	3	-	-	8	100.00	-	-
6. อนินทรีย์เคมี	3	1	12.50	6	75.00	1	12.50
7. กิจกรรม 1	1	-	-	4	66.67	2	33.33
8. นันทนาการ 1	1	-	-	3	75.00	1	25.00
9. ปฐมนิเทศกรรมการศาสตร์	2	-	-	5	71.43	2	28.57
10. เคมีคหกรรม	3	1	5.56	8	44.44	9	50.00
11. การปรับปรุงบุคลิกภาพ	2	-	-	5	71.43	2	28.57
12. อุปกรณ์งานบ้าน 1	2	-	-	11	100.00	-	-
13. เศรษฐศาสตร์ครอบครัว	2	-	-	8	100.00	-	-
14. ครอบครัวสัมพันธ์	2	-	-	10	90.91	1	9.09
15. การจัดการบ้านเรือน	2	-	-	8	100.00	-	-
16. เทคนิคการตัดเย็บเสื้อ 1	3	-	-	7	100.00	-	-
17. เทคนิคการตัดเย็บเสื้อ 3	3	-	-	4	80.00	1	20.00
18. ความรู้เรื่องผ้า 1	3	-	-	6	100.00	-	-
19. หลักศิลป์	2	-	-	5	71.43	2	28.57
20. หลักการประกอบอาหาร	3	-	-	6	100.00	-	-
21. อาหาร 1 (อาหารครอบครัว)	3	-	-	5	100.00	-	-
22. โภชนาการ	3	-	-	6	85.71	1	14.29
23. พัฒนาการเด็ก	2	-	-	6	85.71	1	14.29

ตารางที่ 14 (ต่อ)

โครงสร้างของหลักสูตร	จำนวน หน่วยกิต	มากเกินไป		พอดี		น้อยเกินไป	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
24. การจัดและตกแต่งบ้าน	2	-	-	4	80.00	1	20.00
25. อนามัยครอบครัวและ เคหะวิทยา	2	-	-	5	83.33	1	16.67
26. เกษตรในครัวเรือน	2	-	-	2	66.67	1	33.33
27. ศิลปประดิษฐ์	2	-	-	3	50.00	3	50.00
28. เทคนิคการสาธิต	2	-	-	6	75.00	2	25.00
29. การฝึกงานคหกรรมศาสตร์	3	-	-	9	81.82	2	18.18
30. เทคนิคการตัดเย็บเสื้อผ้า 2	3	-	-	1	50.00	1	50.00
31. ความรู้เรื่องผ้า 2	3	-	-	5	100.00	-	-
32. ศิลปะและวัฒนธรรมไทย	3	2	-	4	66.67	2	33.33
33. อาหาร 4 (ถนอมอาหาร)	3	-	-	8	88.89	1	11.11
34. ศิลปประดิษฐ์ 2	3	-	-	6	85.71	1	14.29
35. จิตวิทยาเด็ก	2	-	-	2	67.67	1	33.33
36. กิจกรรมสำหรับเด็ก	2	-	-	1	50.00	1	50.00
37. ประดิษฐ์อุปกรณ์และเครื่องเล่น	2	-	-	2	100.00	-	-
38. ศิลปะสำหรับเด็ก	2	-	-	1	100.00	-	-
39. การจัดสถานเลี้ยงดูเด็ก	2	-	-	1	100.00	-	-
40. โภชนาการวัยเด็กก่อนเรียน	3	-	-	2	100.00	-	-
41. โสດทัศนศึกษา	2	-	-	4	100.00	-	-
42. ศิลปะการออกแบบงานคหกรรม	2	-	-	4	80.00	1	20.00
43. ธุรกิจคหกรรม	2	-	-	2	67.67	1	33.33
44. แกะสลัก	3	1	-	2	67.67	1	33.33
45. ดอกไม้สด	3	-	-	3	75.00	1	25.00

ตารางที่ 14 (ต่อ)

โครงสร้างของหลักสูตร	จำนวน หน่วยกิต	มากเกินไป		พอดี		น้อยเกินไป	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
46. ใบตอง	3	-	-	2	67.67	1	33.33
47. เย็บ	2	-	-	1	50.00	1	50.00
48. บัก	2	-	-	1	100.00	-	-
49. ถัก	2	-	-	1	100.00	-	-
50. ประดิษฐ์ เศษวัสดุ	3	-	-	2	100.00	-	-
51. เขียนลวดลายด้วยสี	3	-	-	2	100.00	-	-
52. ดอกไม้ประดิษฐ์	3	-	-	6	100.00	-	-
53. ประดิษฐ์ตุ๊กตา	3	-	-	3	100.00	-	-
54. เครื่องหอมและของชำร่วย	3	1	33.33	2	66.67	-	-
55. ประดิษฐ์ เครื่องใช้ในบ้าน	3	-	-	2	100.00	-	-
56. จักสาน	2	-	-	1	50.00	1	50.00
57. การจัดดอกไม้	2	-	-	1	100.00	-	-
58. ถัก ทอ	2	-	-	1	50.00	1	50.00
59. งานปูนปลาสเตอร์	2	-	-	1	100.00	-	-
60. ศิลปะการแต่งหน้าร้าน	2	-	-	1	100.00	-	-
61. ศิลปะพื้นบ้าน	1	-	-	-	-	1	100.00
62. การจัดจำหน่ายและโฆษณา	2	-	-	6	100.00	-	-
63. บัก จักร	2	-	-	1	100.00	-	-
64. การทำยาติด	2	-	-	2	66.67	1	33.33
65. ซิลค์กรีน	2	-	-	4	57.14	3	42.86
66. ดนตรีสำหรับเด็ก	2	-	-	2	100.00	-	-
67. วรรณกรรมสำหรับเด็ก	2	-	-	2	100.00	-	-
68. จัดสวน	2	-	-	-	-	-	-
69. เครื่องหนัง	2	-	-	-	-	-	-

ตารางที่ 14 (ต่อ)

โครงสร้างของหลักสูตร	จำนวน หน่วยกิต	มากเกินไป		พอดี		น้อยเกินไป	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
70. วิธีสอนคหกรรมศาสตร์	2	-	-	3	100.00	-	-
71. เทคนิคการตัด เย็บ เสื้อเด็ก 1	3	-	-	2	100.00	-	-
72. เทคนิคการตัด เย็บชุดโอกาส พิเศษ 1	3	-	-	4	100.00	-	-
73. เทคนิคการตัด เย็บเสื้อเด็ก 2	3	-	-	1	100.00	-	-
74. อาหารจำนวนมาก	3	-	-	3	100.00	-	-
75. อาหารกลางวันในโรงเรียน	2	-	-	2	100.00	-	-
76. อาหาร 2 (อาหารนานาชาติ)	3	1	33.33	2	66.67	-	-
77. อาหารเพื่อการค้า	2	-	-	1	100.00	-	-
78. อาหารสำเร็จรูป	2	-	-	1	100.00	-	-
79. อาหารไทยโอกาสพิเศษ	3	-	-	2	100.00	-	-
80. ขนมไทย	2	-	-	2	100.00	-	-
81. อาหารว่าง	2	-	-	3	100.00	-	-
82. อาหารค็อกเทล	2	-	-	1	100.00	-	-
83. อาหารมังสวิรัต	2	-	-	-	-	-	-
84. อาหารจีน	2	-	-	-	-	-	-
85. อาหารมุสลิม	2	-	-	-	-	-	-
86. อาหารตะวันตก	2	-	-	-	-	-	-
87. เครื่องดื่ม- ไอศกรีม	2	-	-	2	100.00	-	-
88. อาหารอบ	3	-	-	1	100.00	-	-
89. เด็กและการแต่งหน้าเด็ก	2	-	-	1	100.00	-	-
90. อาหารเด็ก	2	-	-	-	-	-	-

ตารางที่ 14 (ต่อ)

โครงสร้างของหลักสูตร	จำนวน หน่วยกิต	มากเกินไป		พอดี		น้อยเกินไป	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
91. โภชนาการชุมชน	2	-	-	4	100.00	-	-
92. โภชนบำบัด	3	-	-	2	100.00	-	-
93. สุขาภิบาลอาหาร	2	-	-	2	100.00	-	-

จากตารางที่ 14 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินโครงสร้างของหลักสูตร ด้านจำนวนหน่วยกิตรายวิชา โดยอาจารย์ผู้สอน 5 วิทยาเขต ผลปรากฏว่า อาจารย์ส่วนใหญ่ประเมินหน่วยกิตรายวิชาว่า รายวิชาส่วนใหญ่มีหน่วยกิตพอดีแล้ว ยกเว้นวิชาภาษาไทย และวิชาเคมี คหกรรม ที่อาจารย์ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 50.00 ประเมินว่ามีจำนวนหน่วยกิตน้อยเกินไป นอกจากนี้ยังมีรายวิชาอีกส่วนหนึ่งที่อาจารย์ประเมินว่ามีจำนวนหน่วยกิตรายวิชาพอดีแล้ว คิดเป็นร้อยละ 50.00 และอาจารย์อีกร้อยละ 50.00 ประเมินว่ามีหน่วยกิตรายวิชาน้อยเกินไป ได้แก่ วิชาศิลปประดิษฐ์ เทคนิคการตัดเย็บเสื้อผ้า 2 กิจกรรมสำหรับเด็ก เย็บ จักสาน ถักทอ

ตารางที่ 15 การประเมินความคิดเห็นของอาจารย์ นักศึกษา ผู้สำเร็จการศึกษา เกี่ยวกับ
 เนื้อหารายวิชาในด้านความน่าสนใจ ความทันสมัย และความซ้ำซ้อน

รายวิชา	ความน่าสนใจ ของ เนื้อหา		ความทันสมัย ของ เนื้อหา		ความซ้ำซ้อน ของ เนื้อหา	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. จิตวิทยาทั่วไป	3.36	0.75	3.02	0.67	2.82	0.87
2. ชุมชนกับการพัฒนา	3.03	0.83	2.79	0.80	2.51	0.84
3. ภาษาไทย	3.00	0.81	2.64	0.84	2.57	0.85
4. ภาษาอังกฤษ 1	2.86	0.93	2.93	0.83	2.56	0.80
5. ภาษาอังกฤษ 2	2.94	0.90	2.91	0.82	2.44	0.90
6. อนินทรีย์เคมี	3.08	0.83	3.04	0.77	2.83	0.97
7. กิจกรรม 1	2.81	0.95	2.64	0.92	2.20	0.95
8. นันทนาการ 1	3.01	0.88	2.90	0.84	2.20	0.92
9. ปฐมนิเทศศหกรรมศาสตร์	2.81	0.89	2.71	0.83	2.34	0.92
10. เคมีคหกรรม	3.09	0.80	2.95	0.82	2.74	0.97
11. การปรับปรุงบุคลิกภาพ	3.09	0.82	2.96	0.82	2.37	0.88
12. อุปกรณ์งานบ้าน 1	2.84	0.83	2.78	0.78	2.38	0.94
13. เศรษฐศาสตร์ครอบครัว	2.86	0.93	2.68	0.90	2.57	0.90
14. ครอบครัวสัมพันธ์	3.10	0.85	2.95	0.80	2.43	0.90
15. การจัดการบ้านเรือน	2.80	0.90	2.65	0.85	2.49	0.90
16. เทคนิคการตัดเย็บเสื้อ 1	2.99	0.83	2.72	0.88	2.50	0.91
17. เทคนิคการตัดเย็บเสื้อ 3	2.91	0.76	2.77	0.86	2.54	0.87
18. ความรู้เสื้อผ้า 1	2.87	0.89	2.72	0.77	2.84	0.90
19. หลักศิลป์	3.08	0.85	2.86	0.84	2.39	0.90
20. หลักการประกอบอาหาร	3.29	0.74	3.03	0.76	2.44	0.92

ตารางที่ 15 (ต่อ)

รายวิชา	ความน่าสนใจ ของ เนื้อหา		ความทันสมัย ของ เนื้อหา		ความซ้ำซ้อน ของ เนื้อหา	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
21. อาหาร 1 (อาหารครอบครัว)	3.24	0.82	3.00	0.87	2.42	0.92
22. โภชนาการ	3.16	0.75	3.03	0.74	2.65	0.91
23. พัฒนาการ เด็ก	3.08	0.77	2.95	0.71	2.58	0.84
24. การจัดและตกแต่งบ้าน	3.03	0.80	2.79	0.87	2.51	0.83
25. อนามัยครอบครัวและ เคหพยาบาล	3.13	0.77	2.93	0.78	2.51	0.88
26. เกษตรในครัวเรือน	2.73	0.92	2.52	0.84	2.22	0.91
27. ศิลปประดิษฐ์ 1	3.09	0.86	2.92	0.80	2.38	0.95
28. เทคนิคการสาธิต	3.14	0.85	2.99	0.83	2.37	0.87
29. การฝึกงานคหกรรมศาสตร์	3.14	0.89	2.78	0.88	2.44	0.96
30. เทคนิคการตัดเย็บเสื้อผ้า 2	2.89	0.90	2.74	0.81	2.47	0.83
31. ความรู้เสื้อผ้า 2	2.85	0.97	2.71	0.76	2.77	0.92
32. ศิลปะและวัฒนธรรมไทย	2.71	1.06	2.61	0.96	2.44	0.96
33. อาหาร 4 (ถนอมอาหาร)	3.10	0.88	2.99	0.80	2.57	0.91
34. ศิลปประดิษฐ์ 2	3.00	0.95	2.83	0.87	2.49	0.87
35. จิตวิทยาเด็ก	3.20	0.82	3.03	0.89	2.60	0.98
36. กิจกรรมสำหรับเด็ก	2.87	1.04	2.92	0.98	2.58	0.99
37. ประดิษฐ์อุปกรณ์และเครื่องเล่น	2.81	1.00	3.00	0.97	2.51	1.13
38. ศิลปะสำหรับเด็ก	3.03	1.01	3.30	0.77	2.29	0.89
39. การจัดสถานเลี้ยงดูเด็ก	2.95	0.88	2.84	0.74	2.38	1.05
40. โภชนาการวัยเด็กก่อนเรียน	3.28	0.72	3.02	0.80	2.34	0.96
41. โสคทัศนศึกษา	3.07	1.01	3.05	0.89	2.53	0.97
42. ศิลปการออกแบบงานคหกรรม	3.02	0.92	3.02	0.88	2.75	0.90

ตารางที่ 15 (ต่อ)

รายวิชา	ความน่าสนใจ ของ เนื้อหา		ความทันสมัย ของ เนื้อหา		ความเข้าใจ ของ เนื้อหา	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
43. ธุรกิจคหกรรม	2.96	0.94	2.96	0.87	2.71	0.94
44. แกะสลัก	3.01	1.00	2.91	0.95	2.26	1.08
45. ดอกไม้สด	3.18	0.87	2.98	0.88	2.25	1.00
46. ใบตอง	3.07	1.03	2.75	0.94	2.47	0.96
47. เย็บ	2.96	0.88	2.89	0.82	2.40	0.90
48. ปัก	2.89	0.97	2.66	0.87	2.41	0.90
49. ถัก	2.89	0.99	2.83	0.93	2.31	0.97
50. ประติษฐ์เศษวัสดุ	3.18	0.82	2.92	0.89	2.49	0.89
51. เขียนลวดลายด้วยสี	3.46	0.66	3.13	0.88	2.76	0.89
52. ดอกไม้ประติษฐ์	3.14	0.92	3.00	0.88	2.57	0.92
53. ประติษฐ์ตุ๊กตา	3.12	1.00	3.04	0.84	2.69	1.01
54. เครื่องหอมและของชำร่วย	2.99	0.97	2.84	0.89	2.55	0.91
55. ประติษฐ์เครื่องใช้ในบ้าน	3.12	0.84	2.83	0.83	2.74	0.93
56. จักสาน	2.89	0.97	2.80	1.05	2.36	1.07
57. การจัดดอกไม้	3.30	0.76	3.04	0.81	2.44	0.94
58. ถักทอ	2.88	0.81	2.72	0.81	2.48	0.76
59. งานปูนปลาสเตอร์	2.97	0.81	2.81	0.96	2.54	0.86
60. ศิลปะการแต่งหน้าร้าน	3.02	0.74	2.94	0.81	2.48	0.88
61. ศิลปะพื้นบ้าน	2.86	0.90	2.68	0.80	2.51	0.80
62. การจัดทำหน่วยและโฆษณา	3.20	0.84	3.01	0.88	2.61	0.96
63. ปักจักร	2.77	0.93	2.60	0.87	2.65	0.92

ตารางที่ 15 (ต่อ)

รายวิชา	ความน่าสนใจ ของ เนื้อหา		ความทันสมัย ของ เนื้อหา		ความเข้าใจ ของ เนื้อหา	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
64. การทำมาดิก	2.79	0.94	2.63	0.96	2.40	1.06
65. ซิลค์กรีน	3.26	0.70	2.60	0.60	2.11	0.99
66. คนครีสำหรับเด็ก	3.41	0.61	2.97	0.67	1.68	0.98
67. วรรณกรรมสำหรับเด็ก	3.33	0.70	3.26	0.64	2.49	0.82
68. จัดสวน	2.97	1.70	3.10	0.71	2.87	0.78
69. เครื่องหนัง	2.85	0.90	2.62	0.65	2.77	0.83
70. วิธีสอนคหกรรมศาสตร์	2.97	1.01	2.98	0.84	2.55	0.94
71. เทคนิคการตัดเย็บเสื้อผ้าเด็ก 1	3.09	0.82	2.97	0.85	2.37	1.07
72. เทคนิคการตัดเย็บชุดโอกาส พิเศษ 1	3.01	1.00	3.00	0.84	2.57	1.09
73. เทคนิคการตัดเย็บเสื้อผ้าเด็ก 2	2.80	0.96	2.84	0.86	2.64	0.97
74. อาหารจำนวนมาก	3.08	0.82	2.83	0.86	2.65	0.90
75. อาหารกลางวันในโรงเรียน	2.82	1.09	2.66	0.91	2.48	0.80
76. อาหาร 2 (อาหารนานาชาติ)	2.90	1.02	3.14	0.76	2.86	0.97
77. อาหารเพื่อการค้า	2.92	0.92	2.90	0.93	2.75	1.07
78. อาหารสำเร็จรูป	2.84	1.08	3.10	0.87	2.67	1.00
79. อาหารไทยโอกาสพิเศษ	3.38	0.71	2.95	0.76	2.23	0.99
80. ขนมไทย	2.96	1.03	3.03	0.84	2.59	0.97
81. อาหารว่าง	3.01	1.03	3.17	0.88	2.73	1.02
82. อาหารค็อกเทล	3.22	0.76	3.22	0.73	2.57	0.86
83. อาหารมังสวิรัต	3.56	0.53	3.22	0.44	2.56	0.88

ตารางที่ 15 (ต่อ)

รายวิชา	ความน่าสนใจ ของ เนื้อหา		ความทันสมัย ของ เนื้อหา		ความซ้ำซ้อน ของ เนื้อหา	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
84. อาหารจีน	3.33	0.52	3.33	0.52	2.67	1.37
85. อาหารมุสลิม	3.67	0.52	3.00	0.00	2.33	1.03
86. อาหารตะวันตก	3.36	0.50	3.21	0.43	2.86	0.66
87. เครื่องดื่ม-ไอศกรีม	2.73	1.41	2.73	1.14	2.13	0.78
88. อาหารอบ	3.44	0.65	3.18	0.79	2.64	0.86
89. เค้กและการแต่งหน้า เค้ก	3.17	0.85	3.15	0.81	2.68	0.92
90. อาหารเด็ก	3.35	0.76	3.04	0.82	2.90	0.82
91. โภชนาการชุมชน	3.06	0.80	3.04	0.81	2.80	0.86
92. โภชนบำบัด	3.12	0.79	3.12	0.75	2.85	0.80
93. สุขาภิบาลอาหาร	3.02	0.75	3.02	0.87	2.87	0.79

จากตารางที่ 15 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับค่าเฉลี่ยการประเมิน เนื้อหาสาระของหลักสูตร รายวิชาต่าง ๆ ความการประเมินของอาจารย์ร่วมกับนักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา ปรากฏว่า ด้านความน่าสนใจของ เนื้อหารายวิชา ได้รับการประเมินว่า มีความน่าสนใจอยู่ในระดับค่อนข้าง มาก ยกเว้นรายวิชาอาหารมังสวิรัต และอาหารมุสลิมที่มีความน่าสนใจของ เนื้อหารายวิชาอยู่ใน ระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 3.56 และ 3.67 ตามลำดับ ในด้านความทันสมัยของ เนื้อหาราย วิชา พบว่าส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยของการประเมินอยู่ในระดับค่อนข้างมากทั้งสิ้น สำหรับด้านความ ชำช้อนของ เนื้อหารายวิชาความการประเมินของอาจารย์ร่วมกับนักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา พบว่า เนื้อหารายวิชาส่วนใหญ่มีความชำช้อนอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ยกเว้นวิชาภาษาอังกฤษ 2 กิจกรรม 1 นันทนาการ 1 ปฐมนิเทศศหกรรมศาสตร์ การปรับปรุงบุคลิกภาพ. อุปกรณ์งาน บ้าน ครอบครัวสัมพันธ์ การจัดการบ้านเรือน. พลิกศิลป์ หลักการประกอบอาหาร อาหาร ครอบครัว เกษตรในครัวเรือน ศิลปะประดิษฐ์ 1 เทคนิคการสาธิต การฝึกงานคหกรรมศาสตร์ เทคนิคการตัดเย็บเสื้อผ้า 2 ศิลปะและวัฒนธรรมไทย ศิลปะประดิษฐ์ 2 ศิลปะสำหรับเด็ก การ จัดสถานเลี้ยงดูเด็ก โภชนาการวัยเด็กก่อนเรียน แกะสลัก. คอกไม้สด. ใบตอง เย็บ. บัก ถัก ประดิษฐ์เศษวัสดุ จักสาน การจัดคอกไม้ ถักทอ. ศิลปะการแต่งหน้าร้าน การทำมาดิก ซิลค์สกรีน คนตรีสำหรับเด็ก วรรณกรรมสำหรับเด็ก เทคนิคการตัดเย็บเสื้อผ้าเด็ก 1 อาหารกลางวัน ในโรงเรียน อาหารไทยในโอกาสพิเศษ อาหารมุสลิม เครื่องดื่ม-ไอศกรีม ที่มีความชำช้อนของ เนื้อหาอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย

ตารางที่ 16 การประเมินความคิดเห็นของอาจารย์ นักศึกษา ผู้สำเร็จการศึกษา เกี่ยวกับ
 เนื้อหารายวิชาในด้านความเหมาะสมของเนื้อหาทั้งจำนวนหน่วยกิต ความเหมาะสม
 ของการจัดการเรียนการสอน ความเหมาะสม เรื่องการวัดและประเมินผล

รายวิชา	ความเหมาะสม ของเนื้อหาทั้ง จำนวนหน่วยกิต		ความเหมาะสม ของการจัดการ เรียนการสอน		ความเหมาะสม ของการวัดและ ประเมินผล	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. จิตวิทยาทั่วไป	2.98	0.79	2.83	0.80	2.98	0.74
2. ชุมชนกับการพัฒนา	2.94	0.80	2.66	0.82	2.74	0.73
3. ภาษาไทย	2.80	0.75	2.67	0.77	2.79	0.68
4. ภาษาอังกฤษ 1	2.80	0.78	2.63	0.82	2.80	0.80
5. ภาษาอังกฤษ 2	2.79	0.82	2.67	0.80	2.80	0.80
6. อนินทรีย์เคมี	3.04	0.84	2.88	0.80	3.10	0.74
7. กิจกรรม 1	2.31	0.92	2.47	0.86	2.69	0.87
8. นันทนาการ 1	2.77	0.90	2.77	0.88	2.86	0.86
9. ปฐมนิเทศกรรมการศาสตร์	2.77	0.79	2.76	0.81	2.74	0.77
10. เคมีคหกรรม	3.02	0.79	2.91	0.83	2.91	0.77
11. การปรับปรุงบุคลิกภาพ	2.86	0.73	2.75	0.74	2.78	0.75
12. อุปกรณ์งานบ้าน 1	2.69	0.79	2.65	0.84	2.78	0.76
13. เศรษฐศาสตร์ครอบครัว	2.84	0.80	2.80	0.84	2.82	0.80
14. ครอบครัวสัมพันธ์	2.86	0.76	2.82	0.77	2.84	0.82
15. การจัดการบ้านเรือน	2.74	0.83	2.62	0.83	2.74	0.83
16. เทคนิคการตัดเย็บเสื้อ 1	2.88	0.81	2.89	0.84	2.96	0.78
17. เทคนิคการตัดเย็บเสื้อ 3	2.84	0.82	2.90	0.82	2.94	0.79
18. ความรู้เรื่องผ้า 1	2.78	0.75	2.76	0.80	2.83	0.77
19. หลักศิลป์	2.68	0.87	2.66	0.88	2.81	0.87

ตารางที่ 16 (ต่อ)

รายวิชา	ความเหมาะสม ของเนื้อหาเกี่ยวกับ จำนวนหน่วยกิต		ความเหมาะสม ของการจัดการ เรียนการสอน		ความเหมาะสม เรื่องการวัด และประเมินผล	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
20. หลักการประกอบอาหาร	2.89	0.80	2.92	0.79	2.96	0.75
21. อาหาร 1 (อาหารครอบครัว)	2.78	0.90	2.86	0.85	2.98	0.83
22. โภชนาการ	2.91	0.81	2.91	0.76	2.90	0.81
23. พัฒนาการ เด็ก	2.83	0.74	2.79	0.79	2.80	0.79
24. การจัดและตกแต่งบ้าน	2.73	0.77	2.72	0.79	2.71	0.83
25. อนามัยครอบครัวและ เคหพยาบาล	2.85	0.78	2.71	0.78	2.80	0.79
26. เกษตรในครัวเรือน	2.58	0.84	2.52	0.84	2.54	0.85
27. ศิลปะประดิษฐ์ 1	2.80	0.85	2.74	0.81	2.77	0.81
28. เทคนิคการสาธิต	2.89	0.79	2.73	0.84	2.81	0.82
29. การฝึกงานคหกรรมศาสตร์	2.84	0.88	2.75	0.85	2.81	0.91
30. เทคนิคการตัดเย็บเสื้อผ้า 2	2.78	0.77	2.79	0.76	2.83	0.76
31. ความรู้เรื่องผ้า 2	2.75	0.75	2.67	0.76	2.78	0.72
32. ศิลปะและวัฒนธรรมไทย	2.70	0.95	2.60	0.95	2.57	0.97
33. อาหาร 4 (ถนอมอาหาร)	2.89	0.77	2.97	0.74	2.96	0.80
34. ศิลปะประดิษฐ์ 2	2.78	0.81	2.74	0.83	2.78	0.85
35. จิตวิทยา เด็ก	2.73	0.96	2.76	0.93	2.68	0.96
36. กิจกรรมสำหรับเด็ก	2.75	0.84	2.71	0.90	2.92	0.89
37. ประดิษฐ์อุปกรณ์และเครื่องเล่น	2.70	0.95	2.71	0.91	2.96	0.82
38. ศิลปะสำหรับเด็ก	2.83	0.71	2.71	0.79	2.67	0.90
39. การจัดสถานเลี้ยงดูเด็ก	2.78	0.63	2.88	0.65	2.78	0.83
40. โภชนาการวัยเด็กก่อนเรียน	3.11	0.64	2.91	0.77	2.96	0.71

ตารางที่ 16 (ต่อ)

รายวิชา	ความเหมาะสม ของ เนื้อหา กับ จำนวนหน่วยกิต		ความ เหมาะสม ของการจัดการ เรียนการสอน		ความ เหมาะสม เรื่อง การวัด และ ประเมินผล	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
41. ใส่ดทัศนศึกษา	2.86	0.83	2.86	0.82	2.88	0.96
42. ศิลปการออกแบบงานคหกรรม	2.91	0.83	2.73	0.85	2.73	0.86
43. ธุรกิจคหกรรม	2.89	0.80	2.86	0.90	2.76	0.89
44. แกะสลัก	2.81	0.93	2.74	0.88	2.85	0.89
45. ดอกไม้สด	2.80	0.83	2.78	0.81	2.77	0.85
46. ไม้ดอง	2.88	0.77	2.75	0.92	2.70	0.87
47. เย็บ	2.71	0.85	2.60	0.87	2.74	0.79
48. ปัก	2.74	0.80	2.61	0.85	2.77	0.83
49. ถัก	2.75	0.91	2.70	0.90	2.92	0.84
50. ประติษฐ์ เศษวัสดุ	2.77	0.81	2.78	0.94	2.89	0.81
51. เขียนลวดลายด้วยสี	2.94	0.80	2.89	0.77	2.86	0.83
52. ดอกไม้ประติษฐ์	2.84	0.86	2.78	0.85	2.82	0.87
53. ประติษฐ์ตุ๊กตา	2.94	0.77	2.78	0.83	2.90	0.83
54. เครื่องหอมและของชำร่วย	2.91	0.82	2.86	0.81	2.88	0.83
55. ประติษฐ์ เครื่องใช้ในบ้าน	2.74	0.75	2.91	0.77	2.85	0.80
56. จักสาน	2.67	0.77	2.48	0.87	2.69	0.74
57. การจัดดอกไม้	3.05	0.78	2.99	0.74	2.91	0.78
58. ถักทอ	2.68	0.70	2.71	0.68	2.87	0.62
59. งานปูนปลาสเตอร์	2.70	0.81	2.80	0.79	2.68	0.86
60. ศิลปะการแต่งหน้าร้าน	2.79	0.78	2.79	0.72	2.79	0.79
61. ศิลปะพื้นบ้าน	2.54	0.95	2.65	0.85	2.83	0.86
62. การจัดจำหน่ายและโฆษณา	2.83	0.70	2.75	0.76	2.73	0.86

ตารางที่ 16 (ต่อ)

รายวิชา	ความเหมาะสม ของเนื้อหา กับ จำนวนหน่วยกิต		ความเหมาะสม ของการจัดการ เรียนการสอน		ความเหมาะสม เรื่องการวัด และประเมินผล	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
63. ปักจักร	2.67	0.88	2.70	0.89	2.52	0.94
64. การทำบาติก	2.81	0.92	2.87	0.93	2.65	0.96
65. ซิลค์สกรีน	2.60	0.50	3.14	0.65	2.60	0.74
66. คนตรีสำหรับเด็ก	2.88	0.77	2.82	0.09	2.68	1.01
67. วรรณกรรมสำหรับเด็ก	2.85	0.67	2.97	1.25	2.97	0.74
68. จัดสวน	3.07	0.87	3.00	0.95	3.23	0.90
69. เครื่องหนัง	2.92	0.76	3.09	0.54	3.00	0.82
70. วิธีสอนคหกรรมศาสตร์	2.88	0.83	2.89	0.92	2.89	0.84
71. เทคนิคการตัดเย็บเสื้อผ้าเด็ก 1	2.85	0.83	3.08	0.84	2.89	0.81
72. เทคนิคการตัดเย็บชุดโอกาส พิเศษ 1	2.98	0.86	3.04	0.77	2.96	0.91
73. เทคนิคการตัดเย็บเสื้อผ้าเด็ก 2	2.87	0.77	2.84	0.69	2.80	0.75
74. อาหารจำนวนมาก	2.86	0.77	2.92	0.76	2.81	0.78
75. อาหารกลางวันในโรงเรียน	2.75	0.82	2.54	0.89	2.40	1.18
76. อาหาร 2 (อาหารนานาชาติ)	2.95	0.89	2.99	0.84	3.00	0.86
77. อาหารเพื่อการค้า	3.13	0.87	2.97	0.87	3.00	0.95
78. อาหารสำเร็จรูป	2.75	0.93	2.66	0.95	2.72	1.02
79. อาหารไทยโอกาสพิเศษ	2.97	0.67	2.97	0.78	2.95	0.79
80. ขนมไทย	2.96	0.78	2.90	0.84	2.89	0.75
81. อาหารว่าง	2.99	0.92	2.95	0.85	2.98	0.83
82. อาหารค็อกเทล	2.87	0.69	2.72	0.72	2.76	0.71
83. อาหารมังสวิรัต	3.00	1.00	3.33	0.71	3.00	0.87

ตารางที่ 16 (ต่อ)

รายวิชา	ความเหมาะสม ของเนื้อหาเกี่ยวกับ จำนวนหน่วยกิต		ความเหมาะสม ของการจัดการ เรียนการสอน		ความเหมาะสม เรื่องการจัด และประเมินผล	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
84. อาหารจีน	3.67	0.52	3.67	0.52	3.67	0.52
85. อาหารมุสลิม	3.33	0.52	3.33	0.52	3.33	0.52
86. อาหารตะวันตก	3.36	0.74	3.93	0.92	3.36	0.74
87. เครื่องดื่ม-ไอศกรีม	3.20	0.55	3.53	0.51	3.03	0.93
87. อาหารอบ	2.88	0.85	3.07	0.69	3.04	0.72
89. เด็กและการแต่งหน้าเด็ก	2.79	0.95	2.95	0.82	2.95	0.85
90. อาหารเด็ก	2.96	0.66	3.10	0.63	3.12	0.70
91. โภชนาการชุมชน	3.10	0.80	2.99	0.59	3.05	0.81
92. โภชนบำบัด	2.88	0.71	2.82	0.85	2.88	0.77
93. สุขากิจบาลอาหาร	2.89	0.82	2.91	0.79	2.91	0.88

จากตารางที่ 16 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินเนื้อหาสาระของหลักสูตร ในด้านความเหมาะสมของเนื้อหาทั้งจำนวนหน่วยกิต ด้านความเหมาะสมของการจัดการเรียนการสอน และความเหมาะสมเรื่องการวัดและประเมินผล ปรากฏว่า เนื้อหารายวิชาส่วนใหญ่มีความเหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิตอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ยกเว้นวิชากิจกรรม 1 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของการประเมินอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย คือ ค่าเฉลี่ย 2.31 ส่วนวิชาอาหารจีน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดเท่ากับ 3.67 สำหรับการประเมินความเหมาะสมของการจัดการเรียนการสอน พบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับค่อนข้างมากทุกรายวิชา ยกเว้นวิชากิจกรรม 1 และจักสาน มีความเหมาะสมของการเรียนการสอนอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย คือ มีค่าเฉลี่ย 2.47 และ 2.48 ตามลำดับ ส่วนวิชาอาหารจีน อาหารตะวันตก และวิชาเครื่องดื่ม-ไอศกรีม มีความเหมาะสมของการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 3.93 และ 3.53 ตามลำดับ ส่วนในด้านของความเหมาะสมเรื่องการวัดและประเมินผล ปรากฏว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับค่อนข้างมากทุกรายวิชา ยกเว้นรายวิชาอาหารจีน ที่มีความเหมาะสมของการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับมากที่สุด คือ มีค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมเท่ากับ 3.67

ตารางที่ 17 การประเมินความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน เกี่ยวกับเนื้อหารายวิชาในด้าน
ประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ

รายวิชา	ประโยชน์ของเนื้อหาวิชาต่อการประกอบอาชีพ	
	$\bar{X}$	S.D.
1. จิตวิทยาทั่วไป	2.88	0.93
2. ชุมชนกับการพัฒนา	3.50	0.50
3. ภาษาไทย	3.50	1.50
4. ภาษาอังกฤษ 1	2.63	0.70
5. ภาษาอังกฤษ 2	2.63	0.70
6. อนินทรีย์เคมี	2.50	1.00
7. กิจกรรม 1	2.67	0.94
8. นันทนาการ 1	2.75	1.09
9. ปฐมนิเทศคหกรรมศาสตร์	3.29	0.45
10. เคมีคหกรรม	3.11	0.74
11. การปรับปรุงบุคลิกภาพ	3.71	0.45
12. อุปกรณ์งานบ้าน 1	3.09	0.51
13. เศรษฐศาสตร์ครอบครัว	3.38	0.48
14. ครอบครัวสัมพันธ์	2.82	0.83
15. การจัดการบ้านเรือน	3.00	0.87
16. เทคนิคการตัดเย็บเสื้อ 1	3.43	0.73
17. เทคนิคการตัดเย็บเสื้อ 3	3.20	0.75
18. ความรู้เรื่องผ้า 1	3.00	0.58
19. หลักศิลป์	3.43	0.49
20. หลักการประกอบอาหาร	2.83	0.37
21. อาหาร 1 (อาหารครอบครัว)	3.00	0.89
22. โภชนาการ	3.29	0.70

ตารางที่ 17 (ต่อ)

รายวิชา	ประโยชน์ของเนื้อหาวิชาต่อการประกอบอาชีพ	
	$\bar{X}$	S.D.
23. พัฒนาการเด็ก	3.57	0.49
24. การจัดและตกแต่งบ้าน	3.20	0.40
25. อนามัยครอบครัวและเคหะพยาบาล	3.00	0.58
26. เกษตรในครัวเรือน	3.00	0.82
27. ศิลปประดิษฐ์ 1	3.00	0.82
28. เทคนิคการสาธิต	3.50	0.50
29. การฝึกงานคหกรรมศาสตร์	3.55	0.50
30. เทคนิคการตัดเย็บเสื้อผ้า 2	3.50	0.50
31. ความรู้เรื่องผ้า 2	2.80	0.40
32. ศิลปะและวัฒนธรรมไทย	2.88	0.60
33. อาหาร 4 (ถนอมอาหาร)	3.50	0.50
34. ศิลปประดิษฐ์ 2	3.29	0.70
35. จิตวิทยาเด็ก	3.00	0.82
36. กิจกรรมสำหรับเด็ก	3.50	0.50
37. ประดิษฐ์อุปกรณ์และเครื่องเล่น	3.00	0.00
38. ศิลปะสำหรับเด็ก	3.00	0.00
39. การจัดสถานเลี้ยงดูเด็ก	3.00	0.00
40. โภชนาการวัยเด็กก่อนเรียน	3.00	0.00
41. โสวัตศศึกษา	3.00	0.71
42. ศิลปะการออกแบบงานคหกรรม	3.60	0.49
43. ธุรกิจคหกรรม	3.67	0.47
44. แกะสลัก	3.25	0.43
45. ดอกไม้สด	4.00	0.00

ตารางที่ 17 (ต่อ)

รายวิชา	ประโยชน์ของเนื้อหาวิชาต่อการประกอบอาชีพ	
	$\bar{X}$	S.D.
46. ใบทอง	3.00	0.00
47. เย็บ	3.50	0.50
48. ปัก	3.00	0.00
49. ถัก	3.00	0.00
50. ประดิษฐ์เศษวัสดุ	3.50	0.50
51. เขียนลวดลายด้วยสี	4.00	0.00
52. ดอกไม้ประดิษฐ์	3.83	0.37
53. ประดิษฐ์ตุ๊กตา	3.33	0.47
54. เครื่องหอมและของชำร่วย	4.00	0.00
55. ประดิษฐ์เครื่องใช้ในบ้าน	3.50	0.50
56. จักสาน	3.50	0.50
57. การจัดดอกไม้	3.00	0.00
58. ถักทอ	3.50	0.50
59. งานปูนปลาสเตอร์	3.00	0.00
60. ศิลปะการแต่งหน้าร้าน	3.00	0.00
61. ศิลปะพื้นบ้าน	3.00	0.00
62. การจัดจำหน่ายและโฆษณา	4.00	0.00
63. บั๊กจ๊กร	3.00	0.00
64. การทำบาติก	3.33	0.94
65. ซิลค์สกรีน	3.33	0.47
66. คนตรีสำหรับเด็ก	2.50	0.50
67. วรรณกรรมสำหรับเด็ก	3.00	0.00
68. จัดสวน	0.00	0.00

ตารางที่ 17 (ต่อ)

รายวิชา	ประโยชน์ของเนื้อหาวิชาต่อการประกอบอาชีพ	
	$\bar{X}$	S.D.
69. เครื่องหนัง	0.00	0.00
70. วิธีสอนคหกรรมศาสตร์	3.67	0.47
71. เทคนิคการตัดเย็บเสื้อผ้าเด็ก 1	3.50	0.50
72. เทคนิคการตัดเย็บชุดโอกาสพิเศษ 1	3.00	0.71
73. เทคนิคการตัดเย็บเสื้อผ้าเด็ก 2	3.00	0.00
74. อาหารจำนวนมาก	4.00	0.00
75. อาหารกลางวันในโรงเรียน	1.50	0.50
76. อาหาร 2 (อาหารนานาชาติ)	3.00	0.00
77. อาหารเพื่อการค้า	2.67	1.25
78. อาหารสำเร็จรูป	3.00	0.00
79. อาหารไทยโอกาสพิเศษ	2.50	0.50
80. ขนมไทย	3.00	1.00
81. อาหารว่าง	3.33	0.47
82. อาหารค็อกเทล	4.00	0.00
83. อาหารมังสวิรัต	0.00	0.00
84. อาหารจีน	0.00	0.00
85. อาหารมุสลิม	0.00	0.00
86. อาหารตะวันตก	0.00	0.00
87. เครื่องดื่ม-ไอศกรีม	3.50	0.50
88. อาหารอบ	4.00	0.00
89. เค้กและการแต่งหน้าเค้ก	4.00	0.00
90. อาหารเด็ก	0.00	0.00

ตารางที่ 17 (ต่อ)

รายวิชา	ประโยชน์ของเนื้อหาวิชาต่อการประกอบอาชีพ	
	$\bar{X}$	S.D.
๑๑. โภชนาการชุมชน	3.00	0.00
๑๒. โภชนบำบัด	3.00	0.00
๑๓. สุขาภิบาลอาหาร	3.00	0.00

จากตารางที่ 17 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินเนื้อหาสาระรายวิชา ด้านประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ ตามการประเมินของอาจารย์ผู้สอนทั้ง 5 วิทยาเขต ปรากฏว่า เนื้อหารายวิชาต่าง ๆ ส่วนใหญ่ได้รับการประเมินว่ามีประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพค่อนข้างมาก โดยเฉพาะวิชาชุมชนกับการพัฒนา ภาษาไทย การปรับปรุงบุคลิกภาพ พัฒนาการเด็ก เทคนิค การสาธิต การฝึกงานคหกรรมศาสตร์ เทคนิคการคิดเย็บเสื้อ 2 ถนอมอาหาร กิจกรรมสำหรับเด็ก ศิลปะการออกแบบงานคหกรรม ธุรกิจคหกรรม ดอกไม้สด เย็บ ประดิษฐ์เศษวัสดุ เขียน ลวดลายด้วยสี ดอกไม้ประดิษฐ์ เครื่องหอมและของชำร่วย ประดิษฐ์เครื่องใช้ในบ้าน จักสาน ถักทอ การจัดจำหน่ายและโฆษณา วิธีสอนคหกรรมศาสตร์ อาหารจำนวนมาก อาหารค็อกเทล เครื่องดื่ม-ไอศกรีม อาหารอบ เค้กและการแต่งหน้าเค้ก ที่มีค่าเฉลี่ยการประเมินความมีประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50, 3.50, 3.71, 3.57, 3.50, 3.55, 3.50, 3.50, 3.50, 3.60, 3.67, 4.00, 3.50, 3.50, 4.00, 3.83, 4.00, 3.50, 3.50, 3.50, 4.00, 3.67, 3.50, 4.00, 4.00, 35.0, 4.00 และ 4.00 ตามลำดับ ส่วนวิชาอาหารกลางวันในโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยของการประเมินความมีประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย คือมีค่าเฉลี่ย 1.50

ตารางที่ 18 การประเมินของผู้สำเร็จการศึกษาที่ประกอบอาชีพ ด้านความจำเป็นของเนื้อหา
วิชาต่อการประกอบอาชีพ

รายวิชา	ความจำเป็นต่อการประกอบอาชีพ	
	$\bar{X}$	S.D.
1. จิตวิทยาทั่วไป	3.11	0.98
2. ชุมชนกับการพัฒนา	2.80	1.08
3. ภาษาไทย	3.09	1.05
4. ภาษาอังกฤษ 1	2.99	0.95
5. ภาษาอังกฤษ 2	2.99	0.91
6. อนินทรีย์เคมี	2.22	0.63
7. กิจกรรม 1	2.68	0.81
8. นันทนาการ 1	2.63	0.86
9. ปฐมนิเทศคหกรรมศาสตร์	2.00	0.87
10. เคมีคหกรรมศาสตร์	2.25	0.97
11. การปรับปรุงบุคลิกภาพ	3.13	1.05
12. อุปกรณ์งานบ้าน 1	2.88	0.93
13. เศรษฐศาสตร์ครอบครัว	2.63	0.86
14. ครอบครัวสัมพันธ์	3.13	1.05
15. การจัดการบ้านเรือน	2.75	1.20
16. เทคนิคการตัดเย็บเสื้อ 1	2.63	0.99
17. เทคนิคการตัดเย็บเสื้อ 3	2.63	0.99
18. ความรู้เรื่องผ้า 1	2.88	0.78
19. หลักศิลป์	3.50	0.50
20. หลักการประกอบอาหาร	2.88	0.93
21. อาหาร 1 (อาหารครอบครัว)	2.88	0.93
22. โภชนาการ	3.13	0.93

ตารางที่ 18 (ต่อ)

รายวิชา	ความจำเป็นต่อการประกอบอาชีพ	
	$\bar{X}$	S.D.
23. พัฒนาการเด็ก	2.99	0.91
24. การจัดและตกแต่งบ้าน	3.09	0.54
25. อนามัยครอบครัวและเคหะพยาบาล	2.90	1.13
26. เกษตรในครัวเรือน	2.60	1.11
27. ศิลปประดิษฐ์ 1	3.21	0.98
28. เทคนิคการสาธิต	2.89	0.71
29. การฝึกงานคหกรรมศาสตร์	2.60	1.20
30. เทคนิคการตัดเย็บเสื้อผ้า 2	2.50	0.81
31. ความรู้เรื่องผ้า 2	2.67	0.94
32. ศิลปะและวัฒนธรรมไทย	2.25	1.09
33. อาหาร 4 (ถนอมอาหาร)	3.13	0.78
34. ศิลปประดิษฐ์ 2	3.00	0.82
35. จิตวิทยาเด็ก	3.13	1.05
36. กิจกรรมสำหรับเด็ก	3.14	1.12
37. ประดิษฐ์อุปกรณ์และเครื่องเล่น	2.14	0.99
38. ศิลปะสำหรับเด็ก	3.33	0.75
39. การจัดสถานเลี้ยงดูเด็ก	2.17	0.90
40. โภชนาการเด็กก่อนวัยเรียน	2.50	1.12
41. โสดทัศนศึกษา	2.00	0.82
42. ศิลปะการออกแบบงานคหกรรม	3.00	1.15
43. ธุรกิจคหกรรม	2.63	0.99
44. แกะสลัก	3.13	1.27
45. ดอกไม้สด	3.13	0.93

ตารางที่ 18 (ต่อ)

รายวิชา	ความจำเป็นต่อการประกอบอาชีพ	
	$\bar{X}$	S.D.
46. ใบคอง	2.75	1.20
47. เย็บ	3.29	1.03
48. ปัก	2.88	1.27
49. ตัก	3.14	1.12
50. ประดิษฐ์ เศษวัสดุ	3.00	1.12
51. เขียนลวดลายด้วยสี	3.00	1.15
52. ดอกไม้ประดิษฐ์	3.50	0.76
53. ประดิษฐ์ตุ๊กตา	2.50	1.32
54. เครื่องหอมและของชำร่วย	2.13	0.96
55. ประดิษฐ์ เครื่องใช้ในบ้าน	2.62	0.74
56. จักสาน	2.33	1.25
57. การจัดดอกไม้	3.57	0.49
58. ตักทอ	2.09	1.44
59. งานปูนปลาสเตอร์	2.60	1.20
60. ศิลปะการแต่งหน้าร้าน	2.46	0.50
61. ศิลปะพื้นบ้าน	1.78	0.42
62. การจัดจำหน่ายและโฆษณา	2.75	0.43
63. ปักจักร	1.78	0.42
64. การทำยาติด	1.20	0.40
65. ชिल्คส์กรีน	1.75	1.30
66. ดนตรีสำหรับเด็ก	2.80	1.17
67. วรรณกรรมสำหรับเด็ก	2.25	1.09

ตารางที่ 18 (ต่อ)

รายวิชา	ความจำเป็นต่อการประกอบอาชีพ	
	$\bar{X}$	S.D.
68. จัดสวน	2.25	1.09
69. เครื่องหนัง	1.25	0.43
70. วิธีสอนคหกรรมศาสตร์	2.65	0.76
71. เทคนิคการตัดเย็บเสื้อผ้าเด็ก 1	2.00	1.10
72. เทคนิคการตัดเย็บชุดโอกาสพิเศษ 1	2.20	0.75
73. เทคนิคการตัดเย็บเสื้อผ้าเด็ก 2	1.50	0.50
74. อาหารจำนวนมาก	1.80	0.75
75. อาหารกลางวันในโรงเรียน	2.25	1.09
76. อาหาร 2 (อาหารนานาชาติ)	2.00	1.22
77. อาหารเพื่อการค้า	2.50	1.12
78. อาหารสำเร็จรูป	2.80	1.17
79. อาหารไทยโอกาสพิเศษ	2.25	1.09
80. ขนมไทย	2.80	1.17
81. อาหารว่าง	2.00	0.71
82. อาหารค็อกเทล	1.75	0.83
83. อาหารมังสวิรัต	1.50	0.50
84. อาหารจีน	1.75	1.30
85. อาหารมุสลิม	2.13	0.73
86. อาหารตะวันตก	2.33	0.71
87. เครื่องดื่ม-ไอศกรีม	1.88	0.60
88. อาหารอบ	2.50	1.12
89. เด็กและการแต่งหน้าเด็ก	3.33	0.47
90. อาหารเด็ก	2.80	0.98

ตารางที่ 18 (ต่อ)

รายวิชา	ความจำเป็นต่อการประกอบอาชีพ	
	$\bar{X}$	S.D.
91. โภชนาการชุมชน	2.00	1.00
92. โภชนบำบัด	1.75	0.83
93. สุขากิจบาลอาหาร	1.75	0.83

จากตารางที่ 18 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรด้านความจำเป็นของเนื้อหาวิชาต่อการประกอบอาชีพ ตามการประเมินของผู้สำเร็จการศึกษาที่ประกอบอาชีพแล้ว ปรากฏว่าผู้สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่ ประเมินว่าเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ส่วนใหญ่ค่อนข้างมีความจำเป็นต่อการประกอบอาชีพ ยกเว้นวิชาอนินทรีย์เคมี ปฐมนิเทศ คหกรรมศาสตร์ เคมีคหกรรม ศิลปะและวัฒนธรรมไทย ประดิษฐ์อุปกรณ์และเครื่องเล่น การจัดสถานเลี้ยงดูเด็ก โสตทัศนศึกษา เครื่องหอมของชำร่วย จักสาน ถักทอ ศิลปะการแต่งหน้าร้าน ศิลปะพื้นบ้าน บั๊กจิกกร ซิลค์สกรีน วรรณกรรมสำหรับเด็ก จัดสวน เทคนิคการตัดเย็บเสื้อผ้าเด็ก 1 เทคนิคการตัดเย็บชุดโอกาสพิเศษ 1 เทคนิคการตัดเย็บเสื้อผ้าเด็ก 2 อาหารจำนวนมาก อาหารกลางวันในโรงเรียน อาหารนานาชาติ อาหารไทยโอกาสพิเศษ อาหารว่าง อาหารค็อกเทล อาหารมังสวิรัต อาหารจีน อาหารมุสลิม อาหารตะวันตก เครื่องดื่ม-ไอศกรีม โภชนาการชุมชน โภชนบำบัด และสุขากิจบาลอาหารที่ได้รับการประเมินว่ามีความจำเป็นต่อการประกอบอาชีพน้อย คือมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.22, 2.00, 2.25, 2.25, 2.14, 2.17, 2.00, 2.13, 2.13, 2.33, 2.09, 2.46, 1.78, 1.78, 1.75, 2.25, 2.25, 2.00, 2.20, 1.50, 1.80, 2.25, 2.00, 2.25, 2.00, 1.75, 1.50, 1.75, 2.13, 2.33, 1.88, 2.00, 1.75, และ 1.75 ตามลำดับ ส่วนวิชาการทำมาดิกและเครื่องหนัง เนื้อหารายวิชาไม่มีความจำเป็นต่อการประกอบอาชีพเลย คือมีค่าเฉลี่ย 1.20 และ 1.25 ตามลำดับ แต่รายวิชาหลักศิลป์ ดอกไม้ประดิษฐ์ และการจัดดอกไม้ ได้รับการประเมินว่ามีความจำเป็นต่อการประกอบอาชีพมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50, 3.50 และ 3.57 ตามลำดับ

ตารางที่ 19 การประเมินของผู้สำเร็จการศึกษาที่ประกอบอาชีพ ในด้านความเพียงพอของ
เนื้อหาต่อการประกอบอาชีพ

รายวิชา	ความเพียงพอของเนื้อหา			
	เพียงพอ		ไม่เพียงพอ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. จิตวิทยาทั่วไป	62	64.58	34	35.42
2. ชุมชนกับการพัฒนา	50	52.08	46	47.92
3. ภาษาไทย	67	67.79	29	30.21
4. ภาษาอังกฤษ 1	55	57.29	30	42.71
5. ภาษาอังกฤษ 2	75	78.13	21	21.87
6. อนินทรีย์ เคมี	75	78.13	21	21.87
7. กิจกรรม 1	81	84.38	15	15.62
8. นันทนาการ 1	70	72.92	26	27.08
9. ปฐมนิเทศกรรมการศาสตร์	64	66.67	42	33.33
10. เคมีคหกรรม	72	75.00	24	25.00
11. การปรับปรุงบุคลิกภาพ	81	84.38	15	15.62
12. อุปกรณ์งานบ้าน 1	90	93.75	6	6.25
13. เศรษฐศาสตร์ครอบครัว	82	85.42	14	14.58
14. ครอบครัวสัมพันธ์	70	72.92	26	27.08
15. การจัดการบ้านเรือน	63	75.63	33	34.37
16. เทคนิคการตัดเย็บเสื้อ 1	69	71.88	27	28.12
17. เทคนิคการตัดเย็บเสื้อ 3	72	75.00	24	25.00
18. ความรู้เรื่องผ้า 1	81	84.38	15	15.62
19. หลักศิลป์	90	93.75	6	6.25
20. หลักการประกอบอาหาร	75	78.13	21	21.87

ตารางที่ 19 (ต่อ)

รายวิชา	ความเพียงพอของเนื้อหา			
	เพียงพอ		ไม่เพียงพอ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
21. อาหาร 1 (อาหารครอบครัว)	62	64.58	34	35.42
22. โภชนาการ	85	88.54	11	11.46
23. พัฒนาการเด็ก	73	76.04	23	23.96
24. การจัดและตกแต่งบ้าน	90	93.75	6	6.25
25. อนามัยครอบครัวและเคหะพยาบาล	77	80.21	19	19.79
26. เกษตรในครัวเรือน	83	86.46	13	13.54
27. ศิลปประดิษฐ์ 1	89	92.71	7	7.29
28. เทคนิคการสาธิต	87	90.63	9	9.37
29. การฝึกงานคหกรรมศาสตร์	72	75.00	24	25.00
30. เทคนิคการตัดเย็บเนื้อ 2	49	70.00	21	30.00
31. ความรู้เรื่องผ้า 2	49	77.78	14	22.22
32. ศิลปะและวัฒนธรรมไทย	49	87.50	7	12.50
33. อาหาร 4 (ถนอมอาหาร)	35	62.50	21	37.50
34. ศิลปประดิษฐ์ 2	49	77.78	14	22.22
35. จิตวิทยาเด็ก	56	100.00	-	-
36. กิจกรรมสำหรับเด็ก	25	51.02	24	48.98
37. ประดิษฐ์อุปกรณ์และเครื่องเล่น	35	71.43	14	28.57
38. ศิลปะสำหรับเด็ก	35	83.33	7	16.67
39. การจัดสถานเลี้ยงดูเด็ก	35	83.33	7	16.67
40. โภชนาการวัยเด็กก่อนเรียน	28	90.48	14	9.52
41. โสคทัศนศึกษา	28	90.48	14	9.52

ตารางที่ 19 (ต่อ)

รายวิชา	ความเพียงพอของเนื้อหา			
	เพียงพอ		ไม่เพียงพอ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
42. ศิลปการออกแบบงานคหกรรม	42	100.00	-	-
43. ธุรกิจคหกรรม	35	62.50	21	37.50
44. แกะสลัก	21	37.50	35	62.50
45. ดอกไม้สด	28	50.00	28	50.00
46. ใบตอง	28	50.00	28	50.00
47. เย็บ	28	57.14	21	42.86
48. บีก	35	62.50	21	37.50
49. ถัก	35	71.43	14	28.57
50. ประดิษฐ์เศษวัสดุ	35	62.50	21	37.50
51. เขียนลวดลายด้วยสี	14	33.33	28	66.67
52. ดอกไม้ประดิษฐ์	14	33.33	28	66.67
53. ประดิษฐ์ตุ๊กตา	42	87.50	6	77.50
54. เครื่องหอมและของชำร่วย	26	57.78	19	42.22
55. ประดิษฐ์เครื่องใช้ในบ้าน	26	66.67	13	33.33
56. จักสาน	24	66.67	12	33.33
57. การจัดดอกไม้	24	57.14	18	42.86
58. ถักทอ	26	78.79	7	21.21
59. งานปูนปลาสเตอร์	30	100.00	-	-
60. ศิลปะการแต่งหน้าร้าน	39	100.00	-	-
61. ศิลปะพื้นบ้าน	27	100.00	-	-
62. การจัดจำหน่ายและโฆษณา	12	12.00	12	12.00
63. บีกจักร	14	51.85	13	48.15

ตารางที่ 19 (ต่อ)

รายวิชา	ความเพียงพอของเนื้อหา			
	เพียงพอ		ไม่เพียงพอ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
64. การทำมาดิก	18	60.00	12	40.00
65. ซิลค์สกรีน	24	100.00	-	-
66. ดนตรีสำหรับเด็ก	30	100.00	-	-
67. วรรณกรรมสำหรับเด็ก	12	50.00	12	50.00
68. จัดสวน	18	75.00	6	25.00
69. เครื่องหนัง	24	100.00	-	-
70. วิธีสอนคหกรรมศาสตร์	33	82.50	7	17.50
71. เทคนิคการตัดเย็บเสื้อผ้าเด็ก 1	30	100.00	-	-
72. เทคนิคการตัดเย็บชุดโอกาสพิเศษ 1	28	93.33	6	6.67
73. เทคนิคการตัดเย็บเสื้อผ้าเด็ก 2	24	100.00	-	-
74. อาหารจำนวนมาก	30	100.00	-	-
75. อาหารกลางวันในโรงเรียน	24	100.00	-	-
76. อาหาร 2 (อาหารนานาชาติ)	18	75.00	6	25.00
77. อาหารเพื่อการค้า	12	50.00	12	50.00
78. อาหารสำเร็จรูป	28	93.33	6	6.67
79. อาหารไทยโอกาสพิเศษ	12	50.00	12	50.00
80. ขนมไทย	18	60.00	12	40.00
81. อาหารว่าง	18	75.00	6	25.00
82. อาหารค็อกเทล	18	75.00	6	25.00
83. อาหารมังสวิรัต	18	75.00	6	25.00
84. อาหารจีน	18	75.00	6	25.00

ตารางที่ 19 (ต่อ)

รายวิชา	ความเพียงพอของเนื้อหา			
	เพียงพอ		ไม่เพียงพอ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
85. อาหารมุสลิม	40	75.47	13	24.53
86. อาหารตะวันตก	63	100.00	-	-
87. เครื่องดื่ม-ไอศกรีม	48	100.00	-	-
88. อาหารอบ	19	79.17	5	20.83
89. เค้กและการแต่งหน้าเค้ก	18	100.00	-	-
90. อาหารเด็ก	17	56.67	13	43.33
91. โภชนาการชุมชน	14	58.33	10	41.67
92. โภชนบำบัด	19	79.17	5	20.83
93. สุขาภิบาลอาหาร	19	79.17	5	20.83

จากตารางที่ 19 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับความเพียงพอของเนื้อหารายวิชาต่าง ๆ ในการประกอบอาชีพ ตามการประเมินของผู้สำเร็จการศึกษาที่ประกอบอาชีพแล้ว พบว่า เนื้อหารายวิชาส่วนใหญ่มีความเพียงพอต่อการประกอบอาชีพแล้ว ยกเว้นรายวิชาแกะสลัก การเขียนลวดลายด้วยสี ดอกไม้ประดิษฐ์ ที่ได้รับการประเมินว่า เนื้อหาดัง ๆ ยังไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 62.50 , 66.67, 66.67 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังมีรายวิชาบางรายวิชา ที่ผู้สำเร็จการศึกษาระเมินว่า เนื้อหาไม่เพียงพอร้อยละ 50 และอีกร้อยละ 50 ประเมินว่าเนื้อหาไม่เพียงพอ ได้แก่ ดอกไม้สด ใบตอง การจัดจำหน่ายและการโฆษณา วรรณกรรม สำหรับเด็ก อาหารเพื่อการค้า อาหารไทยโอกาสพิเศษ

จากการวิเคราะห์ความสอดคล้องภายในของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป พ.ศ.2527 ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ได้แก่ ความมุ่งหมาย โครงสร้าง และเนื้อหาสาระของหลักสูตร พบว่า

ความมุ่งหมายของหลักสูตรนี้ใช้ภาษาที่มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย สามารถนำไปปฏิบัติให้เกิดผลจริงได้ค่อนข้างมาก และสอดคล้องกับความต้องการของสังคมค่อนข้างมาก รวมทั้งมีการระบุถึงความเป็นนักคหกรรมศาสตร์ที่ค่อนข้างมากด้วย

สำหรับโครงสร้างของหลักสูตร จากผลการวิจัยพบว่า หน่วยกิตตลอดหลักสูตร หน่วยกิตวิชาพื้นฐาน หน่วยกิตวิชาชีพและวิชาเลือก มีจำนวนหน่วยกิตเหมาะสมดีแล้ว และหน่วยกิตรายวิชาส่วนใหญ่มีความเหมาะสมดีแล้วเช่นกัน แม้บางรายวิชาได้รับการประเมินว่ามีความเหมาะสมมากน้อยของจำนวนหน่วยกิตพอ ๆ กัน

ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตรนี้ ปรากฏว่ามีความน่าสนใจและความทันสมัยค่อนข้างมาก มีความเข้าช้ซ้อนกับรายวิชาอื่น ๆ ในหลักสูตรอยู่บ้าง สำหรับความเหมาะสมของเนื้อหาทั้งจำนวนหน่วยกิต การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนของรายวิชาส่วนใหญ่มีความเหมาะสมค่อนข้างมาก ทั้งนี้วิชาส่วนใหญ่มีประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพค่อนข้างมาก และบางรายวิชา เช่น คอกไม้สด การเขียนลวดลายด้วยสี เครื่องหอมของชำร่วย อาหารจำนวนมาก อาหารค็อกเทล เด็กและการแต่งหน้าเด็ก อาหารอบ ได้รับการประเมินว่ามีประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพมากที่สุด นอกจากนั้นผู้สำเร็จการศึกษายังประเมินว่าวิชาดอกไม้ประดิษฐ์และหลักศิลป์มีความจำเป็นต่อการประกอบอาชีพมาก ส่วนวิชาเครื่องหนังและการทำบาติก ไม่มีความจำเป็นต่อการประกอบอาชีพเลย สำหรับความเพียงพอของเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรนี้ ส่วนใหญ่มีความเพียงพอแล้ว แต่อย่างไรก็ตาม วิชาคอกไม้สด ใบตอง การจัดทำน่ายและการโฆษณา วรรณกรรมสำหรับเด็ก อาหารเพื่อการค้า อาหารโอกาสพิเศษ ได้รับการประเมินว่าควรเพิ่มเติมเนื้อหาให้พอเพียงด้วย

จากผลสรุปดังกล่าว ชี้ให้เห็นว่าในค้ำเนื้อหาสาระของหลักสูตร ควรได้รับการพัฒนาให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ทั้งในด้านความน่าสนใจ ความทันสมัยของเนื้อหา ความเข้าช้ซ้อนของเนื้อหา ความเหมาะสมของเนื้อหาทั้งจำนวนหน่วยกิต การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ และความจำเป็นต่อการประกอบอาชีพ รวมทั้งความเพียงพอของเนื้อหาวิชาต่อการประกอบอาชีพด้วย ทั้งนี้เพื่อให้หลักสูตรนี้มีคุณค่ามากขึ้น และสามารถสนองความต้องการของผู้เรียนและสังคมได้ดียิ่งขึ้น

ตารางที่ 20 ค่าเฉลี่ยการประเมินปัจจัยเบื้องต้นด้านอาจารย์และนักศึกษา ตามการประเมินของอาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา จำแนกตามวิทยาเขต

ปัจจัยเบื้องต้น	1		2		3		4		5		รวม	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านอาจารย์ในวิทยาเขต												
1. ปริมาณอาจารย์กับรายวิชาที่เปิดสอน	2.92	0.70	2.61	0.72	2.69	0.72	2.67	0.79	2.43	0.62	2.72	0.72
2. ความรู้ความเข้าใจของอาจารย์ผู้สอนในรายวิชาที่สอน	2.85	0.70	2.97	0.57	2.89	0.55	2.89	0.64	2.68	0.60	2.86	0.63
3. ความเชี่ยวชาญของอาจารย์ผู้สอนในเนื้อหาที่สอน	3.11	0.71	3.08	0.59	2.69	0.69	2.52	0.59	2.59	0.74	2.90	0.71
4. ความเอาใจใส่ของอาจารย์ผู้สอนในรายวิชาที่สอน	2.94	0.78	2.81	0.67	2.80	0.68	2.65	0.67	2.62	0.54	2.82	0.71
5. ความตรงต่อเวลาของอาจารย์ผู้สอนในรายวิชาที่สอน	2.78	0.68	2.72	0.80	2.83	0.78	2.39	0.54	2.66	0.58	2.73	0.71
6. ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างอาจารย์และนักศึกษา	2.72	0.87	2.79	0.83	2.79	0.89	2.57	0.83	2.55	0.72	2.71	0.84
7. การปฏิบัติตนของอาจารย์ต่อนักศึกษาเสมอภาคกันทุกคน	2.48	0.88	2.45	0.91	2.42	0.91	2.46	0.75	2.15	0.82	2.41	0.88
ด้านนักศึกษา												
1. พื้นความรู้ของนักศึกษา												
1.1 ปวช. ปีที่ 3	3.27	0.72	3.07	0.72	3.37	0.68	3.26	0.74	0.27	0.76	3.25	0.73
1.2 วช.1 และ วช.2	2.69	0.79	2.50	0.56	-	-	-	-	-	-	2.67	0.77

ตารางที่ 20 (ต่อ)

ปัจจัยเบื้องต้น	1		2		3		4		5		รวม	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
2. ระดับสติปัญญาของนักศึกษาเพียงพอที่จะศึกษาในหลักสูตรนี้	2.86	0.67	2.90	0.58	3.06	0.65	2.85	0.60	2.99	0.59	2.92	0.64
3. นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อสาขาวิชาชีพนี้	2.85	0.75	2.66	0.76	2.79	0.79	2.78	0.73	2.72	0.65	2.77	0.75
4. ความตั้งใจในการศึกษาเล่าเรียนของนักศึกษาในสาขานี้	2.80	0.65	2.69	0.69	2.77	0.80	2.87	0.86	2.84	0.64	2.78	0.71
5. ความสัมพันธ์อันดีระหว่างนักศึกษา	2.95	0.78	2.92	0.69	2.96	0.72	3.11	0.80	2.93	0.60	2.96	0.73

จากตารางที่ 20 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้นด้านอาจารย์และนักศึกษา ตามการประเมินของอาจารย์ร่วมกับนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา จำแนกตามวิทยาเขต ผลปรากฏว่า ปัจจัยเบื้องต้นด้านอาจารย์และนักศึกษาในวิทยาเขตพระนครได้ ส่วนใหญ่มี ค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ยกเว้นเรื่องความเสมอภาคในการ ปฏิบัติตนของอาจารย์ต่อนักศึกษา ได้รับการประเมินว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับค่อนข้าง น้อย คือมีค่าเฉลี่ย 2.48 สำหรับผลการประเมินด้านอาจารย์และนักศึกษาในวิทยาเขตโชติเวช ส่วนใหญ่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก เช่นกัน ยกเว้นความเสมอภาคของอาจารย์ ต่อนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย คือเท่ากับ 2.45 ส่วนวิทยาเขต เทคนิคกรุงเทพได้รับการประเมินว่า มีค่าเฉลี่ยของการประเมินด้านอาจารย์และนักศึกษาใน วิทยาเขตในระดับค่อนข้างมากทุกข้อ ยกเว้นเรื่องความเสมอภาคของอาจารย์ต่อนักศึกษา มี ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย คือ 2.42 นอกจากนี้ อาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการ ศึกษจากวิทยาเขตเทคนิคภาคใต้ได้ประเมินว่าอาจารย์ผู้สอนมีความตรงต่อเวลา และมีความเสมอ ภาคต่อนักศึกษาอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 2.39 และ 2.46 ตามลำดับ นอกนั้นมี ความเหมาะสมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก และการประเมินด้านอาจารย์และนักศึกษาจากวิทยาเขต เทคนิคภาคใต้ พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับค่อนข้างมากเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นเรื่องปริมาณ อาจารย์กับรายวิชาที่เปิดสอนและความเสมอภาคของการปฏิบัติตนของอาจารย์ต่อนักศึกษา มี ความเหมาะสมค่อนข้างน้อย คือมีค่าเฉลี่ย 2.15 และ 2.43 ตามลำดับ

และเมื่อพิจารณาภาพรวมแล้วพบว่า ค่าเฉลี่ยของการประเมินด้านอาจารย์ในวิทยาเขต มีความเหมาะสมค่อนข้างมากทุกข้อ ยกเว้นด้านความเสมอภาคของการปฏิบัติตนของอาจารย์ต่อ นักศึกษา มีความเหมาะสมค่อนข้างน้อย คือมีค่าเฉลี่ย 2.41 สำหรับการประเมินด้านนักศึกษา ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยของการประเมินมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทั้งสิ้น

ตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ยการประเมินปัจจัยเบื้องต้นด้านความเพียงพอของส่วนประกอบที่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอน ตามการประเมินของอาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา จำแนกตามวิทยาเขต

ปัจจัยเบื้องต้น	1		2		3		4		5		รวม	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ห้องเรียนภาคทฤษฎี	2.68	0.83	2.49	0.73	2.67	0.73	3.13	0.72	2.48	0.75	2.65	0.79
2. ห้องปฏิบัติการอาหาร	2.65	0.83	2.20	1.02	2.25	0.83	2.97	0.65	2.44	0.74	2.48	0.88
3. อุปกรณ์ฝึกปฏิบัติภายในห้องปฏิบัติการอาหาร	2.70	0.77	2.08	0.85	2.21	0.76	2.34	0.60	2.35	0.77	2.42	0.81
4. ห้องปฏิบัติการตัดเย็บเสื้อผ้า	2.71	0.88	2.31	0.80	2.22	0.76	2.53	0.76	2.48	0.75	2.50	0.85
5. อุปกรณ์ฝึกปฏิบัติภายในห้องปฏิบัติการตัดเย็บเสื้อผ้า	2.46	0.86	2.24	0.76	1.99	0.67	2.25	0.67	2.41	0.80	2.31	0.80
6. ห้องฝึกปฏิบัติการคหกรรมศาสตร์	2.34	0.91	2.09	0.88	2.22	0.84	2.27	0.74	2.42	0.95	2.28	0.89
7. อุปกรณ์ฝึกปฏิบัติภายในห้องปฏิบัติการคหกรรมศาสตร์	2.48	0.87	2.10	0.94	1.99	0.79	2.20	0.71	2.29	0.96	2.27	0.89
8. ห้องสมุด												
8.1 ตำราภาษาไทย	2.47	0.81	2.52	0.86	2.41	0.77	2.29	0.73	2.53	0.80	2.46	0.80
8.2 ตำราภาษาอังกฤษ	2.25	0.79	2.29	0.80	2.34	0.74	2.43	0.63	2.36	0.74	2.30	0.77
8.3 วารสารทางวิชาการ	2.38	0.98	2.26	0.89	2.31	0.82	2.40	0.72	2.59	0.89	2.37	0.90

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ข้อมูล	1		2		3		4		5		รวม	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
9. ห้องโสตทัศนศึกษา												
9.1 เครื่องฉายภาพยนตร์	2.17	0.99	2.18	0.94	2.26	0.85	2.00	0.95	1.90	0.82	2.14	0.93
9.2 เครื่องฉายวีดีโอ	2.14	0.98	2.26	0.94	2.22	0.79	2.00	0.98	2.04	0.75	2.16	0.90
9.3 เครื่องฉายสไลด์	2.28	1.06	2.34	1.02	2.35	0.87	2.16	1.05	2.38	0.84	2.31	0.98
9.4 เครื่องฉายข้ามศีรษะ	2.06	0.99	1.99	0.86	2.17	0.89	2.08	0.74	2.46	0.91	2.14	0.92
9.5 วิทยู-เทป	2.06	0.96	2.01	0.88	2.17	1.01	2.12	0.77	1.86	0.82	2.05	0.91
9.6 फिल्मภาพยนตร์	1.96	0.91	1.75	0.91	1.98	1.08	1.85	0.78	2.00	0.85	1.91	0.93
9.7 ม้วนวีดีโอ	2.05	1.00	2.14	1.02	2.25	1.11	2.00	0.98	1.91	0.78	2.09	0.99
9.8 फिल्मสไลด์	2.11	0.94	2.19	0.95	2.30	1.04	2.11	0.88	2.05	0.81	2.16	0.94
9.9 ม้วนสไลด์-เทป	2.09	0.94	2.07	0.82	2.07	0.92	2.19	0.90	1.75	0.63	2.04	0.87
9.10 แผ่นใส-ที่เขียนแผ่นใส	2.36	0.93	2.41	0.96	2.59	0.99	2.36	1.06	2.38	0.87	2.43	0.95
10. ห้องประชุมโรงเรียน	2.08	0.93	2.28	0.95	2.49	0.96	2.59	1.27	2.58	0.82	2.31	0.97

จากตารางที่ 21 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับค่าเฉลี่ยการประเมินความเพียงพอของ ส่วนประกอบที่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอน ควบคุมการประเมินของอาจารย์ร่วมกับนักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาเขตเขตต่าง ๆ พบว่า จากวิทยาเขตพระนครได้มีค่าเฉลี่ย ของความเพียงพออยู่ในระดับค่อนข้างมากในเรื่องต่าง ๆ คือไม่มี คือห้องเรียนภาคทฤษฎี ห้องปฏิบัติการอาหาร อุปกรณ์ฝึกปฏิบัติภายในห้องปฏิบัติการอาหาร ห้องปฏิบัติการตัดเย็บ เสื้อผ้า โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.68, 2.65, 2.70, 2.71 ส่วนในเรื่องอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยของความ เพียงพออยู่ในระดับค่อนข้างน้อย สำหรับวิทยาเขตโชติเวช มีค่าเฉลี่ยการประเมินความเพียงพอ ของส่วนประกอบที่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ในเรื่องคำราภาษาไทย ในห้องสมุดเพียงเรื่องเดียว โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.52 นอกนั้นมีค่าเฉลี่ยของความเพียงพออยู่ใน ระดับค่อนข้างน้อย สำหรับอาจารย์ นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ ประเมินส่วนประกอบที่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนว่ามีความเพียงพออยู่ในระดับค่อนข้างมาก ในเรื่องห้องเรียนภาคทฤษฎี และแผ่นใสที่เขียนแผ่นใส ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 2.67 และ 2.59 ตามลำดับ นอกนั้นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ส่วนวิทยาเขตเทคนิคตาก มีความเพียงพอของส่วนประกอบ ที่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับค่อนข้างน้อยเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้น เรื่องห้องเรียนภาค ทฤษฎี ห้องปฏิบัติการอาหาร ห้องปฏิบัติการตัดเย็บเสื้อผ้า และห้องประชุมโรงเรียน ทั้งนี้มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.13, 2.97, 2.53 และ 2.59 ตามลำดับ สำหรับวิทยาเขตเทคนิคภาคใต้ มีความเพียงพอ ของส่วนประกอบที่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับค่อนข้างน้อยเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้น เรื่อง คำราภาษาไทย วารสารทางวิชาการ และ ห้องประชุมโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยของความเพียงพอ เท่ากับ 2.53, 2.59 และ 2.58 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาภาพรวม ปรากฏว่า อยู่ในระดับ ค่อนข้างน้อย ยกเว้นในเรื่อง ห้องเรียนภาคทฤษฎี ห้องปฏิบัติการตัดเย็บเสื้อผ้ามีความเพียงพออยู่ใน ระดับค่อนข้างมาก คือมีค่าเฉลี่ย 2.65 และ 2.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 22 ค่าเฉลี่ยการประเมินคุณภาพของส่วนประกอบที่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอน ตามการประเมินของอาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา จำแนกตามวิทยาเขต

ข้อมูล	1		2		3		4		5		รวม	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ห้องเรียนภาคทฤษฎี	2.61	0.80	2.53	0.73	2.41	0.79	2.65	0.70	2.60	0.70	2.56	0.76
2. ห้องปฏิบัติการอาหาร	2.67	0.81	2.15	0.86	2.22	0.63	2.69	0.69	2.67	0.70	2.49	0.80
3. อุปกรณ์ฝึกปฏิบัติภายในห้องปฏิบัติการอาหาร	2.72	0.78	2.13	0.80	2.26	0.76	2.31	0.59	2.63	0.63	2.48	0.78
4. ห้องปฏิบัติการตัดเย็บเสื้อผ้า	2.50	0.80	2.30	1.00	2.19	0.75	2.69	0.59	2.61	0.55	2.44	0.80
5. อุปกรณ์ฝึกปฏิบัติภายในห้องปฏิบัติการตัดเย็บเสื้อผ้า	2.47	0.79	2.17	0.87	2.08	0.75	2.25	0.62	2.52	0.79	2.34	0.80
6. ห้องฝึกปฏิบัติการคหกรรมศาสตร์	2.51	0.86	2.25	0.81	2.24	0.80	2.47	0.82	2.40	0.73	2.39	0.82
7. อุปกรณ์ฝึกปฏิบัติภายในห้องปฏิบัติการคหกรรมศาสตร์	2.57	0.82	2.21	0.77	2.12	0.87	2.27	0.83	2.29	0.73	2.36	0.82
8. ห้องสมุด												
8.1 ตำราภาษาไทย	2.67	0.71	2.48	0.74	2.65	0.79	2.45	0.76	2.52	0.69	2.59	0.73
8.2 ตำราภาษาอังกฤษ	2.65	0.71	2.44	0.84	2.75	0.87	2.53	0.78	2.41	0.75	2.58	0.78
8.3 วารสารทางวิชาการ	2.54	0.84	2.43	0.82	2.50	0.86	2.47	0.78	2.53	0.73	2.50	0.81

ตารางที่ 22 (ต่อ)

ข้อมูล	1		2		3		4		5		รวม	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
9. ห้องโสตทัศนศึกษา												
9.1 เครื่องฉายภาพยนตร์	2.30	0.95	2.52	0.97	2.77	0.81	2.09	0.89	2.05	1.01	2.40	0.96
9.2 เครื่องฉายวีดีโอ	2.36	0.95	2.51	1.00	2.67	0.81	2.25	0.89	2.11	0.88	2.42	0.93
9.3 เครื่องฉายสไลด์	2.38	0.91	2.63	1.00	2.82	0.81	2.34	0.97	2.38	0.96	2.53	0.94
9.4 เครื่องฉายข้ามศีรษะ	2.28	0.90	2.37	1.00	2.62	0.96	2.00	0.94	2.29	0.85	2.35	0.94
9.5 วิทยุ-เทป	2.24	0.89	2.40	0.92	2.59	1.10	2.50	0.86	2.18	0.95	2.37	0.96
9.6 फिल्मภาพยนตร์	2.11	0.85	1.87	1.01	2.53	1.00	2.04	0.74	2.05	0.81	2.13	0.93
9.7 ม้วนวีดีโอ	2.15	0.96	2.32	1.00	2.49	1.03	2.25	1.00	2.09	0.84	2.26	0.97
9.8 फिल्मสไลด์	2.29	0.98	2.21	0.92	2.71	0.99	2.18	0.86	2.20	0.82	2.33	0.95
9.9 ม้วนสไลด์-เทป	2.31	0.81	2.06	0.91	2.37	1.06	2.15	0.97	2.30	0.79	2.24	0.91
9.10 แผ่นใส-ที่เขียนแผ่นใส	2.42	0.85	2.62	0.93	2.52	0.98	2.21	1.07	2.54	0.92	2.49	0.93
10. ห้องประชุมโรงเรียน	2.20	0.87	1.91	0.91	2.71	0.86	2.56	1.19	2.39	0.84	2.28	0.93

จากตารางที่ 22 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับค่าเฉลี่ยการประเมินคุณภาพของส่วนประกอบที่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอน ตามการประเมินของอาจารย์ร่วมกับนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา ถ้าพิจารณาเป็นรายวิทยาเขต พบว่า วิทยาเขตพระนครใต้ มีค่าเฉลี่ยการประเมินคุณภาพของส่วนประกอบที่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับดีค่อนข้างน้อย ยกเว้นในเรื่องห้องเรียนภาคทฤษฎี ห้องปฏิบัติการอาหาร อุปกรณ์ฝึกปฏิบัติภายในห้องปฏิบัติการอาหาร ห้องปฏิบัติการตัดเย็บเสื้อผ้า ห้องปฏิบัติการคหกรรมศาสตร์ คำราภาษาไทย คำราภาษาอังกฤษ วารสารทางวิชาการ มีค่าเฉลี่ยของคุณภาพอยู่ในระดับดีค่อนข้างมาก คือมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.61, 2.67, 2.72, 2.50, 2.51, 2.67, 2.65 และ 2.54 ตามลำดับ สำหรับค่าเฉลี่ยคุณภาพของส่วนประกอบที่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนของวิทยาเขตโชติเวช ได้รับการประเมินว่าส่วนใหญ่มีคุณภาพดีค่อนข้างน้อย ยกเว้นในเรื่องห้องเรียนภาคทฤษฎี เครื่องฉายภาพยนตร์ เครื่องฉายวิดีโอ เครื่องฉายสไลด์ แผ่นใสและที่เขียนแผ่นใส ได้รับการประเมินว่ามีคุณภาพดีค่อนข้างมาก คือมีค่าเฉลี่ย 2.53, 2.52, 2.51, 2.63 และ 2.62 ตามลำดับ ในส่วนของวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ ได้รับการประเมินว่าส่วนประกอบต่าง ๆ ที่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอน ส่วนใหญ่มีคุณภาพดีค่อนข้างมาก ยกเว้น คุณภาพของห้องเรียนภาคทฤษฎี ห้องปฏิบัติการอาหาร-ตัดเย็บเสื้อผ้าและห้องฝึกปฏิบัติการคหกรรมศาสตร์ อุปกรณ์ฝึกปฏิบัติภายในห้องปฏิบัติการอาหาร-ตัดเย็บเสื้อผ้าและคหกรรมศาสตร์ รวมทั้งม้วนวิดีโอ และม้วนสไลด์-เทปได้รับการประเมินว่ามีคุณภาพดีค่อนข้างน้อย คือมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.41, 2.22, 2.19, 2.24, 2.26, 2.08, 2.12, 2.49 และ 2.37 ตามลำดับ ส่วนคุณภาพของส่วนประกอบที่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอน ของวิทยาเขตเทคนิคตาก ได้รับการประเมินว่ามีคุณภาพดีค่อนข้างน้อย ยกเว้นคุณภาพของห้องเรียนภาคทฤษฎี ห้องปฏิบัติการอาหาร และตัดเย็บเสื้อผ้า คำราภาษาอังกฤษ วิทยุ-เทป และห้องประชุมโรงเรียน ทั้งนี้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.65, 2.69, 2.69, 2.53 และ 2.56 ตามลำดับ และจากวิทยาเขตเทคนิคภาคใต้ ได้รับการประเมินว่า ส่วนประกอบที่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนส่วนใหญ่มีคุณภาพดีค่อนข้างน้อยยกเว้น คุณภาพห้องเรียนภาคทฤษฎี ห้องปฏิบัติการอาหาร อุปกรณ์ฝึกปฏิบัติภายในห้องปฏิบัติการอาหาร ห้องปฏิบัติการตัดเย็บเสื้อผ้า อุปกรณ์ภายในห้องปฏิบัติการตัดเย็บเสื้อผ้า คำราภาษาไทย วารสารทางวิชาการ แผ่นใสและที่เขียนแผ่นใส ได้รับการประเมินว่ามีคุณภาพดีค่อนข้างมาก ทั้งนี้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.60, 2.67, 2.63, 2.61, 2.52, 2.52, 2.53 และ 2.54 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยการประเมินคุณภาพของส่วนประกอบที่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนทุกวิทยาเขตรวมนั้น ปรากฏว่า คุณภาพของส่วนประกอบที่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนส่วนใหญ่มีคุณภาพดีค่อนข้างน้อย ยกเว้นคุณภาพของห้องเรียนภาคทฤษฎี ตำราภาษาไทย ตำราภาษาอังกฤษ วารสารทางวิชาการ และเครื่องฉายสไลด์ ได้รับการประเมินว่ามีคุณภาพดีค่อนข้างมาก คือมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.56, 2.59, 2.58, 2.50 และ 2.53 ตามลำดับ

ตารางที่ 23 ค่าเฉลี่ยการประเมินความสะดวกในการใช้บริการของส่วนประกอบที่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอน ตามการประเมินของอาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา จำแนกตามวิทยาเขต

ข้อมูล	1		2		3		4		5		รวม	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ห้องเรียนภาคทฤษฎี	2.76	0.80	2.48	0.80	2.47	0.90	2.88	0.72	2.69	0.68	2.64	0.81
2. ห้องปฏิบัติการอาหาร	2.65	0.96	2.06	0.96	2.19	0.78	2.78	0.55	2.32	0.80	2.41	0.92
3. อุปกรณ์ฝึกปฏิบัติภายในห้องปฏิบัติการอาหาร	2.69	0.84	1.92	0.89	2.11	0.88	2.34	0.55	2.35	0.70	2.36	0.87
4. ห้องปฏิบัติการตัด เย็บ เสื้อผ้า	2.50	0.75	2.18	1.04	2.14	0.85	2.69	0.78	2.48	0.68	2.39	0.84
5. อุปกรณ์ฝึกปฏิบัติภายในห้องปฏิบัติการตัด เย็บ เสื้อผ้า	2.42	0.80	1.99	0.86	1.96	0.71	2.25	0.72	2.56	0.84	2.27	0.83
6. ห้องฝึกปฏิบัติการคหกรรมศาสตร์	2.52	0.85	2.16	0.98	2.04	0.86	2.40	0.67	2.52	0.88	2.36	0.89
7. อุปกรณ์ฝึกปฏิบัติภายในห้องปฏิบัติการคหกรรมศาสตร์	2.46	0.72	2.18	0.90	2.01	0.84	2.20	0.76	2.47	0.82	2.30	0.81
8. ห้องสมุด												
8.1 ตำราภาษาไทย	2.88	0.87	2.54	0.80	2.71	1.05	2.82	0.76	2.81	0.73	2.77	0.87
8.2 ตำราภาษาอังกฤษ	2.77	0.84	2.38	0.84	2.51	0.97	2.60	0.62	2.75	0.78	2.84	0.85
8.3 วารสารทางวิชาการ	2.75	0.97	2.36	0.89	2.62	0.93	2.40	0.89	2.83	0.79	2.62	0.92

ตารางที่ 23 (ต่อ)

ข้อมูล	1		2		3		4		5		รวม	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
9. ห้องโสตทัศนศึกษา												
9.1 เครื่องฉายภาพยนตร์	2.19	0.98	2.24	1.02	2.43	1.04	1.84	0.79	2.19	1.06	2.22	1.00
9.2 เครื่องฉายวิดีโอ	2.24	0.97	2.29	1.06	2.33	1.05	2.04	0.69	2.19	0.83	2.25	0.97
9.3 เครื่องฉายสไลด์	2.33	0.94	2.40	1.03	2.57	1.09	2.06	0.87	2.38	0.87	2.38	0.98
9.4 เครื่องฉายข้ามศีรษะ	2.16	0.97	2.24	1.02	3.33	0.85	1.92	0.90	2.21	0.87	2.20	0.93
9.5 วิทยุ-เทป	2.16	0.99	2.11	0.89	2.32	0.98	2.12	0.96	1.86	0.88	2.13	0.95
9.6 फिल्मภาพยนตร์	1.94	0.86	1.71	0.88	2.47	0.87	1.77	0.71	1.85	0.66	1.97	0.87
9.7 ม้วนวิดีโอ	1.96	0.90	1.88	0.93	2.58	0.99	1.57	0.76	1.91	0.72	2.01	0.92
9.8 फिल्मสไลด์	2.20	0.93	1.93	0.84	2.45	0.97	1.89	0.81	1.90	0.63	2.10	0.89
9.9 ม้วนสไลด์-เทป	2.22	0.89	1.91	0.84	2.58	0.98	1.85	0.88	1.90	0.71	2.13	0.91
9.10 แผ่นใส-ที่เขียนแผ่นใส	2.31	0.88	2.14	0.92	2.48	0.94	1.79	0.88	2.33	0.86	2.25	0.91
10. ห้องประชุมโรงเรียน	2.22	0.99	2.09	1.00	2.67	0.99	2.29	0.98	2.96	0.77	2.35	0.99

จากตารางที่ 23 แสดงข้อมูลค่าเฉลี่ยการประเมินความสะดวกในการใช้บริการของ ส่วนประกอบที่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนตามการประเมินของอาจารย์ นักศึกษา และ ผู้สำเร็จการศึกษา โดยเมื่อพิจารณารายวิทยาเขต จะพบว่า ค่าเฉลี่ยการประเมินความสะดวก ในการใช้บริการของส่วนประกอบต่าง ๆ ที่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอน ในวิทยาเขต พระนครใต้ ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ยกเว้นในเรื่อง ห้องเรียนภาคทฤษฎี ห้องปฏิบัติการอาหาร อุปกรณ์ฝึกปฏิบัติภายในห้องปฏิบัติการอาหาร ห้องปฏิบัติการตัดเย็บเสื้อผ้า ห้องฝึกปฏิบัติการคหกรรมศาสตร์ คำรภาษาไทย คำรภาษาอังกฤษ และวารสารทางวิชาการ ที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.76, 2.65, 2.69, 2.50, 2.52, 2.88, 2.77 และ 2.75 ตามลำดับ สำหรับวิทยาเขตโชติเวช มีค่าเฉลี่ยของการ ประเมินความสะดวกในการใช้บริการส่วนประกอบต่าง ๆ ที่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับค่อนข้างน้อยเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นในเรื่องคำรภาษาไทย มีค่าเฉลี่ยการประเมิน อยู่ในระดับค่อนข้างมากคือ เท่ากับ 2.54 สำหรับวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ อาจารย์ร่วมกับ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา ส่วนใหญ่ประเมินความสะดวกในการใช้บริการของส่วนประกอบ ที่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ยกเว้นเรื่องคำร ภาษาไทย คำรภาษาอังกฤษ วารสารทางวิชาการ เครื่องฉายสไลด์ เครื่องฉายข้ามศีรษะ ม้วนวิดีโอ ม้วนสไลด์-เทป และห้องประชุมโรงเรียน ทั้งนี้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.71, 2.51, 2.62, 2.57, 2.58, 2.58 และ 2.67 ตามลำดับ ส่วนวิทยาเขตเทคนิคตากมีค่าเฉลี่ยของ การใช้บริการในเรื่องต่าง ๆ อยู่ในระดับค่อนข้างน้อยเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นการใช้บริการในเรื่อง ห้องเรียนภาคทฤษฎี ห้องปฏิบัติการอาหาร ห้องปฏิบัติการตัดเย็บเสื้อผ้า คำรภาษาไทย และคำรภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยของความสะดวกในการใช้บริการอยู่ในระดับค่อนข้างมาก คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.88, 2.78, 2.69, 2.82 และ 2.60 ตามลำดับ ส่วนวิทยาเขตเทคนิค ภาคใต้ มีค่าเฉลี่ยของความสะดวกในการใช้บริการอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ยกเว้น ห้องเรียน ภาคทฤษฎี อุปกรณ์ฝึกปฏิบัติภายในห้องปฏิบัติการตัดเย็บเสื้อผ้า ห้องปฏิบัติการคหกรรมศาสตร์ คำร ภาษาไทย คำรภาษาอังกฤษ วารสารทางวิชาการ และห้องประชุมโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยของ ความสะดวกในการใช้บริการอยู่ในระดับค่อนข้างมาก คือมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.69, 2.56, 2.52, 2.81, 2.75, 2.83 และ 2.96 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาภาพรวมปรากฏว่า อาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา ประเมินความสะดวกในการใช้บริการของส่วนประกอบที่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอน ว่า มีค่าเฉลี่ยของความสะดวกในการใช้บริการอยู่ในระดับค่อนข้างน้อยเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้น ความสะดวกในการใช้บริการในเรื่อง ห้องเรียนภาคทฤษฎี ตำราภาษาไทย ตำราภาษาอังกฤษ และวารสารทางวิชาการ ที่ได้รับการประเมินว่ามีความสะดวกในการใช้บริการของส่วนประกอบที่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับค่อนข้างมาก คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.64, 2.77, 2.84, และ 2.62 ตามลำดับ

ตารางที่ 24 ค่าเฉลี่ยการประเมินการจัดการเรียนการสอน ตามการประเมินของอาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา จำแนกตามวิทยาเขต

ข้อมูล	1		2		3		4		5		รวม	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
<u>การจัดการเรียนการสอน</u>												
1. อาจารย์สอนตามประมวลการสอนหรือชุดแบบเรียน โดยมีการกำหนดจุดมุ่งหมายขอบข่ายกิจกรรม การเรียนการสอนและประเมินผลชัดเจน	2.94	0.72	2.61	0.89	2.97	0.65	2.74	0.49	2.45	0.60	2.79	0.69
2. อาจารย์ดำเนินการสอนตามหลักสตรกำหนดไว้ ครบถ้วน	2.87	0.82	2.70	0.64	2.71	0.68	2.57	0.58	2.62	0.75	2.74	0.73
3. ความพร้อมของอาจารย์ในการเตรียมเนื้อหาการสอน	2.97	0.68	2.78	0.66	2.78	0.87	2.43	0.54	2.62	0.73	2.80	0.73
4. อาจารย์ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดการเรียน การสอน	2.80	0.75	2.46	0.71	2.75	0.66	2.43	0.83	2.55	0.86	2.65	0.76
5. อาจารย์ใช้เทคนิควิธีสอนภาคทฤษฎีได้อย่าง เหมาะสม	2.70	0.82	2.55	0.74	2.70	0.62	2.57	0.50	2.59	0.74	2.64	0.73
6. อาจารย์ใช้เทคนิคสอนภาคปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม	2.81	0.78	2.72	0.67	2.84	0.63	2.74	0.57	2.45	0.72	2.74	0.71

ตารางที่ 24 (ต่อ)

ข้อมูล	1		2		3		4		5		รวม	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
7. อาจารย์ใช้เทคนิคการสอนดังต่อไปนี้												
7.1 การบรรยาย	3.16	0.73	3.34	0.67	3.18	0.78	2.89	0.60	2.99	0.82	3.15	0.74
7.2 การอภิปรายกลุ่ม	2.53	0.76	2.27	0.65	2.61	0.71	2.63	0.64	2.72	0.80	2.52	0.74
7.3 การให้ทำรายงานกลุ่มและรายงานส่วนบุคคล	2.89	0.70	2.90	0.66	3.06	0.62	2.76	0.64	2.97	0.74	2.93	0.68
7.4 การสาธิต	2.69	0.80	2.34	0.79	2.75	0.86	2.46	0.69	2.65	0.78	2.60	0.81
7.5 การค้นคว้าและฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง	2.75	0.79	2.59	0.78	2.91	0.72	2.70	0.79	2.96	0.93	2.77	0.80
8. อาจารย์เปิดโอกาสให้นักศึกษาฝึกทักษะ	2.90	0.70	2.62	0.78	2.98	0.60	2.74	0.59	2.86	0.76	2.84	0.71
9. อาจารย์ใช้สื่อประกอบการสอนอย่างเหมาะสม	2.51	0.82	2.35	0.78	2.45	0.63	2.46	0.66	2.36	0.69	2.44	0.75
10. อาจารย์ให้เสรีภาพทางความคิดในการเรียนแก่นักศึกษา	2.71	0.82	2.63	0.74	2.94	0.73	2.37	0.74	2.24	0.92	2.65	0.82
11. อาจารย์ให้ความสนใจดูแลเอาใจใส่นักศึกษา	2.75	0.85	2.60	0.73	2.83	0.84	2.48	0.66	2.43	0.78	2.67	0.81
12. อาจารย์ใช้สื่อประกอบการสอนอย่างเหมาะสม	3.06	0.67	2.96	0.61	3.10	0.59	2.35	0.60	2.74	0.97	2.94	0.72

ตารางที่ 24 (ต่อ)

ข้อมูล	1		2		3		4		5		รวม	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
13. อาจารย์ตอบคำถามนักศึกษาอย่างชัดเจน	3.01	0.71	2.96	0.62	3.04	0.68	2.54	0.66	2.65	0.87	2.91	0.72
14. ปริมาณงานที่อาจารย์มอบหมายให้แก่นักศึกษา	3.18	0.69	3.00	0.72	3.18	0.59	2.89	0.64	3.03	0.70	3.09	0.68
15. บรรยากาศการเรียนภาคทฤษฎีส่วนใหญ่ที่น่าสนใจ	2.47	0.89	2.32	0.80	2.62	0.61	2.46	0.62	2.38	0.68	2.45	0.78
16. บรรยากาศการเรียนภาคปฏิบัติส่วนใหญ่ที่น่าสนใจ	2.89	0.65	2.84	0.84	3.06	0.53	2.65	0.71	2.34	0.76	2.82	0.73
17. การสอนของอาจารย์โดยทั่วไปมีคุณภาพดี	2.96	0.67	2.82	0.74	2.88	0.59	2.61	0.77	2.53	0.67	2.83	0.70

จากตารางที่ 24 แสดงข้อมูลค่าเฉลี่ยการประเมินการจัดการเรียนการสอน ตาม การประเมินของอาจารย์ร่วมกับนักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา จากวิทยาเขตพระนครได้ พบว่า การจัดการเรียนการสอนโดยทั่วไปมีความเหมาะสมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ยกเว้น เรื่อง ความน่าสนใจของบรรยากาศการเรียนภาคทฤษฎีที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.47 ส่วนวิทยาเขตโชติเวชได้รับการประเมินว่า มีความเหมาะสมของการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับค่อนข้างน้อยในเรื่องเกี่ยวกับการให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียน การสอน การใช้เทคนิคการสอนแบบอภิปรายกลุ่มและสาธิต ความเหมาะสมของการใช้สื่อการสอน และความน่าสนใจของบรรยากาศการเรียนภาคทฤษฎี ทั้งนี้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.46, 2.27, 2.34 2.35 และ 2.32 ตามลำดับ ส่วนในเรื่องอื่น ๆ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก สำหรับ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ อาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษาล้วนใหญ่ประเมินว่า การ จัดการ เรียนการสอนโดยทั่ว ๆ ไป มีความเหมาะสมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ยกเว้น เรื่องเกี่ยวกับ ความเหมาะสมของการใช้สื่อการสอน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.45 สำหรับวิทยาเขตเทคนิคตาก ได้รับการประเมินว่า มีความเหมาะสมของการจัด การเรียนการสอนอยู่ในระดับค่อนข้างน้อยในเรื่องเกี่ยวกับ ความพร้อมของอาจารย์ในการเตรียม เนื้อหาก่อนสอน การมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการเรียนการสอน การสอนโดยใช้เทคนิคสาธิต ความเหมาะสมในการใช้สื่อประกอบการสอน การให้เสรีภาพทางความคิดในการเรียนแก่นักศึกษา และการให้ความดูแลเอาใจใส่นักศึกษา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.43, 2.43, 2.46, 2.46, 2.37 และ 2.48 ตามลำดับ นอกจากนี้ได้รับการประเมินว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับค่อนข้าง มาก และสำหรับวิทยาเขตเทคนิคภาคใต้ มีค่าเฉลี่ยของการประเมินการจัดการเรียนการสอน โดยทั่วไปอยู่ในระดับค่อนข้างมากเช่นกัน ยกเว้นเรื่อง การสอนของอาจารย์ตามประมวลการสอน หรือชุดแบบเรียน โดยมีความชัดเจนในการกำหนดจุดมุ่งหมาย กิจกรรมการเรียนการสอน และ การประเมินผล ความเหมาะสมของเทคนิคการสอนภาคปฏิบัติ ความเหมาะสมของการใช้สื่อ ประกอบการสอน การให้เสรีภาพทางความคิดในการเรียนแก่นักศึกษา การให้ความดูแลเอาใจใส่นักศึกษา ความน่าสนใจของบรรยากาศในการเรียนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยของการ ประเมินอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย คือมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.45, 2.45, 2.36, 2.24, 2.43, 2.38 และ 2.34 ตามลำดับ

และเมื่อพิจารณาในภาพรวมแล้วปรากฏว่า อาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา ส่วนใหญ่ ประเมินว่าความเหมาะสมการจัดการเรียนการสอนโดยทั่วไปมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมากยกเว้นในเรื่องเกี่ยวกับความเหมาะสมของการใช้สื่อประกอบการสอน และความน่าสนใจของบรรยากาศการเรียนภาคทฤษฎีได้รับการประเมินว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย คือมีค่าเฉลี่ย 2.44 และ 2.45 ตามลำดับ

ตารางที่ 25 ค่าเฉลี่ยการประเมินการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ตามการประเมินของอาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา จำแนกตาม
วิทยาเขต

ข้อมูล	1		2		3		4		5		รวม	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
<u>การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน</u>												
18. การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย ของ เนื้อหา	3.02	0.69	2.80	0.70	2.89	0.63	2.63	0.64	2.59	0.76	2.85	0.70
19. การวัดและประเมินผลครอบคลุมในเนื้อหาที่เรียน	2.89	0.67	2.88	0.67	2.85	0.62	2.57	0.69	2.65	0.65	2.82	0.67
20. วิธีการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสม	2.77	0.73	2.76	0.72	2.94	0.53	2.46	0.69	2.57	0.60	2.75	0.68
21. การให้คะแนนมีมาตรฐานชัดเจน	2.90	0.79	2.73	0.84	2.64	0.86	2.48	0.62	2.31	0.64	2.70	0.81
22. อาจารย์เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการ วางหลักเกณฑ์การวัดผลและประเมินผล	2.48	0.91	2.38	0.92	2.40	0.83	2.37	0.74	2.22	0.67	2.40	0.86
23. อาจารย์เปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินการสอน ของอาจารย์	2.36	0.93	2.16	0.97	2.19	0.74	2.26	0.68	1.55	0.60	2.16	0.88
24. อาจารย์ปรับปรุงการสอนตามผลการประเมิน	2.43	0.88	2.11	0.93	2.71	0.88	2.11	0.82	1.73	0.75	2.29	0.92

จากตารางที่ 25 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับค่าเฉลี่ยการประเมินความเหมาะสมของ การวัดและประเมินผลการศึกษา ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยการประเมินของอาจารย์ร่วมกับนักศึกษาและ ผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาเขตพระนครใต้ มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก เป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นเรื่องเกี่ยวกับการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวางหลักเกณฑ์การวัดและ ประเมินผล การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินการสอนของอาจารย์ การปรับปรุงการสอน ตาม ผลการประเมินมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.48, 2.36 และ 2.43 ตามลำดับ ส่วนวิทยาเขตโชติเวชมีค่าเฉลี่ยการประเมินการวัดและประเมินผลอยู่ใน ระดับค่อนข้างมากเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นเรื่องเกี่ยวกับการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการ วางหลักเกณฑ์การวัดและประเมินผล การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินการสอนของอาจารย์ การปรับปรุงการสอนตามผลการประเมินมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย คือมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.38, 2.16 และ 2.11 ตามลำดับ สำหรับวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ย ของความเหมาะสมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ยกเว้นเรื่องเกี่ยวกับการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมี ส่วนร่วมในการวางหลักเกณฑ์การวัดและประเมินผล และการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินการ สอนของอาจารย์ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของการประเมินอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย คือ 2.40 และ 2.19 ตามลำดับ ส่วนวิทยาเขตเทคนิคตาก มีค่าเฉลี่ยของการประเมินอยู่ในระดับค่อนข้างน้อยเป็น ส่วนใหญ่ ยกเว้นเรื่องเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของเนื้อหาและ ครอบคลุมเนื้อหาที่เรียนค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.63 และ 2.57 ตามลำดับ สำหรับ วิทยาเขตเทคนิคภาคใต้มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อยเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นเรื่องเกี่ยวกับความ สอดคล้องของการวัดและประเมินผลกับจุดมุ่งหมายของเนื้อหา ความครอบคลุมในเนื้อหาที่เรียน และความเหมาะสมของวิธีการวัดและประเมินผล ซึ่งมีค่าอยู่ในระดับค่อนข้างมาก คือเท่ากับ 2.59, 2.65 และ 2.57 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาภาพรวมปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ตามการประเมินของอาจารย์ร่วมกับนักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยของการ ประเมินอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ยกเว้นเรื่องการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวาง หลักเกณฑ์การวัดและประเมินผล การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินการสอนของอาจารย์ การ ปรับปรุงการสอนตามผลการประเมิน ได้รับการประเมินว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ทั้งนี้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.40, 2.16 และ 2.29 ตามลำดับ

ตารางที่ 26 ค่าเฉลี่ยการประเมินคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา (ผลผลิตของหลักสูตร) ตามการประเมินของอาจารย์ นายจ้าง และอาจารย์ที่ปรึกษา

คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา	อาจารย์		นายจ้าง		อาจารย์ที่ปรึกษา		รวม	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
คุณลักษณะทั่วไป								
1. มีความประพฤติดี มีคุณธรรม ระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต	2.94	0.46	3.72	0.46	3.38	0.49	3.16	0.55
2. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	2.34	0.61	2.66	0.48	2.80	0.78	2.50	0.67
3. มีความสนใจในการค้นคว้าหาความรู้	2.29	0.63	3.00	0.57	3.07	0.55	2.58	0.71
4. แก้ไขปัญหาด้วยหลักการและเหตุผล	2.40	0.58	2.75	0.44	2.67	0.66	2.51	0.60
5. มีความรับผิดชอบต่อตนเองและบุคคลทั่วไป	2.68	0.61	3.56	0.50	3.37	0.55	2.97	0.69
6. มีความสัมพันธ์อันดีต่อบุคคลทั่วไป	2.86	0.51	3.56	0.50	3.15	0.66	3.03	0.60
7. ปฏิบัติงานด้วยความรอบคอบ	2.57	0.55	3.84	0.37	3.08	0.50	3.67	0.68
คุณลักษณะด้านวิชาชีพ								
8. เป็นผู้รู้จักใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพ	2.52	0.65	3.44	0.50	2.60	0.59	2.67	0.69
9. มีความสามารถในการตรวจสอบ ติดตามและประเมินผล	2.30	0.67	3.25	0.44	2.50	0.60	2.48	0.70
10. มีความรู้ความสามารถในวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	2.88	0.61	3.25	0.44	3.17	0.38	3.00	0.56

ตารางที่ 26 (ต่อ)

คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา	อาจารย์		นายจ้าง		อาจารย์ที่ปรึกษา		รวม	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
11. มีทักษะในการปฏิบัติงานในวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	3.01	0.75	3.31	0.69	3.27	0.52	3.11	0.70
12. มีความรู้ความสามารถในการวางแผน	2.34	0.60	2.84	0.37	3.27	0.52	2.64	0.68
13. มีความสามารถให้คำแนะนำผู้อื่น	2.57	0.61	2.75	0.44	2.67	0.63	2.62	0.60
14. เป็นผู้วิเคราะห์ วิจัย โดยใช้เหตุผล	2.26	0.63	2.84	0.37	2.58	0.56	2.42	0.62

จากตารางที่ 26 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับค่าเฉลี่ยการประเมินผลผลิตของหลักสูตร คือ ผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไปจากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ตามการประเมินของอาจารย์ นายจ้าง และอาจารย์ที่ปรึกษา ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยการประเมินจากอาจารย์ผู้สอน โดยทั่วไปอยู่ในระดับดีค่อนข้างมาก ยกเว้นคุณลักษณะด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความสนใจในการค้นคว้าหาความรู้ แก้ไขปัญหาด้วยหลักการและเหตุผล ความสามารถในการตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผล ความรู้ความสามารถในการวางแผน และการวิเคราะห์วิจารณ์โดยใช้เหตุผล ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย คือ 2.34, 2.29, 2.40, 2.30, 2.34 และ 2.26 ตามลำดับ ในส่วนของนายจ้างได้ประเมินคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาว่าส่วนใหญ่มีคุณลักษณะด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับดีค่อนข้างมาก ยกเว้น ด้านความประพฤติ ความรับผิดชอบต่อตนเองและบุคคลทั่วไป ความสัมพันธ์อันดีต่อบุคคลทั่วไป และการปฏิบัติงานด้วยความรอบคอบ ได้รับการประเมินว่ามีคุณลักษณะต่าง ๆ ดังกล่าวดีมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72, 3.56, 3.56 และ 3.84 ตามลำดับ สำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาได้ประเมินว่าผู้สำเร็จการศึกษามีคุณลักษณะต่าง ๆ อยู่ในระดับดีค่อนข้างมากทุกด้าน

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมของการประเมินคุณลักษณะต่าง ๆ ของผู้สำเร็จการศึกษา พบว่า ทุกฝ่ายประเมินว่า ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณลักษณะต่าง ๆ ดีค่อนข้างมากเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นคุณลักษณะเกี่ยวกับความรอบคอบในการปฏิบัติงานมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดีมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 ส่วนความสามารถในการตรวจสอบ ติดตาม ประเมินผล และการวิเคราะห์วิจารณ์โดยใช้เหตุผล ได้รับการประเมินอยู่ในระดับดีค่อนข้างน้อย ทั้งนี้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.48 และ 2.42 ตามลำดับ

ตารางที่ 27 ค่าเฉลี่ยการประเมินคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา (ผลผลิตของหลักสูตร)
ตามการประเมินของนายจ้าง (N = 32)

คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา	คุณลักษณะที่เป็นจริง		คุณลักษณะตามความต้องการ		ค่า
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
	<u>คุณลักษณะทั่วไป</u>				
1. มีความประพฤติดี (มีคุณธรรม ระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต)	3.72	0.45	3.72	0.46	0.00
2. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	2.66	0.47	3.44	0.50	10.53 *
3. มีความสนใจในการค้นหาความรู้	3.00	0.56	3.28	0.46	3.48 *
4. แก้ไขปัญหาด้วยหลักการและเหตุผล	2.75	0.43	3.28	0.46	5.90 *
5. มีความรับผิดชอบต่อนตนเองและบุคคลทั่วไป	3.56	0.50	3.72	0.46	0.24
6. มีความสัมพันธ์อันดีต่อบุคคลทั่วไป	3.56	0.50	3.56	0.50	0.00
7. ปฏิบัติงานด้วยความรอบคอบ	3.84	0.36	3.84	0.37	0.00
<u>คุณลักษณะด้านวิชาชีพ</u>					
8. เป็นผู้รู้จักใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพ	3.44	0.50	3.75	0.44	3.76 *
9. มีความสามารถในการตรวจสอบติดตามและประเมินผล	3.25	0.43	3.56	0.50	3.76 *
10. มีความรู้ความสามารถในวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	3.25	0.43	3.44	0.50	2.67 *
11. มีทักษะในการปฏิบัติงานในวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	3.31	0.68	3.19	0.59	1.65
12. มีความรู้ความสามารถในการวางแผน	2.84	0.36	2.84	0.37	0.00
13. มีความสามารถให้คำแนะนำผู้อื่น	2.69	0.46	3.13	0.71	4.92 *
14. เป็นผู้วิเคราะห์ วิจัย โดยใช้เหตุผล	2.84	0.36	3.09	0.69	3.76 *

* $t < 1.96$ ที่ระดับความเชื่อมั่น .05

จากตารางที่ 27 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา ตามการประเมินของนายจ้าง ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยด้านคุณลักษณะทั่วไปที่เป็นจริงของผู้สำเร็จการศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ในด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความสนใจในการค้นคว้าหาความรู้ การแก้ไขปัญหาด้วยหลักการและเหตุผล ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.66, 3.00 และ 2.75 ตามลำดับ ส่วนคุณลักษณะด้านอื่น ๆ ของคุณลักษณะทั่วไป มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน สำหรับค่าเฉลี่ยด้านคุณลักษณะด้านวิชาชีพตามสภาพที่เป็นจริงของผู้สำเร็จการศึกษา ตามการประเมินของนายจ้าง ปรากฏว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมากทั้งสิ้น

สำหรับด้านคุณลักษณะทั่วไปตามความต้องการของนายจ้าง ปรากฏว่า นายจ้างต้องการคุณลักษณะด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ด้านความสนใจในการค้นคว้าหาความรู้ ด้านการแก้ปัญหาคด้วยหลักการและเหตุผล อยู่ในระดับค่อนข้างมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44, 3.28, 3.28 ตามลำดับ ส่วนคุณลักษณะอื่น ๆ ด้านคุณลักษณะทั่วไปนายจ้างมีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด สำหรับคุณลักษณะด้านวิชาชีพนายจ้างมีความต้องการคุณลักษณะความเป็นผู้รู้จักใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพ และด้านความสามารถในการตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผลในระดับมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 และ 3.56 ตามลำดับ ส่วนคุณลักษณะด้านวิชาชีพอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยของความต้องการอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

หากพิจารณาความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยการประเมินของนายจ้าง เกี่ยวกับคุณลักษณะที่เป็นจริงของผู้สำเร็จการศึกษา และคุณลักษณะตามความต้องการของนายจ้าง ผลปรากฏว่า ไม่มี ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในด้านความประพฤตินี้ ความรับผิดชอบตนเองและบุคคลทั่วไป ความสัมพันธ์อันดีต่อบุคคลทั่วไป การปฏิบัติงานด้วยความรอบคอบ ทักษะในการปฏิบัติงานในวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ และความรู้ความสามารถในการวางแผน ส่วนคุณลักษณะอื่น ๆ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทั้งสิ้น